

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiae

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Ligni Vitæ Liber Primvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

LIGNI VITAE
LIBER PRIMVS.

DONNO ARNOLDO VVION

Belga Duacensi, & Monacho Casinensi,

AVCTORE.

De Sanctissimo Patre Benedicto totius Ordinis Monastici in Occidente Patriarcha, & Institutore, ac Sacratissimi istius Ligni Radice.

qui

Doctrinam, sapientiam, & disciplinam scripsit in codice suo: & quasi Terebinthus extendit ramos suos, & rami eius honoris, & gratia.

Ecclesiast. 24. & 50. Caput Primum.

LIGNI Vitae ex utraque fluminis parte plantati, quod vidit Ioannes in Apocalypsi sua, Apoc. 22. cuius folia ad sanitatem generum erant, fructos aliquos maturos selecturi, operæpretium duximus ab illo loquendi initium sumere, qui huius Ligni Radix, Basis, & Fundamentum esse dignoscitur: Sanctissimus, videlicet Pater noster Benedictus: Cuius imago confidentis habitus, monastica veste, Librum legis suæ dextra, gladium districtum sinistra tenentis, capite corona duodecim stellarum redimita, conspicitur, totius Ordinis Monastici in Occidente institutor, Dux & Pater monachorum, à quo Benedictionis nomen hereditamus,

Benedictionem (enim) dabit Legislator. Psal. 84.
I S ex antiquissimo & Imperatorio Aniciorum sanguine, patre Eupropio, Iustiniani, Patricij Romani filio, matre Abundantia, Nursiæ in Umbria vno cum sorore Scholastica partu editus anno Christi quadringentesimo octogesimo: à parentibus Romam liberalibus studijs erudiendus missus, multos per abrupta viciorum in mortem

A ire

ire cernens, repente in alium virum mutatus, & tædio omnis mundanae philosophiæ, ac gloriæ affectus, soli Deo seruire cupiens, ad monastica exercitia colenda se contulit Anno ætatis suæ quatuordecimo, Christi Domini quadringentesimo nonagesimoquarto: & sola nutrice Cyrilla comitatus, Effide primum, ubi initium sanctitatis suæ in capisterij contracti reparatione demonstrauit; eaque relicta, sublacum deinde solitudinem famosissimam, quadraginta passuum millibus ab Vrbe distantem, soli Romano Monacho, qui ei habitum sanctæ Religionis tradiderat, cognitus, triennio inhabitauit. A Pastoribus postmodum, diuino, vt creditur, nutu, agnitus, Anno 497. & à Florentio presbytero, & Monachis quibusdam quibus pater præerat, multis laceratis iniurijs ad optatam Eremum repedit, vbi à multis, Romæ præsertim Patricijs, & nobilibus, frequentari captus, duodennem ab Acquitio Maurû, a Tertullo patruelo suo: (erat enim Tertulli Eupropij fratris filius) Placidum septennem, Monastica instituendos disciplina suscepit, Anno Domini quingentesimo vigesimotertio. Vbi loci cum duodecim Monasteria exædificasset, & in singulo quoque eorum duodenas Monachos colloçasset, sublaco discedens, & paucos secum Fratres assumens, duobus Angelis comitantibus, & tribus Coruis quos nutrire solitus erat consequentibus, per quinquaginta fere passuum millia Christo iubente peruenit, anno Domini 528. ibique, contrito quod ibidem à Rusticis colebatur Apollinis Idolo, subuersa ara, lucroque succiso, sibi Monasterium statuit, & circumquaque manentes populos continujs prædicationibus ad fidem Christi conuertit. Gratia enim, vt ait D. Gregorius, Benedictus & nomine, tanto bonorum operum odore uniuersam condecorauit Ecclesiam, tanta signorum & miraculorum gloria contescavit, & tanta suis temporibus Religione floruit & doctrina, vt priuatae laudis, (quæ à me exigua afferi potest) nequaquam indigeat. Attamen cum ceterorum Monachorum, Abbatum, Sanctimonialiũ, Præfulum, & Sanctorum Ordinis Monastici, memorias prosequendas suscepit, ita Sanctissimi Patriarchæ nostri felicem uitam, & gloriosum exitum paucis attingam, ut quantum hoc matutinũ sydus, quod post tenebrosam illam noctẽ infidelitatis nobis illuxit ab alijs stellis in claritate differat, qualicumque modo cõtemplari ualeamus. Si quidem totus eius uitæ cursus nihil aliud spirat, quam præclara uirtutum exempla. Quis enim non considerat in ipso ab ineunte ætate fuisse constantissimam in Christo fidem? feruentissimam Dei, & proximi charitatem, in expugnandis erroribus singularem magna-

niti-

imitatam, summumque ad bene merendum de toto humano ge-
 nere studium, quando relicta in ipso iuuentutis flore Nursia felice
 patria, in qua natus erat, posthabitaque totius orbis gubernatrice
 Roma in qua educatus, ad laboriosam Eremum, pro lucrands Chri-
 sto animabus, se conferre dignatus est? In patria felix puerulus bo-
 nis omnibus abundabat, in Eremo alieno beneficio illi uiuendum
 erat. In Roma iucundi amici, docta ingenia, morum ciuitas: in
 Eremo atroces Christi inimici Diaboli, nullaque eo tempore erudi-
 ta ingenia, sed conuersatio omnibus periculis corporis cumulata.
 Nihilominus ille ingens fidei, & pietatis feruor, qui inuictissimum
 eius peccus accenderat, nequaquam admittere potuit quod intra pa-
 trios lares, & sub modio tam lucens lucerna contineretur. Egre-
 diendum illi erat de terra, & de cognatione sua; obliuioni traden-
 dus erat populus suus, & domus patris sui: superanda erant maris
 huius magni & spaciosi pericula; eaque omnia, & maiora subeun-
 da, quae in hoc mundo pro Christo uoluntarie relegati subire solent.
 Hoc modo electus Dei Benedictus, ad nos Monachos peruenit:
 nunc quae in nos beneficia contulerit audiamus. Erasmus in fide Chri-
 sti nouelli, & teneri, hic nos in ipsa solidauit: eramus peccatorum for-
 dibus inquinati, hic nos ab eorum foeditate ad pia opera reuocauit:
 eramus diuinarum, & humanarum legum ignari, hic nos, ut legibus,
 & uirtutibus operam daremus, informauit, quibus ad nostra usque
 tempora in pace conseruati sumus. Hic est uerus ille supplantator
 uidentem Deum, cuius erant filij duodecim, qui supplantatore inimi-
 co diabolo, paradysi olim habitatore, deuicto, primogenita eius an-
 tetulit. Hic est uerus Ismael exauditus a Deo, patris credentium fi-
 lius, qui exauditione Dei assumpta, (ab illa enim Regulam suam in-
 choauit sic inquit, Ausculta, o fili praecipua magistri) Duodecim
 duces generauit uiros utique praestantes, sanctitate claros, & omnis
 generis laude uenerabiles, qui in capite eius, tamquam Corona duo-
 decim stellarum relucens, in duos ordines Spiritualium, uidelicet,
 & Militarium, diuiduntur. Sed qua generatione? Metaphorica,
 quae & ipsa generatio dicitur, & triplex enumeratur. Prima est qua
 Deus generat sibi filios per gratiam, de qua Sanctus Petrus ait; *Vos*
genus electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis. 1. Pet. 2.
 Secunda est, qua demon procreat filios suos per peccatum quate-
 nus se ducem, & praecipitorem ad peccandum praebet, & peccatorum
 causas suggerit, unde aliquando in Sacra Scriptura Pater appellatur.
 Tertia est, qua homo gignit hominem, quantum ad mores & doctrinam.

Sed ne longior fiam, nihil hic dicam de doctrina Apostolorum, vel seguacium ipsorum, qui in diuersis prouincijs, vel ciuitatibus prima fidei Christianæ fundamenta iecerunt. Omittens etiam hoc loco virulentam doctrinam, quam per ministros suos diabolus sæpenter disseminat, & disseminauit; Tertiam generationem, eamque duntaxat bonorum, quæ nostro instituto seruit, considero. Huius autem generationis exempla quis requirat, cum vix vllus sit, qui res gestas Sanctorum non legerit, uel audierit? Quæ & si quis forsasse, nec lectione, nec relatu aliorum intellexerit, huiusque rei veritatem ex sanctis antiquioribus, quales fuere Diuus Martinus, Antonius, Augustinus, Basilius, non cognouerit; quis tamen est qui eam clarè non perspiciat in illustribus familijs, quæ à Diuis Romualdo, Ioanne Gualberto, Bernardo, Cælestino, Ioanne Meda, Bernardo Senés, Gulielmo Vercellensi, vel alijs propagatæ ad hæc vsque tēpora, magna cum vtilitate Sanctæ Matris Ecclesiæ perdurant? Caterum inter omnes, qui vitæ alicuius arctioris auctores & duces extiterunt, sanctissimus profectò Pater noster Benedictus, Aniciorum Romanorum, vt diximus, sanguine procreatus, plurimis virtutū insignibus, ac trophæis, & diuinæ gratiæ prærogatiuis, dum adhuc corpore mortali superstes esset, iamque uita functus eximia memoriæ benedictione, atque Ordinis sui incremento, hominumque suæ disciplinæ rebus præclarè gestis, & honoribus amplissimis mirificè est condecoratus. In cuius laudibus duo potissimum mihi uisa sunt, quæ magnam admirationem, & commendationem ad gloriam haberent. Alterum, quod cum vitæ solitariæ semper appetens, hominum confortia libenter euitauerit, & in loca remotiora se abdiderit: uirtutū tamen eius fama adeo percrebuerit, ut inter plurimos, qui ad eum vndique confluebant, etiam Romanæ Urbis nobiles concurrerent, suosque ei filios omnipotenti Deo nutriendos darent; posteaque cōplures auita nobilitate insignes, atque inter eos non pauci, qui in diuersas prouincias Dominationem habebant, uel ij ad quos hæreditas huius gloriæ pertinebat, regno atque principatu posthabito, eius legibus, & institutioni se deuouerent. Alterum, quod cum multis nobiles, ac principes uiros, spretis diuitijs, ac mundi gloria contempta, ex magnis, ac potentibus humiles, ac pauperes effecerit, siue exceperit; ipse uice uersa, ac felici cōmutatione, ex humilibus, & abiectis, plurimos uitæ sanctimonia, atque litterarum scientia claros, ac gloriosos reddiderit. Vt sit igitur hæc permagna Patriarchæ nostri laus, ac tantum non summa, quod tam præstantes filios genuerit:

mea

mea tamen sic opinio est, ut quærendum potius existimem unde, & quibus ex causis illi, tam laudabiles euaserint, quam admirandum quod tales exstiterint. Quod cum haud dubiè, in Regula eius positum fuerit, necesse est eam tanto rectius fuisse constitutam, quanto Benedictini reliquis Religiosis uirtute præstiterunt. Nam inter singularia quæ istius Regulæ fuerunt, duo maxime ei propria, nec in postrema eius laude ponenda hic attingam: Puta, quod nulla pœnarum sanctione, aut suppliciorum metu diligentissime semper à monachis obseruata sit. In ea enim nihil graue, nihil asperum constitutum, sed *Quicumque hanc Regulam secuti fuerint, pax super illos, & misericordia.* Deinde quod exercitia & studia ea, per totâ vitam proposuerit, quæ continua uirtutis constarent meditatione, nec sinerent animos ad luxu & uoluptates auocari. Nam hisce rationibus affectum præcipuè arbitror Sanctissimum Patrem nostrum Benedictum, quæ laudabili Reipublicæ proposita bona, id quæ sine pœnarum metu, & coercitione. Spectauit enim hoc maximè Sanctissimus Legislatores, mentione uti nullam pœnarum in legibus suis faceret, ne quis earum contemptu, legum auctoritatem eluderet. Non enim latuit Virum longè Sapientissimum, in sitam hominibus plerisque natura esse malignitatē, qua procliuiiores multò feruntur ad legum repagula perumpenda, cum faciliè pœnis defungi se posse norint. Atque ideo, in sua constituenda Regula, in primis omnia eo referenda haud dubiè existimauit, ut potius suos bonos faceret, quam malos tolleret: magisque id operam dedit, ut Monachos rectè institutos in uirtute exerceret, quam ut improbos factos aboleret. Ad bonorum medicorum exemplum, qui semper (cum res ita finit) antiquius habent, imminet antidoto auerruncare Luem, quam grassantem iam in corpora profligare. Ideoque rectam institutionis normam eum tradidisse apparet, ut ab incunabilis eos legum obedientia imbueret, qui idonei eius Reipublicæ Monachi futuri. Qua in re, ut & alijs, sapientiam Sanctissimi Legislatoris Benedicti magnopere admirari est; & eam hoc nomine suspexerunt, quicumque iudicio in literis maximè poluerunt. Itaque & apud quosuis ueterum sanctorum, & scriptorum laudata passim eius instituta, & sententiæ istarum legum; undique in eorum scriptis, & ordinationibus interlucent. Ut uidere est apud diuersorum Ordinum, & Rerum publicarum, fundatores, & constitutores, qui omnes ex hisce fidelis parietes suos dealbarunt. Atqui ut antiquiores omittā, si nostri seculi exemplum quis expectat, nonne Ignatius Loiola, Patrum Societatis Iesu institutor, in Hispania no-

Gal. 6.

bilibus parentibus editus, postquam seculari militia relicta, atque mundi curis abdicatis in Dei militiam se tradidisset, atque ad salutem animarum promouendam totum se contulisset, suos quos condere uolebat, ita ex huius Regulæ institutis informauit (Casini enim positus, montem illum contemplationis aliquot mensibus inhabitauit, ibi que uelut alter Moses & Legislatoꝝ, secundas Religioꝝarum Legum tabulas, primis non absimiles composuit) ut breuissimo temporis intervallo multiplicatus, factū inde fuerit, ut eius instituti doctrina & pietate clarissimi uiri totum iam ferè orbem collustrarint. At non sacerdotes tantum, Monachi, Virgines, sapientissimam hanc nostri Legislatoꝝ Regulam; verum etiam militares quoque uiri sequuti sunt. Cum enim ad prælia Domini præliandum, cœlesti fortitudine, armisque solidioribus, quam sint ferrea, opus esse intelligerent, tantum absuit, ut Religioꝝarum uitam, & leges, aut sibi noxias aut militaribus expeditionibus impedimento futuras iudicarent, ut uarij militares ordines uoto se, ac Regulis ipsoꝝum, quantum armataturis pro fide Christi sacerat obstrinxerint. Tantum momentum habet ritè suscepta Religio, ut communito uotis animo, & certa professione quasi obsignato, ipsi quoque milites liberioꝝrem uitam cohibeant, & eorum cœliū, quos patronos sibi deligunt ductū, summa quæque pericula subeant, imperterritoq; animo difficillima sæpe pertumpant: & sic uerè in legislatore nostro impletum uidemus illud sapientis dicentis, *Videte quoniam non mihi soli laboraui, sed omnibus exquirentibus ueritatem*. Solicite enim laborauit, nihilq; tam arduum, aut difficile, uel insuperabile ei uidebatur, quod non pro ornanda, extollenda, & amplianda Religione sua aggredereꝝretur, ut ex eius Regula sãctissima uidere est; ex cuius lectione omnis eius conuersatio, cum exterior, tum interior, ad plenum intelligitur. Sanctus enim uir, ut ait diuus Gregorius, nequaquam aliter uiuere potuit, quam suis uiuere præcepit. Hæc est illa cœlestis uitæ forma, & regula, quam descripsit ille confessor Christi eximius S. P. N. Benedictus, ac seruandam à suis filijs uerbo docuit pariter & exemplo. Hanc manu dextra porrigit, sex ad eius dexteram collocatis uiris sanctis & Religioꝝis: sinistra uerò totidem alijs uiris clarissimis, & laude perpetua dignis, qui leuam eius ambiunt, gladium præbent; illi quidem Regula informati & instructi: hi uerò gladio etiam protecti, Ordines suos, sub eius patrociniõ fundarunt; ex quibus tantū fructus Sanctæ Ecclesiæ accessit, ut quidam nostri temporis magnæ auctoritatis scriptor dicere non dubitarit, post sacratissima & sanctissima

Eccl. 24.

Etissima Ecclesiæ Sacramenta, nihil ita in Ecclesia utile fuisse, ac San-
 ctorum Monachorum Benedictinorū ordines, & instituta. Nec hoc
 tantum ex eius schola prodijt, verum etiam distributio omnis Eccle-
 siastici officij, monastici præfertim, & ut horis Canonicis uersus il-
 le deuotissimus, *Deus in adiutorium meum intende*, *Domine ad* Psal. 69.
adiuuandum me festina, adiectis *Gloria Patri*, & *Sicut erat*, præpone-
 retur, ut ex eius Regula c. 9. uideri est, ex eius item magisterio pro-
 cesserunt. Quas uerò Patriarchæ nostri Benedicti sanctissimi semen
 uberrimas segetes, ac pingues fructus in agro Dominico exinde tu-
 lerit, ex numero Pontificum, Cardinalium, & reliquorum celeberrimo-
 rum uirorum (ut infra annotabimus) Cathalogo sanctorum ad-
 scriptorum, necnon ex plurimis monachorum Congregationibus,
 quæ sub eius Regula, ut mox dicemus, militant, longè perspicuum
 est. Moritur hic sanctissimus monachorum Pater, & legislator, anno
 à Christo nat. 542. uel 543. ætatis suæ. 62. Indictionis sextædecimæ,
 anno 5. uel 6. die duodecimo Calen. Aprilis, Sabbato Sancto Paschæ
 illucescente, & in Oratorio Sancti Baptistæ Ioannis sepultus est.

Inter tot uerò miracula, quibus in mundo claruit, doctrinæ quo-
 que uerbo, ut ait Gregorius, non mediocriter fulsit: scripsit enim
 aperto, & luculento sermone, Regulam Monachorum, Lib. 1. Au-
 sculta ò fili.

Huius autem Regulæ loca impressionis hic non pono, quod cen-
 ties, & amplius excusa sit in diuersis orbis partibus, tam græcè, quàm
 Latinè, alijsque idiomatibus secundum regionum diuersitatem, in
 quibus obseruatur.

De ordine Monasterij, qualiter à fratribus religiosè, ac studiosè
 conuersari, ac Domino militare oportet, Lib. 1. In primis noctur-
 nis horis.

Hic excusus est, cum Regula eiusdem Patris, nobis procuranti-
 bus, anno 1593. Venetijs, apud Iuntas, in 16.

Ad S. Remigium, Epist. 1. Domino Sacerdoti Remigio, quæ
 excusa in fine Chronici Casinensis, & alibi aliquoties.

Ad S. Maurum, cum ad Gallias tenderet, Epist. 1. Accipe dile-
 ctissime. hæc reperitur in uita S. Mauri, à S. Fausto Monacho con-
 scripta.

In discessu S. Mauri, Serm. 1. Si tristandum, dilectissimi.

Hunc integrum reperies in Martyrologio nostro, ad diem 14. Ia-
 nuarij.

In passione S. Placidi, & soc. Serm. 1. Sicut patris est gaudere.

A 4 Hic

Hic excusus est in Epistola Siculorum ad S. Benedictum, quæ est post finem Chronici Casinensis, folio 199.

Alia si quæ scripserit, ut uerisimile est, ad notitiam meam non peruenerunt.

Omittendum hic non uideretur, Oraculum illud celeberrimum, quod diuinitus ad S. P. N. Benedictum factum fuisse perhibetur, ex monumentis Monasterij insulæ Lirinensis: cuius oraculi fama per totum Orbem uagante, Monasticus Ordo non modicum lætificatus est.

Quod Ordo suus uidelicet, usque in finem mundi stabit.

Quod in eius fine, pro Ecclesia Romana stabit fidelissimè, & plurimos in fide confortabit.

Quod nullus in eo morietur, nisi in statu salutis. Et si male incipiet uiuere, & non desistet, uel confundetur, uel ab ordine eijcietur, uel per se egredietur.

Quod omnis qui Ordinem suum persequetur, nisi respiscat, uita sibi abbreviabitur, uel mala morte morietur.

Quod omnes qui Ordinem suum diligent, bonum finem habebunt.

Monachi autem qui sub S. P. Benedicti Regula militare noscuntur, triplici ordinis genere distincti sunt, qui uelut fortissimæ illæ amici Dei Iacob, ad suos debellandos hostes, ordine distributæ, omnique ex parte præparatæ turmæ sunt; Alij nempè secundi Ordinis (quos Conuersos appellant) ministerijs domesticis inuigilantes, de quibus ipse cap. 57. suæ regulæ, de artificib. Monasterij: Alij uero sacris initiati, ut semper choro diuinis laudibus celebrandis assistentes, pro quibus præcipuè Regulam suam scripissè noscitur: Reliqui autem (sed rariores) perpetuò, seu ad tempus, non conuersionis feruore nouitio, sed monasterij probatione diuturna, suis in domunculis, ubi easdem laudes decantantes, & uitam ducentes acerrimam, conclusi manent. Illi, sollicitæ Marthæ munus gerunt; Hi uero duo, contemplantis Magdalensæ exercitationi continuè vacant. Sed omnes tamen simul Empyreum cælum, sedem, Thronumque Dei, ubi Hierarchiæ tres, perpetuis mirabilia opera eius laudibus extollentes, insistent, sacro suo uiuendi ordine præfigurant.

Abbates Casinenses cur apposti. Cap. II.

V M aliorum Ordinum Generales omnes, quos reperire potui, in præsentis libro apposuerim; omnino necessarium duxi post tractatum de Sanctissimo Patre nostro Benedicto, catalogum Abbatum sacri Monasterij Casinensis hic intexere, cum ob honorem & reuerentiam tanti Patris, cuius uices in terris gesserunt, & gestant; tum etiam ob dignitatem, & præminentiam, quam super ceteros totius Orbis Abbates, & Prælatos, tanquam omnium Generales, habuisse noscuntur. Quæ auctoritas S. Petronaci Abbati, in omnium persona, à S. Zacharia Papa data, ut ex eius diplomate, quod excusum legitur post finem chronici Casinensis, liquet, non solum ab eius successoribus confirmata, verum etiam mirum in modum aucta legitur. Quantus autem fuerit Sacri Montis Casini Abbas, quam potens, & quam Principibus huius seculi carus & acceptus, inscriptionis eius titulus indicat. Inscribebatur enim,

Patriarcha sacræ Religionis; Abbas sacri Monasterij Casinensis, Dux, & Princeps omnium Abbatum & Religiosorum; Vicecancellarius sacri Imperij per Italiam; Cancellarius Regnorum, vtriusque Siciliæ, Hierusalem, & Hungariæ; Comes, & Rector Campaniæ, Terræ laboris, maritimæque Prouinciæ, Vice Imperator, & Princeps pacis.

Postremus uerò ille titulus ideo illi datus, quod nullus, nisi consentiente Abbate Casinensi, cum Imperio reconciliari, aut pacificari poterat.

Ex ijs autem quæ possidebat, eius potentia omnibus erat admirabilis, & tremenda, subiecebantur enim ei, Episcopatus 4. Principatus 2. Ducatus 2. Comitatus 20. Ciuitates 36. Castella 250. Villæ 440. Curtes 336. Portus maritimi 23. Insulæ 33. Molendina 200. Territoria 300. Ecclesiæ 1662. Et cum tantus esset in temporalibus, spiritualia etiam minimè neglexit, ut ex eius alumnis uidere est.

Protulit enim sacrum hoc monasterium Romanos Pontifices. 4. Cardinales S. R. E. plures. Archiepiscopos, & Episcopos, quamplurimos: quorum tamen pauci temporum iniuria ad nos peruennerunt; Viros doctrina, & scriptis celebres innumerabiles: Sanctorum catalogo adscriptos, quinquies mille, quingentes, quinquagin.

gintaquinque, unde Versus,

Mitis, & inuicte Christi uerna Benedicte,

In Cælo sisti, tot fratres promeruisti;

Quingentos quinque quingenos millia quinque,

Ad te translatos, prius omnes canonizatos.

Reges etiam duos, & alios Principes uiros, de quibus in sequentibus agemus. Incipiemus autem catalogum à S. P. N. Benedicto, ut series continuata melius dignoscatur.

Catalogus Abbatum, i Montis Casini. Cap. III.

ANCTVS Benedictus, natione Romanus, patria Nursinus, Vniuersalis Cœnobitarum in Occidente institutor, & Doctor, ac Casinensis Archisterij primus fundator, claruit miraculis annis 48. Praefuit Monasterio Casinensi annis 14. Obijt anno Domini 542. uel 543. Indictione 5. uel 6. die 25. Mensis Martij Sabbato Sancto Paschæ illucescente, & sepultus est in Oratorio S. Ioannis Baptistæ. Vixit annos 62.

Sanctus Constantinus Sanctissimi P. N. Benedicti discipulus, cuius mentionem facit S. Gregorius Papa Dial. libr. 2. cap. 1. eo enim enarrante uitam tanti Patris se composuisse refert, ob sanctitatis, & sapientiæ meritum dignus iuuentus est, qui Patri suo in Abbatia regimine succederet: quo gubernante multa Ordinis Monasteria diuersis in locis, & præcipue in Hispania, & Gallia per S. Maurum fundata sunt. Vixit ad annum Domini 560.

Sanctus Simplicius, eiusdem Patris discipulus, ac tertius post eum Casinensis Abbas, regulam, quam suus magister ediderat publicè legendam omnibus Monachis tradidit; & cum esset Poeticæ etiam laude clarus, versus nonnullos de eadem re descripsit; tantusque fuit, ut post mortem Sanctorum catalogo pro meritis, fuerit adscriptus. Obijt circa annum Domini 576. & sepultus est Casini iuxta magistri sui corpus.

Sanctus Vitalis, Abbas Casinensis quartus, floruit anno 580. Sanctus Bonitus Abbas Casinensis quintus, cuius tempore crudelissimus Beneuentanorum Dux Zotho, noctu Casinum ingressus, locum in prædam & direptionem dedit, & ad solum usque subuertit. Quæ celeberrima monasterij clades illa fuisse uiderur, quam di-

no Gregorio teste Sanctissimus P. Benedictus futuram prædixit, affirmans uix apud Deum potuisse obtinere, ut ex eo loco sibi animæ concederentur. Dum autem Longobardi prædæ asportandæ essent intenti, Bonitus Abbas cum omnibus Monachis, euasit, textum Regulæ, propria S. P. manu conscriptum, pondus libræ panis, ac uini mensuram, necnon & uestimenta, ac calciamenta eiusdem Patris, ac sororis eius secum ferens, Romam incolumis peruenit: & benignè à Pelagio Papa II. exceptus, ex eiusdem concessione iuxta Lateranense Patriarchium sibi, & Monachis suis monasterium statuit anno Domini 589. & in honorem Sanctorum Ioannis Apostoli & Euãgelistæ, ac Pancratij martyris consecrari fecit; singulo quoque anno Monachos duodecim à Laterano, ad Casinense cœnobium, ad S. P. Benedicti corpus custodiendum transmittens. Habitauerunt autem Monachi Casinenses in Lateranensi Monasterio annis 130. usque ad annū Domini 719. qui fuit S. Gregorij Papæ II. annus quartus.

A N N O T A T I O.

Leo Ostiensis S. R. E. Card. lib. 1. Hist. Casinens. cap. 1. dicit hanc Monasterij destructionem accidisse anno Domini 586. Sed cum postea dicat Romam Monachos fugisse tempore Pelagij Papæ II. & ibidem 130. annos habitasse, usque ad restorationem eius, quod capite 4. restauratum refert sub Gregorio Papa III. manifestum est, aut cum errare, aut certe mendum in impressione latere. Pelagius enim secundus non nisi sedere capit anno Domini 579. seditque usque ad 591. & usque ad tempora Gregorij III. qui creatus est anno 731. anni non 130. sed 163. intercesserunt. Mendum est, & in quodam veteri MS. Casinensi, ubi sic dicitur: Petronax quidam ciuis Brixianus, Stephani Pont. Ro. suasionibus, B. Benedicti Monasterium Casinense ædificiis, & Monachorum frequentia instaurauit, anno posteaquam à Longobardis destructū fuerat 112. regnante Anastasio Imp. hæc ibi: Huius verò scripti opinionem sequi etiam videtur Anastasius bibliothecarius in epitome Chronici Casinensis, siue libello de translatione corporis S. P. Benedicti, at longioris multum temporis interuallum adsignat, uidelicet 185. annorum, qui si incipiuntur computari ab anno 568. a Leone notato, recte in annum primum Stephani Papæ III. dicti II. qui fuit 752. desinent: at eo tempore Imperabat Constantinus Copronymus eratque Imperij sui annus 12. Anastasius autem Artemius anno 716. Imperij sui secundo, abdicauerat, sedente Romæ Gregorio Papa I I. ad cuius tempora monasterij Casinensis restauratio referenda est, cuius persuasionibus (non autem Gregorij III. ut Leo, aut Stephani, ut Anonymus ille MS. male notarunt) Petronax

tronax

tronax ad monasterij reedificationem se accinxit, & eodem Pontifice, necnon Gregorio III. ac Zacharia iuuantibus, in optimum statum reformauit, ut rectissime, temporum serie incorrupta ubique seruata, annotauit doctissimus, & diligentissimus Carolus Sigonius de Regno Italie, lib. 1. ad annos 589. & 719. secundum cuius castigationem præfati tres auctores corrigendi sunt, & eorum errores animaduertendi.

Abbatēs Casinenses, in Lateranensi Monasterio Romæ præfidentes. Cap. IIII.

ANCTVS Bonitus, quintus Casinensis Abbas, Lateranensis uerò primus, post ædificationem illius Monasterii, præfuit aliquot annis, & sanctitate clarus migravit in cælum.

Sanctus Valentinianus, S. P. Benedicti discipulus, secundus Lateranensis Abbas, & unus ex eis qui S. Gregorio vitam S. P. Benedicti narrarunt, quo præfidente ordo monasticus per totam Britanniam, & Scotiam Petro Diacono in catalogo Abbatum monasterij Casinensis referente, dilatatus est, gregem sibi commissum verbo, & exemplo pientissime rexerit, & tempore S. Gregorij I. Papæ ex hac uita migravit.

ANNO TATIO.

Puto irrepisse apud Tritemium de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 9. ut hic S. Valentinianus, præfectus Lateranensi cœnobio dicatur à Sancto Benedicto, pro Bonito: facilis enim est lapsus unius dictionis in aliam: non enim illo tempore uinebat S. P. Benedictus, nec quicquam de Lateranensi monasterio legitur usque ad Boniti tempora, qui præfatum S. Valentinianum moriens, in regimine sibi succedere iussit.

Gregorius, tertius Lateranensis Abbas, uixit anno Domini 600.

Sanctus Theodorus, quartus Lateranensis Abbas, & S. P. Benedicti discipulus, uir sanctus, & Deo dilectus, magnæ charitatis, & abstinentiæ fuit. Huius tempore S. Faustus Monachus, peregrinationis S. Mauri in Gallia Comes, ad Lateranense cœnobium rediit, & ibidem uitam eiusdem Sancti Mauri eleganter composuit, quam Bonifacius Papa sua auctoritate comprobauit. Vixit Theodorus anno Domini 608.

Ioannes, quintus Lateranensis Abbas,

Leo, sextus Lat. Abbas.

Vrsus,

Vrsus, septimus Lat. Abbas.

Agapitus, octauus Lat. Abbas.

Leo II. nonus Lat. Abbas.

Ioannes II. ut vult Petrus Diaconus, ab Anastasio uero Romanus vocatur, Decimus Lat. Abbas.

Theophilus, undecimus Lat. Abbas.

Adrianus, duodecimus Lateranensis Abbas: de quo, & aliis præcedentibus, nihil adhuc præter nuda nomina reperire potui.

Abbatēs Casinenses secundò. Cap. V.

ANCTVS Petronax cuius Brixianus Abbas Casinensis à S. P. Benedicto sextus, Sanctis Gregorio II. & III. & Zacharia Pontificibus hortantibus, cœnobium Casinense in pristinum statum restaurat anno Domini 719. & eidem per annos xxxij. summa cum sanctitate præest. Obiit die vj. Maij, anno Christi 751. & in porticu iuxta Ecclesiam S. Martini, quæ à S. Zacharia Papa Archiepiscopo undecim, & Episcopis sexaginta octo præsentibus anno 748. fuerat consecrata sepultus est.

Optatus Abbas VII. creatus die 7. Maii anno 751. præfuit annis 9. mensibus 7. diebus 28. Obiit die 4. Ianuarij anno 760. iuxta prædecessorem sepultus.

Hermens Abbas VIII. creatus die 5. Ianuarij 760. præfuit mensibus 6. diebus 14. obiit eodem anno die 18. Iulij, & apud S. Benedictum Casini sepultus est.

Gratianus, Abbas IX. creatus die 19. Iulij anno 760. præfuit ann. 4. mens. 1. dieb. 4. obiit die 22. Augusti anno 764. & in porticu Ecclesie S. Martini sepultus est. Vacauit Abbatia, eo mortuo, menses 11. & dies 13.

ANNOTATIO.

Leo Ostiensis. lib. 1. c. 10. Chron. Casin. dicit præfuisse ann. 4. mensib. 5. Petrus autem Diaconus in catalogo MS. Abbatum montis Casini, an. 4. mensis 2. cuius supputationem tanquam uerisimiliorem libentius sequimur: cum enim dicat idem Leo. c. 19. Gisulfum Abbatē à Gratiano IIII. creatum fuisse anno 797. si numeri ab ipso positi ueri sunt, non potuit Gratianus sedisse magis quam ann. 4. mense 1. dies 4. nam si plus sedisset non potuisset creari usque ad 11. cal. Aprilis anni 761. & sic vacasset Abbatia menses octo, & amplius, quod temporum ratio non permittit; Quod autem dicit Petrus præfuisse ann. 4. mens. 2. sic accipiendum puto non quod men-

mensis duos integros compleuerit, sed secundum solum attigerit: nam alioquin ea computationis disparitas consequeretur, quam in Leone esse iam diximus.

Tomichis, Abbas X. creatus nonis Augusti anno 765. præfuit an. 6. mens. 5. dieb. 21. Obijt octauo calendæ Februarij ann. 771. & Casini sepultus est, Vacauit Abbatia dies 3.

Poto, Abbas XI. creatus 4. calendæ Februarii anno 771. præfuit an. 7. mensib. 5. Obijt die 4. Calendæ Iulij, anno 778. & iuxta Ecclesiam S. Benedicti sepultus est.

Theodemar, Abbas XII. creatus die 29. Iunij, anno 778. præfuit annis 18. mensib. 11. dieb. 7. Obijt anno 797. die 5. Iunij, & iuxta Ecclesiam S. Martini sepultus est.

Gisulphus, Abbas XIII. ex nobilissimo Ducum Beneuentanorum sanguine editus, creatus die sexto Iunij, anno 797. præfuit annis 20. mensib. 6. dieb. 18. Obijt anno 817. 9. calendæ Ianuarij, ante Capitulum sepultus.

Sanctus Apollinaris, Abbas XIII. creatus octauo calen. Ianuarij anno 817. præfuit annis 10. mens. 11. dieb. 3. Obijt anno 828. die 27. Nouembris, & ad gradus porticus S. Martini sepultus est.

Sanctus Deus dedit Abbas XV. & martyr, creatus die 28. Nouembris anno 828. præfuit ann. 5. mens. 10. dieb. 12. Martyrio coronatus est anno 834. die nono Octobris.

Ildericus, Abbas XVI. creatus die 10. Octobris anno 834. decimo septimo creationis suæ die obiit. Fuit B. Pauli Diaconi discipulus, de cuius uita composuit uersus non contemnendos, ut refert Petrus Diaconus de script. Cas. cap. 9. Vacauit Abbatia dies aliquot.

Authbertus, siue Authpertus Abbas XVII. creatus die 26. Octobris anno 834. præfuit annis duobus, mensib. 3. dieb. 25. Obijt 10. calen. Martij anno 837. & Casini sepultus est. Scripsit nonnulla opuscula, uidelicet.

De Purificatione S. Mariæ Virginis, Sermonem 1. qui excusus est in homiliario Alcuini, sed diuersus est ab illo qui apud me est MS.

De S. Matthia Apostolo, Sermon. 1.

De Assumptione S. Mariæ, Sermon. 1. Adest nobis dilectissimi.

De Natiuitate eiusdem, siue sermo communis in eius festiuitatibus: Celebritas hodierna.

A N N O T A T I O.

Vocatur hic à Bibliotheca philosophica, & alijs nonnullis Rupertus, uixisseq; refertur anno Domini 1040. Errare tamen ex hoc conuincuntur, quod

quod in toto catalogo *Abbatum Casinensium* nullus *Rupertus* inueniatur, et anno 1040. *Richerius* Abbas *Monasterio* presidebat.

Bassacius Abbas XVIII. creatus die 17. Martii anno Domini 837. præsuit annis 19. Ordinem Monasticum aliqua iam ex parte corruptum in Liguria, Burgundia, & Germania, correxit: & nitido satis apertoque sermone quosdam tractatus composuit, ut auctor est *Petrus* *Diac.* c. n. de script. cass. qui tamen sint illi tractatus, aut de qua materia tractent, non explicat. Obiit anno 856. die 16. cal. Aprilis, & in Capitulo Fratrum sepultus est. Vacauit Abbatia ann. j. et dies 4.

Sanctus Bertharius, natione Gallus, Regii sanguinis, Abbas XIX. creatus die xj. calen. Aprilis, anno 857. præsuit ann. 27. & mensib. 7. quo temporis spatio multas iniurias à Saracenis perpeffus est, & per septemdecim annos continuos, *Monasterium Casinense*, Italiam totam, inò & Christianitatem omnem ab eorum incurfionibus & depredationibus defendit acerrimè: quorum tandem gladijs occubuit anno 884. die 11. calendas Nouembris in Ecclesia S. Saluatoris, quæ erat ad Casini montis pedem. Sepulturam accepit primùm in Capitulo Fratrum Casini: nunc verò sub altari Capellæ suo nomini dicatæ, digno honore reconditur. Vir fuit doctissimus, ut eius opera prodita. Scripsit enim ante conuersionem suam multa in Medicina, & Grammatica, videlicet,

De innumeris morborum, hinc inde collecta Volumina Duo.

De Grammatica libros aliquot.

Sed studium postea mutans, & animarum medicus constitutus, fecit, Sententiarum de pluribus ueteris, & noui Testamenti quæstionibus, lib. 1. qui reperitur in bibliotheca Casinensi MS. litteris Longobardicis: intitulatur verò hic liber *Anticemenides*.

Sermonum & Homiliarum, lib. 1. Horum apud me sunt MSS.

Super Euangelium de decem Virginibus, in die S. Scholastica, Hom. 1. quæ sic incipit, Lectio Sancti Euangelii.

De S. Matthæo Apostolo, Serm. 1. Inclutam, & gloriosam.

De S. Romano Abbate, Sermo 1. Adest nobis dies.

Extat, & eiusdem sermo de Sancto Luca Euangelista, in Breuiariis nostris.

Ad Angelbergam Augustam, Versus.

Vitam etiam S. P. N. Benedicti Hexametro & Pentametro versibus descripsit, tali exordio.

O Benedicte Pater cunctis celeberrime terris,

Qui Confessorum culmen honoris habes.

Quæ

Quæ nobis procurantibus excusa est Romæ anno 1590. in tertio poematum uolumine D. Prosperi Martinengi monachi Casinensis, simul, cum aliis duobus Poetis, qui nondum erant impressi.

Abbatēs Casinenses Teani residentes. Cap. VI.

ANGELARIUS, Abbas Casinensis XX. Teani ubi Monachi Casinenses confugerant post desolationē sui Monasterii, ex Præposito Monasterii creatus anno 884. ibidem primus præfuit annis quinque & mensibus aliquot: & postmodum Episcopo Teanensi defuncto, Episcopus illius ciuitatis factus, post aliquot annos ibidem obiit nonis Decembris.

Ragēprandus Abbas Teanensis II. Casinensis XXI. creatus anno 890. octauo Idus Ianuarij, præfuit monasterio Teanensi annis nouē, & mensibus 10. Obiit 8. Idus Nouembris anno 900. Vacauit Abbatia menses 2. dies 9. & Teani sepultus est.

Leo, Abbas Teanensis III. Cas. XXII. creatus anno 901. die 17. Ianuarij, præfuit ann. 15. mensibus 7. Obijt anno 916. die 17. Augusti, & Teani sepultus est. Vacauit Abbatia dies 13.

Abbatēs Casinenses Capuæ residentes. Cap. VII.

SANCTVS Ioannes nobilis Capuanus, ex Archidiacono Capuano ob morum grauitatem pridie calend. Septembris anno 916. electus Abbas XXIII. præfuit Capuæ annis 18. & mensibus 7. Obiit ibidē pridie cal. Aprilis, ubi & sepultus est A.C. 934. Scripsit de persecutione cœnobij Casinensis, & miraculis in eo factis historiam breuem, sed utilem.

Adelpertus, Abbas XXIII. Casinensis, & Capuanus. II. creatus anno 934. dieb. 6. Aprilis, præfuit apud Capuanum cœnobium an. 9. In eodem autem monasterio moriens sepulturam meruit, anno 943.

Balduinus Gallus, Abbas XXV. creatus anno 943. præfuit apud idē Monasterium an. 2. tandem ob insolentiam pulsus est, anno 945.

Maielpotus, Abbas XXVI. creatus ann. 945. præfuit annis 6. Obiit anno 950. & Casini sepultus est.

Abbatēs

Abbates Casinenses tertio. Cap. VIII.

ALIGERNYS Neapolitanus, Monachus primum cœnobii S. Pauli Romæ, deinde ex Præposito, Abbas XXVII. Casinensis, electus anno 950. die 9. calendæ Decembris, præfuit monasterio, quod à fundamenti secundus restauravit, ann. 37. Obiit 9. calend. Decemb. 987. Sepultus est iuxta Ecclesiam Sancti Benedicti Casini. Ordinem monasticum per Italiam correxit.

Manso, Abbas XXVIII. creatus anno 987. die octavo cal. Decembris, præfuit anni. 10. mens. 3. dieb. 15. Hic quorundam malevolentia excæcatus paulo post obiit 8. idus Martii, ac in claustro monasterii sepultus est anno 997. Eo gubernante Monachi Casinenses in Liguria quinque Monasteria construxerunt.

Sanctus Ioannes II. Abbas XXIX. creatus anno 997. die 15. Septembris, præfuit anno 1. Ob senium resignavit, die 15. Septembris, & sanctitate plenus sub Abbate Theobaldo, pridie idus Martii ad celestia euolauit.

Ioannes III. Abbas XXX. Principum Beneuentanorum genere ortus, creatus anno 998. die 16. Septembris, præfuit ann. 12. mensib. 6. Obiit Casini 15. calen. Aprilis A.C. 1011. Hic Coloniam monachorum in Illyricum misit, & per prouinciam illam cœnobia construxit.

SCHISMA PRIMVM.

Docibilis Caietanus contra Ioannem electus, anno 1009. præfuit in schismate mensibus ferè 7. Sed cum Ioannis metu Caietani se contulisset, non ita multo post infirmitate correptus ad monasterium Casinense deferri se postulans, quiescente sine defunctus est.

Ioannes III. cognomento Rotundulus præfati Ioannis. iii. Nepos à Patruo suo iam moriente adhuc Nouitijs Abbas fratribus præpositus, anno 1011. paucis post mensibus, ab iisdem, rei indignitate commotus, fugatus Beneuentum fugit, ubi propinquorum patrocinijs cœnobii S. Modesti Abbas effectus est.

SCHISMA SECVNDVM.

Athenulfus, Abbas XXXI. Pandulfi Beneuentani principis filius, ex monacho S. Modesti Beneuentani in schismate contra Ioannem Abbas electus anno 1011. eo in Abbatem S. Modesti confirmato, pacificè præfuit annis 11. imperfectis: tandem ob metum Imperatoris

B toris

toris Henrici II. Constantinopolim fugiens, cum sociis, & omnibus suis rebus naufragio periit, anno 1022. Monasticum Ordinem per Germaniam reformauit.

Theobaldus Abbas XXXII. creatus anno 1022. pridie cal. Jul. & à Benedicto Papa VIII. Abbas consecratus, præfuit an. 12. mens. 11. diebus 3. Pulsus à Pandulpho principe ad Monasterium S. Liberatoris se contulit, in quo per quinquennium uitam degens, nonas Iunii deuotissime obiit anno Christi 1035. ac ibidem sepultus est. Vacauit Abbatia ann. 1.

Basilus Abbas XXXIII. principis Beneuentani fauore, post annū uacantis sedis, uidelicet anno 1036. in Abbatem electus, quod male acquiserat, peius administrauit ann. 2. quib. indignissime præfuit; ab Abbatia regimine amarus fuit à Cunrado III. Imperatore, anno Chr. 1038.

Richerius Abbas XXXIII. natione Baugarius ex Abbate cenobii S. Benedicti Leonensis, Casinensi omnium Fratrum concordibus animis præpositus, anno 1038. die 4. Idus Iunij, præfuit an. 17. mens. 6. Obijt Aterni. 3. idus Decembris A. C. 1055. atque in Sepulchro Abbatis Theobaldi in Monasterio S. Liberatoris sepultus est. Hic in Pannonia Ordinem propagauit & fundauit. Vacauit Abbatia dies quindecim.

Sanctus Petrus Abbas XXXV. vir Religiosus & honestus creatus die. 27. Decembris anno 1055. præfuit anno. 12. mens. 5. quinq. & tædio victus cessit, anno 1057. die. 28. Maij. Obijt mitaculis clarus Casini ubi & sepultus est.

Federicus Abbas XXXVI. Gozelonis Lotharingæ Ducis filius, abdicante Petro, atque S. Humberto Cardinali Legato Apostolico ac Monacho adhortante, Sexta Feria post Pentecosten Fratribus prælatus, die 4. calendas Iunij, anno 1057. præfuit mens. 10. sequenti, ab eius electione, die, Florentiæ a Victore Papa. II. collegio Cardinalium sub Titulo S. Chrylogoni adiunctus; altero promotionis suæ mense, in eius locum. 4. nonas Augusti Pontifex Summus renunciatus, nec non die sequenti coronatus & consecratus, Stephani nomen sibi aptari voluit. Obijt Florentiæ sanctitate plenus. 4. cal. April. anno 1058. ibidemque in ecclesia Cathedrali sepultus est. Scripsit contra Patriarcham Constantinopolitanum.

De corpore Domini lib. 1.
De eadem materia, contra quendam Monachum lib. 1.

Et alia nonnulla quæ ad noticiam meam non uenerunt.

De li-

Desiderius antea Dauferius uocatus, nobili principum Benentanorum sanguine ortus, ex Monacho Sanctæ Trinitatis Cauesis, primum Præpositus, postmodum omnium Monachorum votis die Sancto Paschæ 15. calend. Maii, anno 1058. Abbas XXXVII. Casinensis electus; anno sequenti pridie nonas Martii Auximi in Piceno a Nicolao Papa II. Presbyter Cardinalis T. S. Cecilie creatus, ipsis nonis Dominica proxima Abbas Casinensis consecratus est: præfuit annis 29. mensibus 4. diebus 27. Demum mortuo Gregorio Papa. VII. inuitus ac renitens, die. 9. cal. Iunii, anno 1086. Pontifex Maximus renunciatus, ac Victor. III. acclamatus, consecrari minime passus est usque ad 12. cal. April. anni sequentis, sedit in apostolica sede a die creationis, ann. 1. mens. 3. dies. 4. a consecratione verò, menses. 5. dies 27. Obiit in Monasterio Casinensi 16. cal. Octobris, anno 1087. ac in capitulo Fratrum primo sepultus, postmodum ad Capellam S. Bertharij martyris translatus est. Multa dum uixit scripsisse fertur, inter quæ feruntur,

De miraculis quæ a S. Benedicto & alijs Monachis in Monasterio Casinensi facta sunt, lib. 4.

Cantus quosdam de S. Mauro; & alios nonnullos Tractatus, qui ad manus nostras non peruenerunt.

Sanctus Oderisius Marsorum Comitis filius, & S. R. E. Diaconus Cardinalis, uiuente adhuc Victore Papa. III. 18. cal. Octobris Abbas Casinensis XXXVIII. anno 1087. electus præfuit ann. 18. mensib. 2. dieb. 18. & Sanctis operibus plenus obiit 4. nonas Decembris, anno 1105. sepultus Casini. Plura scripsit dum uixit maxime uersu, quæ iniuria temporis perierunt.

Otto Fundanus, Abbas XXXIX. creatus ipso die depositionis prædecessoris sui an. 1105. præfuit regimini Monasterij an. 1. & mensib. 10. Obijt ipsis cal. Octobris an. 1107. & sepultus est iuxta ecclesiam S. Andree in cimiterio Fratrum ad Leuam. Vacauit Abb. dies. 44.

Sanctus Bruno, siue Brunus, Ligur, ex illustri Astensium sanguine, Episcopus primum Signiensis, deinde abdicato Episcopatu, Monachus Casinensis; postmodum 44. ab Ottonis obitu die, omnium Fratrum concordia uoluntate Abbas XL. anno 1107. Idibus Nouembris electus, præfuit annis. 3. mensib. 10. quibus elapsis a Paschali Papa. II. coactus anno. 1111. Idibus Septembris Abbatiam resignans, ad Episcopatum suum reuersus est; ubi in sancta conuersatione ad finem usque perseverans, migravit ad Dominum, pridie calendæ Septembris. Eo autem recedente uacauit Abbatia men-

fem. 1. & dies. 3. Cum autem non minus doctrina, quam sanctitate polleret, scripsit plura opera, videlicet.

In Genesim, lib. 1. In Exodum, lib. 1.
 In Leuiticum, lib. 1. In Iudicum, lib. 1.
 In Numeros, lib. 1. In Psalmos, lib. 1.
 In Deuteronomium, lib. 1. In Esaiam, lib. 1.
 In Cantica Canticorum, lib. 1. In Apocalypsim, lib. 1.

Sententiarum, lib. 1. qui est in Bibliotheca Casinensi MS. in membranis. Sermones 69. de Dominicis, & præcipuis anni festiuitatibus, lib. 4. quorum primus est de laudibus ecclesiæ, habetque Sermones. 9. Secundus, de ornamentis ecclesiæ, continet Sermones. 12. Tertius de nouo mundo, Sermonibus. 10. Quartus, de præcipuis festiuitatibus anni, complectitur Sermones. 36. Hæc erant apud me MS. in membranis, sed eos, amicitie ergo, dono dedi D. Constantino Siracusano Monacho Catanensi.

Homilias de diuersis 155. quarum apud me sunt subsequentes MSS.

Dominica prima Aduentus, Hom. 1. Duos discipulos.
 Dominica. 2. Aduentus, Hom. 1. Quibusdam interrogantibus.
 Dominica. 3. Aduentus, Hom. 1. Ioannes Baptistam.
 Dominica. 4. Aduentus, Hom. 1. Omnes enim existimabant.
 Feria. 4. quatuor temp. Aduentus, Hom. 1. Missus est inquit.
 Feria. 6. quatuor temp. Aduentus, Hom. 1. Virgo Deo plena.
 In Vigilia Natiui Domini, Hom. 1. Primum autem quærendum est. Et alia nonnulla scripsisse fertur, quæ ad manus nostras non perueniunt.

Girardus Abbas XLI. nobilissima Marforum Comitum stirpe progenitus, abdicante S. Brunone, a Fratibus electus est, anno 1114. die. 17. Octobris: eis præfuit an. 11. & mensibus. 3. Obijt die 16. calendæ Februarij, anno. 1123. ac sepultus est in capitulo Fratrum.

Odericus. II. Abbas XLII. Sangrorum Comitum sanguine clarus, & S. R. E. Diaconus Cardinalis, Girardo substitutus anno 1123. die 18. Ianuarij, præfuit annis. 3. mensibus. 3. diebus. 15. Tandem Calisti Papæ. II. & Monachi, iussu depositus, anno 1126. die. 3. Maij abdicauit. Et non ita multo post, id est, die. 3. mensis Junij sequentis mortuus est, regiminis sui anno. 3. mense. 4. die. 15. & Casini sepultus. Scripsit dum uiueret.

De festiuitatibus totius anni, Sermonum. lib. 1.

SCHISMA TERTIVM.

Nicolaus Tusculanus, Abbas XLIII. in schismate contra Ode-
rimum electus, anno 1126. die. 4. Maij: præfuit anno. 1. mense
1. diebus. 16. Sed ob insufficientiam ab officio remotus est, anno
1127. die. 20. Iunij; quo amoto uacauit Abbatia dies viginti unum.

Seniores Abbas XLIV. iussu Honorij Papæ II. a Fratribus 4.
idus Iulij, electus, anno. 1127. eisdem sanctè & pacifice rexit an-
9. mens. 6. dieb. 19. Obijt plenus dierum Calendis Februarij, anno
1137. Sepultus ad gradus cimiterij Fratrum. Vacauit Abbatia dies 8.
Rainaldus Etruscus, a maiori Fratrum numero, unanimi consensu
creatus Abbas, anno 1138. ob aduersarij sui potentiam cuius, ele-
ctionem confirmauerat Anacletus. II. Antipapa, inire non potuit,
& ideo ab omnibus inter Abbates Casinenses non numeratur.

SCHISMA QVARTVM.

Rainaldus. II. Abbas XLV. Calimentanus S. R. E. Subdiaconus
Cardinalis: electus die S. Scholasticæ an. 1138. a quibusdam
in schismate, contra Rainaldum Etruscum, & ab Anacleto Papa. II.
confirmatus, præfuit tantum mensib. 4. Ab Innocentio enim Papa. II.
mense Septemb. ab administratione remotus, in eius locū creatus est.

Abbas XLVI. Guibaldus, Lotharingus, ex Monacho & Ab-
bate Stabulense iuxta Leodium concordibus animis Fratrum, in
Schismate contra Rainaldum electus, die. 11. cal. Octobris, anno
1138. ut erat uir pius & bonus, ob maximas, quas a multis patieba-
tur difficultates, loco cessit. 4. nonas Nouembris; administrationis
sue mense. 1. die. 11. ac ad Monasterium suum rediit, electione libera
Fratribus relicta.

Rainaldus. III. Abbas XLVII. Marforum comitum genere ortus,
13. a discessu Guibaldi die, id est. 17. cal. Decembris, ob morum gra-
uitatem, & singularem doctrinam, Monachis Abbas datus; Mona-
sterio præfuit annis. 28. & mensib. octo. Anno autem quarto regi-
mini sui, Christi Domini 1140. ab Innocentio Papa. II. ob singula-
rem eruditionem, & uitæ meritum, SS. Marcellini & Petri Cardi-
nalis renunciatus, annis plus minus 26. titulum retinuit; & tandem
plenus dierum obiit anno 1166. ipsis Idibus Iulij, in Casino ante
Capitulum sepultus. Non uacauit sedes.

Theodinus Abbas. 48. creatus anno 1166. præfuit mensibus sep-
tem. Obijt peste anno. 1167. mense Februarij. Vacauit sedes men-
ses aliquot.

Egidius Venusinus Abbas 49. creatus anno 1167. præfuit annis
B 3 tribus

tribus, & ab Alexandro Papa III. deponitur, Anno Domini 1170. Vacauit sedes menses aliquot.

Dominicus de Sambuceta, Abbas 50. creatus anno 1171. præfuit annis duobus. Obiit anno. 1173. septimo calend. Maii, & Casini sepultus est. Non uacauit sedes.

Petrus de Insula Abbas. 51. creatus anno. 1173. die obitus sui prædecessoris, præfuit annis 13. mens. 2. dieb. 13. Obiit anno 1186. die octauo Idus Iulii, Feria 3. & in Casino sepultus est. Vacauit sedes menses. 7. & dies septem.

Roffedus de Insula, Abbas. 52. creatus anno. 1187. die 21. Februarii præfuit annis 21. mensib. 3. dieb. sex. A Clemente Papa III. Cardinalis SS. Marcellini & Petri postmodum pronunciatus, in eadem dignitate diem obiit Casini anno 1208. tertio calend. Iunii & ibidem sepultus est. Vacauit sedes dies uigintitres.

Petrus. II. cognomento Comes, Abbas 53. creatus anno 1208. die 9. cal. Iulii præfuit mensibus septem, diebus quatuor. Fuit & Presbyter Cardinalis factus ab Innocentio Papa. III. Obiit anno. 1210. quinto cal. Februarii, Casini sepultus.

Adenulfus, Abbas 54. creatus anno millesimo ducentesimo decimo. præfuit annis. 4. & mensibus duobus. Obiit anno 1214. & Casini sepultus est. Vacauit cenobium annum unum, & amplius.

Stephanus Marficanus Abbas 55. creatus anno. 1215. die 2. Augusti præfuit annis 11. mensib. 11. diebus 20. Obiit Casini anno 1227. duodecimo calend. Augusti, ibique sepultus est. Vacauit sedes menses quinque.

Landolphus Senebaldus Abbas 56. creatus anno 1227. die 22. Decembris præfuit annis 10. mensibus. 6. diebus 26. Obiit anno 1238. die 18. mensis Iulii, in Casino sepultus. Non uacauit Abbatia.

Stephanus. II. Abbas 57. creatus anno. 1238. die. 19. mensis Iulii præfuit annis. 12. mens. 6. dieb. duobus Obiit anno 1251. duodecimo calend. Februarii, & Casini sepultus est.

Richardus Hannibaldus, Romanus Cardinalis Tituli Sæcti Cyriaci siue S. Angeli, ex Monacho a Gregorio Papa. IX. anno 1240. factus; deinde Abbas 58. creatus anno millesimo ducentesimo quinquagesimo primo præfuit annis 12. Obiit anno millesimo ducentesimo. 63. & Casini sepultus est. Vacauit sedes menses aliquot.

Bernardus, Gallus S.R.E. Cardinalis, Monachus primum & Abbas Monasterii S. Honorati insulæ Lirinensis in Gallia, deinde iussu Urbani Papæ. III. (in locum cuiusdam Theodini Monachi Casinensis

sinensis, Acerrarum Episcopi electi de mandato Manfredi Tarentini Principis) Abbas 59. creatus anno millesimo ducentesimo sexagesimo tertio, praefuit annis. 19. Obiit Casini, ubi & sepultus est anno 1282. pridie Nonas Aprilis. Vacavit sedes menses. 2. dies. 14. Scripsit non contemnenda opera, inter quae, reperiuntur.

Super regulam S. P. Benedicti, lib. 1. qui est Casini, & in S. Benedicto Mantuano, MS.

Speculum Monachorum, lib. 1. excus. Venetijs anno 1520. in 16. Collationum, Beneficiorum, & Officiorum, montis Casini, Regestum vnum.

Inquisitionum, Iurium, & Bonorum in castris & villis montis Casini, Regestum alterum.

Reperiuntur in archiuo montis Casini manuscripta.

Thomas de Rocca quinque millium, Abbas 60. creatus an. 1282. die 19. Iunii. praefuit annis. 11. mensib. 11. diebus. 18. Obijt, anno 1294. Nonis Iunii, & sepultus est in Casino.

Pontius Caranensis, Abbas 61. creatus anno. 1294. die 6. Iunii, praefuit mensib. quinque. Obijt eodem anno die. 6. Octobris. Vacavit sedes dies aliquot.

Abbatēs Casinenses Ordinis Cælestinorum.

Cap. IX.

NGELARIUS. II. Ordinis Cælestinorum, Abbas 62. creatus anno. 1394. mense Octobris, praefuit mensibus quinque, & nouem diebus. Obijt anno Domini 1295. mense Martio. Vacavit sedes aliquot.

ANNOTATIO.

Quomodo, & quando factus fuerit hic Abbas Montis Casini, exponit Dominus Richardus, Monachus Casinensis, & quondam S. Iustine Abbas, super caput, 21. Regulae S. Benedicti, de Decanis Monasterij, cuius expositio reperitur in Bibliotheca Montis Casini, MS. in Scamno. 12. ad Sinistram, ubi sic ait: In Anno Domini 1294. mense Octobris Indiæ. 7. Dominus Cælestinus Papa V. qui antea uocatus fuit, Frater Petrus de Murone, homo magnæ sanctitatis, uenit ad Monasterium Casinense; & uolens dictum Monasterium vnire Religioni suæ, induxit Monachos pro maiori parte, ut reciperent suæ Religio-

nis habitum. Qui habitus erat coloris Camellini, uilissimi panni: & misit de Monachis suis quasi quinquaginta. Primo nos fuimus Nigri; & mutauit nomen Decani, qui post ipsorum aduentum uocatus est Prior. Adueniente proximo Festo B. Lucie, renunciauit Papatu in ciuitate Neapoli, cui successit Dominus Bonifacius, qui primo nominatus fuit Dominus Benedictus Caetanus, homo maximè sciencie & probitatis de Anania, & reuocauit omnia facta per dictum Celestinum, exceptis Cardinalibus, quos idem Celestinus fecerat; & ego fui unus de reuocatis, qui fueram effectus Abbas Monasterii Sancte Iustine de Padua. Hæc Richardus.

Abbatès Casinenses quartò. Cap. X.

BERNARDVS II. (sue ut in MSS alijs legitur, Bernardus) Abbas 63: creatus anno 1295. mense Iunio, præfuit mensib. 4. & diebus 24. Obijt an. 1296. & vacauit sedes dies aliquot.

Bernardus III. primo Monachus Benedictinus, deinde Tripolitanus Episcopus, postremo Abbas 64. creatus anno 1296. die 12. Ianuarij, præfuit mensibus septem, & diebus sex. Obijt Casini eodem anno 1296. die 15. calen. Augusti, ibique sepultus est. Non vacauit sedes.

Galardus, siue Galhardus, Abbas 65. creatus anno 1296. die 19. Augusti: præfuit annis 5. mensibus 6. diebus 20. Obijt anno 1301. die 9. Martij; & Casini sepultus est. Non vacauit sedes.

Thomas, siue Thomasius de quinque millijs, Abbas 66. creatus anno 1301. præfuit annis 2. mensib. 9. dieb. 9. Obijt anno Christi 1304. die 18. Decembris, & Casini sepultus est. Non vacauit sedes.

Marinus Tomacellus, Neapolitanus, Abbas 67. creatus an. 1304. die 19. Decembris. præfuit annis 5. Obijt anno 1308. die 14. calendas Ianuarij, & Casini sepultus est.

Isuardus Abbas 68. creatus anno 1308. mense Ianuario, præfuit annis 10. Obijt anno 1318. & sepultus est in Casino, & vacauit sedes menses aliquot, vsque ad creationem Odonis administratoris, cuius curæ Monasterium commissum est per Ioannem Papam XXII.

Administratores Casinenses. Cap. XI.

DO, ex Archiepiscopo Pisano, Patriarcha Alexandrinus, deinde cœnobii Montis Casini Administrator, & Prælatus 69. creatus anno 1318. mense Julio, administravit ann. 5. Obiit anno 1323. 5. nonas Iulii, & sepultus est in Monte Casino. Quo mortuo Monasterium Casinense, erectum est in Ecclesiam Cathedralē, extincto nomine monasterii per præfatum Ioannem Papam XXII. Erunt ergo deinceps.

Episcopi Casinenses. Cap. XII.

RAIMUNDVS, ex Campaniæ, maritimæque Reçtore Generali, & Comite, Monachus primum Casinensis, deinde Episcopus Casinensis primus, & Prælatus 70. creatus anno 1323. die 23. vacantis sedis, præfuit annis 15. Obiit anno 1338. 7. calend. Augusti, & Casini sepultus est. Vacavit sedes dies septem.

Guido, Episcopus 21. & Prælatus 71. creatus anno 1338. die 3. Augusti: præfuit anno vno. Obiit anno 1339. die 4. nonas Augusti, & sepultus est in Casino. Sedes non vacavit.

Ratherius, siue Richerius, Episcopus 3. & Prælatus 72. creatus anno 1339. calend. Augusti, duobus diebus ante mortem Guidonis, præfuit anno 1. mens. 6. dieb. 25. Obiit anno 1341. 5. calend. Martii, Casini sepultus. Non vacavit sedes.

Stephanus Episcopus 4. & Prælatus 73. creatus anno 1341. d. 26. mensis Februarii: præfuit annis 6. Et translatus ad Episcopatū Sancti Pontii, Casinum reliquit, anno 1347. mense Februarii. Vacavit sedes dies aliquot.

Gulielmus Episcopus 5. & Prælatus 74. creatus anno 1347. mense Martio, præfuit ann. 6. Obiit anno 1353. mense Martio, & Casini sepultus est. Vacavit dies aliquot.

Franciscus Episcopus 6. & Prælatus 75. creatus anno 1353. mense Aprili, præfuit annis duobus. Obiit anno 1355. mense Aprili, & Casini sepultus est. Vacavit sedes duos menses, & dies aliquot.

Frater Angelus de Acarolis Florentinus, Ordinis Prædicatorum.

Episco-

Episcopus 7. & Prælatus 76. creatus an. 1355. die 17. mēsis Iulii, præfuit annis 2. mensib. 3. dieb. 7. Obiit anno 1357. die decimo. calend. Nouembris Neapoli, ibique sepultus est. Vacauit sedes dies aliquot.

Angelus de Pasta, Monachus Benedictinus, Episcopus 8. & Prælatus 77. creatus anno 1357. die 10. Nouembris, præfuit annis tribus, mens. 5. Obiit Casini anno 1361. die 3. Idus Aprilis, & ibidem sepultus est. Hic reædificauit Capitulum, Refectorium, Dormitorium, & Corpus Ecclesiæ. Vacauit sedes mensē vnum, dies 26.

Angelus de Vrsinis, Episcopus 9. & Prælatus 78. creatus ann. 1361. die 8. mensis Iunii, præfuit annis quatuor. Obiit anno 1365. die 7. idus Iunii, & sepultus est in Casino. Vacauit sedes menses aliquot. Quo mortuo considerans Urbanus Papa V. monasterio Casinensi nō pauca incommōda, ac damna accessisse ob. Abbatiale dignitatem sublatam, eam iterum in integrum restituit, & Episcopalem prorsus extinxit, anno Domini 1365. Erunt ergo in posterum.

Abbates Casinenses quintò. Cap. XI II.

SANCYUS Urbanus Papa V. Abbas Casinensis 79. anno Christi 1365. Monasterium Casinense sub tutela, & patrocinio Apostolicæ sedis suscipiens illud per Procuratores suos administrauit an. 5. & mensibus aliquot. Obiit anno 1370. die 14. calend. Ianuarii, & Massiliæ in Monasterio S. Victoris sepultus est. Vacauit sedes menses aliquot.

Bartholomæus Senensis, Abbas 80. creatus anno 1171. eodem anno mortuus est ueneno, cum præfuisset uno mense solo, & sepultus est Casini. Vacauit sedes menses aliquot.

Andreas Fauentinus, Ordinis Montis Oliueti, Abbas 81. creatus anno 1371. die 20. Septemb. præfuit annis tribus. Obiit anno 1374. die 13. calend. Octobris, & in Capitulo Casinensi sepultus est. Hic plantauit Pastinum S. Honophrii, & construxit Ecclesiam Sanctæ Agathæ. Vacauit Monasterium annum 1. dies 3.

Petrus de Tarraris Romanus, Ordinis mōtis Oliueti, deinde Abbas S. Laurentii extra Urbem, postea S. R. E. Presbyter Cardinalis Reatinus, & Abbas Casinensis 82. a Gregorio Papa XI. creatus anno 1375. die decimosexto Septemb. præfuit annis 19. mensibus 8. diebus 19. Obiit anno 1395. pridie nonas Iunii: & Casini sepultus est.

Henricus Tomacellus Neapolitanus, olim Abbas S. Saluatoris in Thea-

Theate, Abbas 83. creatus anno 1395. die Nonarum Iunij: præfuit annis 24 plus minus. Obijt anno 1419. apud Spoletum vbi relegatus fuerat, & ibidem sepultus est. Vacauit sedes menses aliquot.

Pyrrhus Tomacellus Neapolitanus, Henrici Abbatis Nepos, Abbas 84. creatus anno 1419. mense Octobris: præfuit annis 18. Paulo ante mortem Abbatia priuatus, obiit apud Pontem S. Angeli, vbi vincetus tenebatur, anno 1437. ipsis calendis Nouembris, & ibidem in ecclesia S. Celsi sepultus est. Vacauit Monasterium, annos octo, menses sex, dies viginti tres. Nam Pyrrho Abbate ab Eugenio Papa. III. quod Spoletinam Arcem contra ipsius uoluntatem tenere & occupare presumpserat, anno 1437. in ordinem redacto, & in carcerem detruso, Monasterium Casinense gubernatum fuit per Priorem, & Subpriorem, annis octo, mensibus sex, diebus 23. vsque ad annum 1446.

Antonius Carafa Neapolitanus, Abbas 85. & ultimus, creatus anno 1446. die uigesimo quinto Maij, præfuit annis octo, mensibus octo, dieb. tribus. Obijt anno 1454. die primo Februarij & Casini sepultus est. Quo ex hac luce subtracto sacrum cœnobium Casinense in Commendam redactum, integro iubilæo in eo statu permansit, donec diuina operante uoluntate Vnioni & Congregationi S. Iustine de Padua, aggregatum fuit, vt infra patebit.

Commendatarij Casinenses. Cap. XIII.

Vno vte vis Scarampus Patauinus, Patriarcha Aquilegiensis, & S. R. E. Episcopus Cardinalis Albanus, Sacri Montis Casini primus Commendatarius, & Prælatus 86. creatus anno 1454. gubernauit annis plus minus vndecim. Obijt anno 1465. sexto Calendas Aprilis Romæ, & in ecclesia S. Laurentij in Damaso sepultus est. Vacauit Monasterium menses duos.

Paulus Papa. II. Barbus Venetus, Commendatarius secundus, & Prælatus 87. incepit, anno 1465. die 28. Maij, & gubernauit per legatos suos annis. 6. & mensibus duobus. Obijt Romæ anno 1471. quinto Calendas Augusti, ad S. Petrum sepultus. Vacauit Monasterium mens. 1. dies tres.

Ioannes de Aragonia, filius Regis Ferdinandi, Neapolitanus, S. R. E. Presbyter Card. T. S. Sabinæ, Commendatarius tertius, & Prælatus

latus 88. creatus anno 1471. circa calendas Septembris; gubernavit annis 14. mens. 1. dieb. 19. Obiit Romæ peste anno 1485. die 14. calendas Nouembris, in absida tituli sui sepultus. Factus est autem Commendatarius à Papa Sixto III. anno prædicto, cum esset ipse Ioannes Prothonotarius Apostolicus, & Clericus Neapolitanus: Gubernavitque Monasterium per Ludouicum de Borfis Episcopum Aquilanum, qui obiit Casini anno 1485. pridie Idus nouembris. Vacauit Monasterium diebus 25.

Ioannes II. de Medicis, Florentinus, Prothonotarius Apostolicus, deinde S. R. E. Card. S. Mariæ in Dominica, & postmodum Papa Leo X. Commendatarius quartus, & Prælatas 89. incepit anno 1485. die 14. Nouembris: Gubernavit annis 19. diebus octo, & iubente Papa Iulio I. L. Abbariam in manus eius resignauit anno Domini 1504. die 10. cal. Decembris. Obiit anno 1521. Romæ, ipfis calendis Decembris, ad S. Mariam super Mineruam sepultus.

Aggregatio monasterij Casinensis ad Congregationem Sanctæ Iustine. Cap. XV.

ANNO Dominicæ Natiuitatis 1504. die 22. mensis Nouembris, cum Ioannes de Medicis, S. R. E. Card. & Commendatarius Casinensis, liberè Commendæ dictæ Abbatie cessisset, eodem die Iulius Papa II. Casinense Monasterium uniuert Congregationi nostræ S. Iustine de Padua; Voluitque prædictus Pontifex, ob honorem tanti monasterij, ut deinceps, Congregatio Casinensis, aliàs S. Iustine de Padua nuncuparetur. Eius uerò possessionem solenni pompa ceperunt RR. nostræ Congregationis Patres anno sequenti, die 12. Ianuarii: In qua R. P. D. Eusebius de Mutina, Abbas S. Petri de Perusio, dictæ nostræ Congregationis Præsidents: & R. P. D. Ignatius Abbas S. Mariæ Florentiæ, & præfatæ Congregationis Visitator, cum Monachis centum affuerunt. Vnionis autem prædictæ Bulla, Iulii II. extat cum alijs nonnullis, post finem chronici Casinensis excusa.

Abbat̄es Quinquenales Montis Casini, sub Congregatione Casinens̄i, aliàs S. Iustinae de Padua.

Cap. XV I.

1505. I. **V**SEBIVS Mutinensis, Monachus profes-
sus S. Nicolai de Littore Venetiis, pri-
mus post dictam Unionem ex more eius-
dem Congregationis nostræ, Abbas crea-
tus est, anno Christi 1305. cum esset ipsi-
us Congregationis Præsidentis, præfuit an-
no uno, & mensib. 6. Obiit anno . . . Mutinæ, & in Mo-
nasterio S. Petri de Mutina sepultus est.
1506. 2. Zacharius Patavinus, monachus S. Iustinae, annis 3.
1509. 3. Gratianus Mediolanensis, monachus S. Benedicti de Man-
tua, præfuit anno uno, mens. 6. Obiit Præsidentis 1510. &
Casini sepultus est.
1510. 4. Ignatius Florentinus, Squarcialupus, monachus S. Mariæ de
Florentia, præfuit prima uice ann. 5. mens. 6.
1516. 5. Vincentius Neapolitanus, de Risus, monachus S. Seuerini
Neapolis, præfuit ann. 2. Obiit Neapoli, & sepultus est in
S. Seuerino.
1518. 6. Theophilus Mediolanensis, de familia Placētia, monachus
S. Benedicti de Mantua, præfuit ann. 2. Obiit Patavii, &
in Monasterio S. Iustinae sepultus est.
1520. Ignatius Florentinus, iterum & Præsidentis, præfuit anno 1.
& mens. 6.
1521. 7. Ludouicus Mediolanensis, Triulcius, monachus S. Petri
Inglaffiatae, præfuit anno uno. Obiit Mediolani, & in S.
Simpliciani Cœnobio sepultus est.
1522. 8. Iustinus Hispanus, monachus S. Iustinae, præfuit ann. 2. mo-
riens in Monasterio S. Iustinae sepultus est.
1524. Ignatius Florentinus, tertio, Præsidentis, præfuit anno uno,
mēs. 6. Obiit Florētia, & in Monasterio suo sepultus est.
Cum esset in diuinis, & humanis scientiis apprime eru-
ditus, scripsit Sermonem pulcherrimum in honorem S.
P. Benedicti, eumq; coram magno Monachorum & po-
puli cœtu habuit, quando solemniter capta est possessio
Monasterii Casinensis anno Domini 1505. uidelicet
- De

- De S. P. Benedicto Serm. 1. Introibimus in tabernaculum eius.
- De apprehensione possessionis Monasterii Casinensis Sermo. 1. Operapretium duxi.
- De visione Illustr. Principis Ferrandi Gonsalvi Compendium, Lib. 1. Diuinam Illustris Ferrandi.
- De aggregatione Monasteriorum Siciliae ad Congregationem Casinensem, Serm. 1. Superat uires moles.
- Hæc omnia MS. reperiuntur apud D. Constantinum Siracusanum, Monachum Catanensem.
- Scriptit & Carmen Sapphicum in honorem Sanctissimæ Trinitatis: &
- De S. Berthario Abbate & martyre Hymnos, qui sunt Casini MS. Et alia nonnulla, quæ nondum uidi.
1525. 9. Chrysofomus de Alexandris Neapolitanus, monachus S. Seuerini, præfuit primum ann. 5.
1530. 10. Augustinus de Padua, ex familia Bonfiorum, monachus S. Iustinæ, præfuit ann. 3. Obiit Brixia, & sepultus est in S. Faustino.
1533. Chrysofomus Neapolitanus, secundo, præfuit ann. 5. Obiit Neapoli in Monasterio S. Seuerini sepultus.
1538. 11. Hieronymus de Monte rubeo, Monachus S. Hieronymi de Ceruaria, præfuit anno vno. Obiit Mutina, & in Monasterio S. Petri sepultus.
1539. 12. Ignatius de Ianua, Monachus S. Iustinæ, præfuit an. duob. Obiit Patanij, & in Monasterio S. Iustine sepultus, Jan. 1552 die 9. cal. Aug. ante altare S. Danielis: cum hoc Epitaphio
*Post obitum beneficia manent, æternaq; uirtus,
 Non metuit stygijs, ne rapiatur vndis.*
1541. 13. Hieronymus de Placentia, Scrocquettus, Monachus S. Fortunati de Vincentia, præfuit prima vice annis quinque.
1546. 14. Laurentius Zambellus, Mantuanus de vico Governolo Monachus S. Mariæ de Pratatea, præfuit annis tribus. Obiit in S. Benedicto de Mantua, ibique sepultus.
1549. Hieronymus de Placentia, secundo, præfuit annis duobus. Obiit Placentia, & in Monasterio S. Sixti sepultus est.
1551. 15. Innocentius de Nouaria, Monachus S. Mariæ de Florentia, præfuit annis tribus. Obiit in S. Georgio Venetijs, ibique sepultus est anno. 1557.

1554. 16. Hieronymus de Papiæ, Monachus S. Saluatoris, præfuit anno vno. Obijt Papiæ sepultus in S. Saluatore.
1555. 17. Ifidorus de Placentia, Mantegazzi, Monachus S. Sixti Placentini, præfuit anno vno. Moriens sepultus in S. Sixto Placentiæ.
1556. 18. Ignatius Vicantus, dictus, Meleatius, Neapolitanus, monachus S. Severini, præfuit prima vice annis tribus.
1559. 19. Angelus Sangrinus de Faggiis, Monachus Montis Casini, præfuit prima vice annis quinque.
1564. Ignatius Neapolitanus, secundo, præfuit anno uno. Sepultus in S. Iustina.
1565. Angelus Sangrinus iterum, præfuit annis tribus.
1568. 20. Bernardus de familia de Adamo, Auerfanus, Monachus Casinensis, præfuit annis duobus. Obijt Cesenæ, sepultus in Monasterio S. Mariæ.
1570. 21. Matthias Mattalei de Lignasco, monachus S. Benedicti de Mantua, præfuit annis duobus. Obijt Papiæ, & sepultus est in S. Saluatore.
1572. Angelus Sangrinus, tertio, præfuit annis tribus. Obijt Casini anno Domini 1593, die 17. Martii hora 16. ætatis suæ 93. assumptæ Religionis. 74. & ibidem sepultus est. Vir fuit dum vixit Reuerendus, & omni bonitate & Sanctitate redimitus, Religione & conuersatione probatus, & in diuinis scripturis versatissimus, poeta quoque non contemnendus, ut eius opera indicant, quæ ut penè sunt innumera, ita & pietatè ubique redolent: Vidi autem subiecta.

De ineffabili Iesu nomine, Carmen heroïcum.

In septem Iesu Christi nouissima uerba, Meditationes septem eodem carmine.

De misericordia, amore, & bonitate Dei erga peccatorem: de spe peccatoris in Deum: speculum peccatoris: paræneses sex in hebdomada Sancta: de nominibus Iesu: de contemptu diuitiarum, & uanitate humanæ uitæ; eodem genere carminis.

De Iesu pietatè & amore in peccatorem, Elegias duodecim.

Triumphum diuini amoris.

In Natiuitate Domini, & in omnes alias eiusdem festiuitates,

- uitates, Carmen Sapphicum.
 Epicedium in mortem Domini.
 De Iesu beneficiis in hominem.
 De laudibus B. Mariæ Virg. diuerso carminis genere, Lib. 1.
 Hymnorum diuerso metro de Sanctis diuersis; Lib. 2.
 De passione Domini, Elegias duodecim.
 Vitam S. P. N. Benedicti, carmine heroico, excusam Romæ
 1587. in quarto.
 In Psalterium Paraphrasim diuerso carminis genere, quæ
 excusa est Venetiis, anno 1540. in quarto.
 Aureas, diuinasque sententias ex Davidis Psalmis excer-
 ptas, carmine elegiaco.
 Vita SS. Benedicti, Mauri, Placidi, & Ioannis Baptistæ, carmi-
 ne heroico.
 Vitam aliam eiusdem P. N. Benedicti, carmine Sapphico, &
 soluta Oratione moralem expositionem continentem.
 Psalterium gloriosæ Virginis Mariæ, carmine Sapphico.
 Vitam S. Gulielmi Anachoritæ, versu Sapphico.
 De martyrio Monachi, Carmine.
 Tractatum quadraginta horarum, impressum Florentiæ, an-
 no 1587. in 12. & Tridenti, atque alibi in 16.
 Sermonū, Homiliarū, & Dialogorū soluta Oratione, Lib. 1.
 Et alia multa scripsisse fertur, quæ nec vidi, nec legi.
 1572. 22. Hieronymus de Cosentia, Monachus Casinensis, præfuit
 annis duobus. Obijt Parmæ, sepultus in Monasterio San-
 cti Ioannis Euangelistæ.
 1577. 23. Bernardus Ferraiulus Neapolitanus, Monachus S. Scue-
 rini, præfuit prima vice annis tribus.
 1580. 24. Desiderius Brixianus, de Trauagliaro, Monachus Casinen-
 sis, præfuit annis quinque. Obijt Perusii, & in cœnobio
 S. Petri sepultus est.
 1585. Bernardus Neapolitanus secundo, præfuit annis duobus.
 Obijt Casini anno 1586. & ibidem sepultus est.
 1587. 25. Aegidius Sarniculus à Matelica, monachus Monasterij San-
 cti Angeli de Caucoso, præfuit annis duobus. Obijt anno
 1590. & Caucosi sepultus.
 1589. 26. Andreas Sueffanus, monachus Montis Casini, præfuit an-
 no vno. Obijt Mutinæ, & in Monasterio S. Petri sepultus
 est, anno 1590.

Domnus

1790. 27. Dominus Hieronymus Bruggia, Perusinus, monachus Monasterii Sancti Petri de Perusio, nunc praeest, agitque regiminis sui annum quartum: cui Deus Opt. Max. addat Nestoreos annos.

Quomodo stellati Spiritualiū Ordinum fundatores ad dexteram S.P. Benedicti collocantur.

Quoniam super stellas fulgebunt facies eorum qui abstinentiam habuerunt. 2. Esdrae 7. Cap. XVII.

Vnde quanta in familiam Benedictinam beneficia Deus contulit, attentius animo contem-
plor, alterum Ioseph, filium videlicet accrescē-
tem videre mihi videor, cui Pater ceteris filiis
plus dilecto, tunicam fecit polymitam, atque
partem unam dedit extra fratres suos, quam
tulit de manu Amorrhæi, in gladio & arcu suo:
Tunicam nempe polymitam, id est, uersicoloribus filis, pluribusque
licis intextam, nonne rectè dixero, amplissimum illud atque singula-
re decus, quod, ex quocumque tandem instituto, uel facto peti queat,
inter omnes alias familias gloriosissimè ac peculiariter est cōsecuta?
Pars autem ea qua fratribus suis superiorem eum esse voluit, nun-
quid non dici potest immortalis illa, propriaque laus & gloria, gla-
dio & arcu comparata, qua præceteris excellentius, atque singulari
modo decorata familia Benedictina refulget? Nam si tropologiam
inuestigemus, quid aliud erit cum Amorrhæo, qui rebellis interpre-
tatur, gladio & arcu dimicare, quam cum inimicis Dei, materialibus
simul & spiritualibus armis decertare? Porro de propinquiore loco
gladio pugnatur, arcu autem è longinquo in hostes tela coniciuntur;
qui uterque præliandi modus ad progeniem Benedictinam aptissi-
mè refertur.

Illi enim qui ad arma seculatua tractanda, ex Benedictina familia
sunt propagati, cum hostibus Christiani nominis, necnon & aduer-
sarijs Orthodoxæ fidei, sæpissimè cominus tanquam fortissimi mi-
lites in acie certarunt, & etiamnum hoc exulceratissimo tempore,
se propugnatores acerrimos, & defensores studiosissimos, Christi
inimicis opponunt.

C Interea

Interca verò dum hi fortissimi, atque clarissimi uiri, vitæ suæ periculo, periculum à Christiana Republica depellere, barbaris que, ac hæreticis in eam irruentibus iter corporibus suis occludere, atque illorum temeritatem consilio, furorem fortitudine, audaciam virtute superare cominus enituntur: Ecce ij, qui à præclarissimo stirpis Benedictinæ germine, Sanctissimo uidelicet Patre Benedicto, generatione Spirituali ad arma Spiritualia tractanda sunt procreati, diuersorum, scilicet Ordinum, sub S. P. Regula militantium fundatores, ieiuniis, & vigiliis se affligentes, cum iisdem hostibus supradictis confligunt, atque eminus in eos lachrymarum, & precationum iacula mittunt; suisque votis, & obsecrationibus hostilium gladium acumen, telorumque cuspidem retundere, tribulium uerò, atque aliorum propugnatorum suorum dexteris confirmare student, quibus sic ad Ecclesiæ defensionem occupatis, & intentis, hi

Exo. 17.

Una manu faciebant opus 2. E. sdræ 4.
quemadmodum & Iosue pugnante cum Amalechitis, Moysen pro populo supplices manus ad cælum tetendisse legimus. Conspiciuntur autem ad dexteram S. P. N. Benedicti isti fortissimi Christi athletæ, & Ecclesiæ Sacrosanctæ defensores, Regulam de eiusdem Patris manu sumentes, Monastico habitu induti, & stella lucidissima in fronte ornati.

*De primo Stellato S. Romualdo, Monachorum, Ordinis
Camaldulensis fundatore. Cap. XVIII.*

¶ *V* primus S. P. N. Benedicti dexteram Abbatis habitu, micantem stellam in fronte gerentis, ambire videtur, is est S. Romualdus Abbas, Camaldulensium Monachorum institutor. Hic cum Rauenensæ, ex nobili Ducum familia, Patre Sergio ortus, & studiis liberalibus legitime imbutus fuisset, primum sæculo relicto, Classis, haud procul à Rauenna habitum S. P. Benedicti suscepit, ac tertio post anno Eremum adiens, uitamque in secessu solitariam ducens, S. P. Benedicti ritus, laxos nimium, pro virili corrigere studuit, quo in uitæ genere, ita profecit, ut antequàm de mutatione habitus cogitaret cœnobium centum, tam in Hetruria, Piceno, Flaminia, quàm in Venetiâ, & Histria, sub nigro habitu, quem gerebat, & norma eiusdem S. P. Benedicti construxerit.

Cumque

Cumque sanctitatis eius fama ubique crebresceret. (tam facili enim ductu, & sermone hominum mentes & studia ad Diuinorum cultum trahebat, vt totum Orbem, nisi modum etiam in re optima sibi statuisset, ad Religionem perducere potuerit) in agro Aretino con-
 sedit anno 1008. ac cuiusdam Casam Maldi in Eremito incoluit; qui vt fatebatur, per quietem visus est sibi cernere scalas in celum surre-
 ctas, in quibus innumeri mortales candido amictu celum scandere-
 rent; qua imagine, non minus quam Diuino quodam oraculo mo-
 tus Romualdus, locum ab hospite & petijt, & impetrauit, an. 1009.
 oratorium condidit: candidam cucullam, ijs, qui iniciandi essent, in
 argumentum nocturnae illius imaginis, ferendam dedit (quum an-
 tea monachi nigro amicirentur colore) insuper & Camaldulensium
 nomen vocabulo ab hospitis Maldi casa, sumpto, eos ferre praecipit,
 anno Domini 1012. Quibus peractis, anno vitae suae 120. quorum,
 20. in saeculo, tres in Classensi cenobio, reliquos in Eremito consum-
 pserat, Christi 1027. in Monasterio Vallis de Castro Marchiae Anco-
 nitanae. 13. cal. Julij diem obiit, inter sanctos relatus; cuius sacri corpo-
 ris reliquiae Fabriani in templo S. Blasij digno honore recunduntur.
 Hic cum doctrinae laude non mediocriter excelleret ingenij sui cla-
 ra monumenta reliquit, videlicet.

- 1. Expositionem ferè diuinam in omnes psalmos Dauidicos: cuius
 pars a Psalmo Primo ad Nonagesimum, apud Patres Eremita Ca-
 maldulensium, pro reliquiario asseruatur, reliquam temporis ini-
 quitas absumpsit.
- 2. Expositionem item in nonnulla Prophetarum Cantica, quae at-
 extet nescio.

Priores perpetui Sacrae Eremita tantum. Cap. XXI.

PE T R U S Petrus Dagninus; Primus Eremita Prior per-
 petuus, a S. P. Romualdo constitutus Anno Christi
 1016. praefuit annis 35. Obijt anno 1051. die 4. No-
 uas Noutembris.

Albizus, Prior Secundus creatus. A. C. 1051. praefuit an. 11. Obijt anno 1062.

Rusticus Prior III. creatus A. C. 1062. praefuit ann. 20. Obijt an-
 no 1082.

Sanctus Rodolphus Prior IIII. creatus A. C. 1082. praefuit an. 23.
 Obijt anno 1106. quarto Idus Octobris, Canonizatus permisso Pon-

tificis Romani a Gregorio Episcopo Aretino.

Martinus, Prior V. creatus A. C. 1106, præfuit an. Abdicauit
anno que 1124. obiit anno

Beatus Guido Prior VI. creatus A. C. 11. præfuit annis.

Priores Generales perpetui totius ordinis. Cap. XX.

BEATUS Guido, ex Priore Sexto Eremiticis Ordinis, Generalis Prior creatus est a Paschali PP. II. Anno Chr. 1114. præfuit anno vno & abdicauit. Obiit anno 1128.

Ioannes Generalis. II. Prior autem VII. creatus A. C. 1115. præfuit annis 16. Obiit anno 1130.

Azo, Generalis III. Prior VIII. creatus A. Chr. 1131. præfuit ann. 21. Obiit anno 1153. die decimo octauo calendæ Octobris.

Rusticus II. Generalis. IIII. electus, sed post aliquot menses reculauit; anno 1153.

Rodolphus II. Generalis. V. creatus A. Chr. 1154. præfuit ann. 6. Obiit anno 1159.

Gregorius Generalis VI. creatus A. Chr. 1159. præfuit ann. 13. obiit 1172. idibus Decembris.

Hilibrandus Genera. VII. creatus A. Chr. 1172. præfuit ann. 9. obiit 1181. 10. cal. Decembris.

Placidus Gener. VIII. creatus A. C. 1181. præfuit ann. 18. obiit anno Domini 1199.

Martinus II. Gener. IX. creatus A. Chr. 1199. præfuit ann. 64. obiit 1205. 8. cal. Aprilis.

Geraldus Gener. X. creatus A. Chr. 1205. præfuit an. 2. obiit 1207. Idibus Augusti.

Guido II. Gene. XI. creatus A. C. 1207. præfuit an. 41. obiit an. 1248.

Beatus Martinus III. Gener. XII. creatus A. C. 1248. præfuit ann. 12. obiit Florentiæ. 1259. Idibus Septembris.

Massarius Gener. XIII. creatus A. Chr. 1259. præfuit annis 4. obiit 1263. 6. Idus Aprilis.

Angelus Gener. XIII. creatus A. C. 1263. præfuit ann. 5. obiit 1268. 6. nonas Nouembris.

Ioannes II. Gener. XV. creatus A. C. 1268. præfuit ann. 2. obiit mensis Octobri, 1270.

Bonifacius

Bonifacius Gener. XVI. creatus A. C. 1270. Paulo post creationem suam obiit.

Bartholomæus Gener. XVII. præfuit menses. 2. obiit eodem anno 18. cal. Ianuarii.

Iacobus Gener. XVIII. creatus A. C. 1270. præfuit an. fere. 2. obiit 1272. 11. cal. Augusti.

Bonus Senensis Gener. XIX. creatus A. C. 1272. præfuit an. 2. obiit in Concilio Lugdunensi. 1274.

Gerardus. II. Gener. XX. creatus A. C. 1274. præfuit ann. 17. obiit. 1291. 6. Idus Aprilis.

Fridianus Gener. XXI. creatus A. C. 1291. præfuit an. 6. obiit 1296.

David, Monachus ordinis Cisterciensis Generalis XXII. creatus A. C. 1266. Paulo post semotus a Generalatu.

Anselmus Gener. XXIII. creatus A. C. 1300. die 6. post creationem suam defunctus est.

Gerardus. III. Foroliuiensis, Gener. XXIII. creatus A. C. 1300. præfuit an. 8. obiit anno 1307. quinto calendas Augusti.

Nicolaus de Soci, ex Priore Maiore Eremiti, Gener. XXV. creatus A. C. 1307. die. 12. Septembris, præfuit mens. 8. obiit anno 1308. Nonis Maii.

Accursius Castilioneus Aretinus, ex Abbate SS. Iusti, & Clementis Volaterris, Gener. XXVI. creatus A. C. 1308. mense Iulio Poplen, præfuit an. 7. obiit anno 1315. pridie calendas Iulii.

Bonauenturas, Gener. XXVII. creatus A. C. 1315. die 16. cal. Augusti, præfuit an. 33. Obiit anno 1348. die octavo Idus Iunii. Fuit ante Prior S. Damiani Bononiæ.

Ioannes. III. ex oppido Burgi S. Sepulchri, Abbas S. Michaelis Pifarum, Gener. XXVIII. creatus A. C. 1348. præfuit an. 41. Obiit anno 1387. die 3. Idus Ianuarii ætatis suæ 98.

Hieronymus Lapius, Vzanensis Florentinus. I. V. D. Abbas SS. Angelorum Florentiæ: Gener. XXIX. creatus A. C. 1387. præfuit ann. 4. Obiit anno 1390. die 23. Nouembris.

Andreas Faentinus. I. V. D. ex Priore Bononiensi Gener. XXX. creatus A. C. 1390. quinto Septembris; præfuit an. 16. Obiit an. 1408. die 12. cal. Maii, apud Fontem bonum, & sepultus est in Capitulo Eremiti.

Raphael Boucianus, Florentinus, Monachus Angelorum, Gener. XXXI. a Summo Pontif. designatus, recusavit, & in eius locum factus est.

Honofrius, Abbas S. Saluatoris Florentiæ, Gener. XXXI. A.C. creatus 1408. præfuit an. 2. Obiit anno 1410. secundo Nonas Octobris, sepultus in sacra Eremo.

Antonius Parmensis, Abbas Vangadiciæ, Gener. XXXII. creatus A.C. 1410. præfuit an. 9. & depositus est iussu Martini Papæ V. anno 1419. sed postea factus est Ferrariæ Episcopus. Scripsit nonnulla opuscula, scilicet.

Sermones de tempore. lib. 1. Cum appropinquasset.

Sermones de Sanctis. lib. 1. Sermones quadragesimales lib. 1.

Quædam etiam alia ad directionem prædicatorum: quæ utrum extent nescio.

Raphael Boucianus, Florentinus, Prior S. Benedicti extra Florentiam, Gener. XXXIII. creatus A.C. 1419. præfuit an. 3. Obiit an. 1422. die 16. cal. Nouembris, sepultus Rauennæ in S. Apollinare.

Benedictus Foro Iulienfis, Abbas SS. Iusti & Clemētis Volaterris Gener. XXXIII. creatus 1422. præfuit an. 9. Abdicauit anno 1421.

B. Ambrosius, è Porticu oppido Flaminia, Generalis XXXV. creatus A.C. 1431. præfuit in omni sanctitate & doctrina, annis 8. Obiit anno 1439. die 12. calendas Nouembris Florentiæ, non sine ueneri suspicione: cuius corpus ad sacram Eremum delatum, in templo ante maiorem Aram honorifice reconditum, sequenti Bartholomæi Latomi Exasticho ornatum cernitur:

Qui legis hunc tumulum, legeres si scripta sepulchri

Possentq; hic oculis nuda patere tuis:

Quam fuit eloquio, quam dulciter afficit, ut que:

Nil nisi neclareum quolibet ore sapit:

Diuinus fieres, nec quamlibet ante seipsum,

Iurares dictum protinus Ambrosium.

Scripsit, ut erat uir omnium sui temporis doctissimus, & in lingua Græca alter quodammodo Homerus,

De Sacramentis, Lib. 1. De Spiritu Sancto, Lib. 1.

Epistolarum, Lib. 1. Orationum, Lib. 1. & alia.

Transtulit de Græco in Latinum, Dionysium Areopagitam, elegantiori & faciliore stylo: Vitam S. Ioannis Chrysostomi: Basilium de uirginitate: Laertium, de uita Philosophorum: Chrysostomum ad Stagyrium monachum: S. Athanasij quædam: S. Ephrem Syri sermones aliquot: Ioannem Climacum, & alia multa.

Fuit Nuncius & Orator Eugenii Papæ III. ad Concilium Basiliense, in quo pro eo solemnem orationem ad Patres habuit.

Gome-

Gometius Lusitanus, monachus S. Iustinæ de Padua, & Abbas S. Mariæ de Florentia, Generalis XXXVI. iussu Eugenii Papæ III. creatus A. C. 1439. præfuit annis 2.

Eius uitam composuit Thomas Saluetius. I. V. D. quæ asseruatur Florentiæ.

Abdicauit, & in eius locum.

Iacobus Abbas S. Saluatoris Florentiæ usque ad capitulum, Vicarius Generalis substituitur.

Franciscus ex Priore Sancti Benedicti Generalis XXXVII. creatus A. C. 1441. pridie calendas Decembris: præfuit annis 13. Obiit anno 1454. Septimo Idus Septembris, & sepultus est in Sacra Eremita.

Mariotus Aretinus Petri filius, ex Allegria familia, Abbas Diciani, Gener. XXXVIII. creatus A. C. 1454. præfuit ann. 24. Obiit 1478. 4. cal. Octobris. sepultus in ædícula Sacelli sacræ Eremita.

Hieronymus I. I. Grifonius Florentinus, DD. Doctor, Generalis XXXIX. electus. 3. id. Nouemb. A. C. 1478. præfuit annis duobus: Obiit Romæ anno 1480. pridie cal. Nouembris, annum agens 52. sepul. in S. Mariæ de Minerua.

Petrus Delphinus Venetus Victoris, & Lucie Superantiæ, filius, XL. & vltimus Generalis perpetuus; Prior autem 45. creatus A. C. 1480. præfuit annis trigintaquinque plus minus: Hic anno Domini 1515. abdicauit, reseruata sibi in perpetuum pensione aureorum 300. & titulo Generalatus in uita; cui successus est, Benedictus a Mandolo sub nomine Vicarii Congregationis: Obiit tandem dictus Petrus Delphinus Venetijs anno 1525. die 17. cal. Februarii, ætatis suæ 81. Scripsit Epistolarum, librum 1. quas Iacobus Prior S. Martini Opitergii suis priuatis sumptibus imprimendas curauit.

Generales annui, Ordinis Camaldulensis. Cap. XXI.

1525. 1. **A**VLVS. Laudensis Generalis annuus primus; confirmatus per triennium.

1529. 2. Bernardus Pistoriensis professor cœnobii Angelorum Florentiæ.

1533. 3. Parisius Patavinus, professor S. Mattheæ Murani.

1537. 4. Mansuetus Bergomas.

1542. 5. Ioannes Baptista Patavinus.

- 1546.6. Clemens Romanus primus ex Eremitis Generalis annuus :
an. 4.
1550.7. Laurentius Orafus Florentinus. an. 2. professus monasterij
Angelorum.
1552.8. Samuel Florentinus. an. 1.
1553.9. Antonius Pifanus Eremita. an. 3.
1556.10. Hyppolitus Nouariensis, an. 5. monachus S. Michaelis
Murani.
1561.11. Theophilus Balnensis, an. 4. monachus S. Matthiæ Mu-
rani.
1565.12. Aegidius Stupanus, an. 3. monachus Carcerum.
1568.13. Ioannes Baptista II. an. 4. Nouariensis, Eremita.
1572.14. Romualdus Veronensis, an. 3. monachus S. Michaelis
Murani.
1575.15. Petrus Balnecaballensis, an. 3. Abbas Classius.
1578.16. Antonius Pifanus, Eremita.
1581.17. Bartholomæus de Bagnacuallo, præfuit mens. 2.
1581.18. Cherubinus de Lendinara.
1584.19. Stephanus de Saffolo, Eremita.
1587.20. Philippus Fantoni Florentinus.
1590.21. Petrus de Bagnacuallo.
1592.22. Simeon de Perusio, Eremita.

Summi Pontifices Ordinis Camaldulensis.

Cap. XXII.

REGORIVS huius nominis IX. Hugolinus an-
tea vocatus, Natione Campanus, patria Anagni-
nus, ex nobili & antiqua familia Comitum Si-
gnæ; Innocentij Papæ III. nepos, a quo Capella-
nus primo suus, mox Diaconus Cardinalis T. S.
Eustachij, ac demum Episcopus Cardinalis Osti-
ensis & Veliternus factus est. Hic mortuo Ho-
norio PP. III. cum in quadam Cella Camaldulensis Eremitæ, (quæ
vsque in hodiernum, Papæ, nomen retinet) ieiunijs & orationibus
vacans reclusus detineretur, Romæ propè Septizonium in Diaco-
nia Sanctæ Lucie, omnium Cardinalium votis, altero ab Honorij
morte die, videlicet 13. cal. April. anni 1227. die Sabbati, in Sum-
mura

num Ecclesiæ Pastorem, vt ei quondam a S. Leonardo Eremita Camaldulensi prædictum fuerat, absens electus; ad S. Petrum, 5. cal. April. die Sancto Paschæ, consecrationis, & coronationis insignia suscepit. Inter multa quæ ad Dei Laudem, & Ecclesiæ decorem sanctè & laudabiliter perfecit, Decretalium Libros quinque compilauit; Franciscum Perusij, Dominicum Reate, Antonium Patauinum nuncupatum Spolerti, Elisabetham Hungariæ Regis Filiam, Romæ, inter Sanctos retulit; Synodum Lateranensem, de Imp. Friderico. II. abrogando indixit, sed captione Prælatorum, & morte præuentus, minime celebrauit: in tantum enim animi metorem, ea de causa incidit, ut non multo post Romæ obierit anno Domini 1241. die, 11. cal. Augusti, Pontificatus sui an. 14. mense. 4. die. 3. Ordinationibus quatuor mensibus Septembri & Decembri celebratis, Cardinales vndecim, Episcopos, videlicet, sex, Presbyteros tres, & Diaconos tres, creauit. Cadauer eius sepultum in Basilica S. Petri. Vacauit eo mortuo sedes Romana, menses 2. & diem unum.

Cardinales Ordinis Camaldulensis, Duo. Cap. XXIII.

PRATER Angelus de Anna Neapolitanus Monachus Camaldulensis, Ep̄s Summæ ripæ, & electus Laudensis, creatus Diaconus Cardinalis T. S. Lucie in Septifolio, ab Urbano Papa VI. in quarta creatione anni 1395. 7. idus Ianuarij, Luceriæ Christianorum in Apulia; publicatus Genuæ eodem anno 17. cal. Nouembris: a Bonifacio Papa IX. factus Presbyter Cardinalis S. Pudentianæ T. Pastoris; & a Ioanne Papa XXIII. Episcopus Cardinalis Prænестinus, & Decanus collegij. Obijt Romæ mense Iulij anno 1428. Neapolim translatus, in Ecclesiâ S. Mariæ de porta noua sepultus est. ad cuius sepulchrum sequens Epitaphium legitur.

CARDINALIS DE ANNA V. LAVDENSIS.

Hoc iacet in tumulo Sacri de Cardine cætus

Laudensis dictus, senio pater optimus, isti

Anna fuit generosa domus, sed amabile nomen

Angelus, angelicam pia mens reuolauit in aulam;

Milleno quadriceno bis denis octauoque iunctis

Currebat Christi mensis quoque Iulius anni.

Panui-

A N N O T A T I O.

Panvinus in Epitome dicit obisse anno 1431. mense April. at ex præfenti Epitaphio errare convincitur.

Frater Maphæus Gerardus Venetus, Abbas S. Michaelis de Murano, & Venetiarum Patriarcha 6. Presbyter Cardinalis T. S. S. Nerei, & Achillei, creatus ab Innocentio VIII. in prima creatione, an. 1489. pridie idus Martij, Romæ. Obijt Narniæ, rediēs ex Vrbe Venetias, post comitia Alexandrina, an. 1492. Pontificatus Alexandri Papæ VI. anno I. Cadauer Venetias portatum, in Ecclesia Patriarchali S. Petri de Castello sepultus est cum hoc Epitaphio: *Maphæus Gerardus Patriarcha Venetiarum, & Dalmatiæ Primas, S. R. E. Cardinalis, locus carnis propriæ, terra est.*

Archiepiscopi Ordinis Camaldulensis. Cap. XXIII.

ANTONIUS Pico homineus, Senensis Abbas S. Salvatore Berardingarum in territorio Senensi, primus Senarum Archiepiscopus, creatus à Pio, Papa I. *Augustinus Florentinus in 2. par. Histor. Camald. libro 3. cap. 20.*

Gregorius }
Ingelbertus } discipuli S. Romualdi Archiepiscopi incertæ sedis.
Petrus, Abbas S. Michaelis Pifarum post Episcopus eiusdem ciuitatis Floruit anno 1070. *Aug. lib. 2. c. 9. par. 2.*

Episcopi Ordinis Camaldulensis. Cap. XXV.

IMERIVS, Abbas Classis, Populienfis, creatus anno 1262. *Aug. p. 2. lib. 2. c. 20.*

Angelus de Anna, Monachus Camaldulēsis, Episcopus Patriæ, siue Summæ Ripæ, deinde anno 1395. Episcopus Laudensis, & S. R. E. Diaconus Cardinalis. *Aug. p. 2. lib. 4. c. 4.*

Antonius de Monte, Monachus Angelorum, Episcopus Ciuitatis. Obijt 1545. 2. Decembris, sepultus in Ecclesia sua. *Aug. lib. 5. c. 2. p. 2.*

Antonius Simonis Mōsabrasinas, Monachus Angelorum, primum Episcopus Minoris, in Regno Neapolitano, Deinde Episcopus Sutrij, & Nepij. Obijt anno 1557. septimo Septembris, in maiori basilica

lica conditus. *Aug. ibid.*

Anonymus quidam, discipulus S. Romualdi, Episcopus Nucernus, in Regno Neapolitano, sed Simoniacè electus, Floruit an. 1030.

Antonius Parmensis, olim Abbas Vagadiciæ, & Generalis 32. deinde Episcopus Ferrariensis. Floruit anno 1430. *Aug. par. 1. lib. 2. cap. 64.*

Eusebius Priolus Venetus, Monachus S. Michaelis de Murano, Episcopus Vegienfis, Veneno obiit. Floruit anno 1530. *Aug. par. 2. lib. 4. cap. 27.*

Gratianus Gratiani, Abbas, primus Burgi S. Sepulchri Episcopus; Sanctus Hieronymus Pragensis, I. V. D. & Theologus Eremita accepta facultate concionandi, cum Episcopali potestate, Lituanos ad fidem reduxit. Obiit Venetiis anno 1440. Fuit in Concilio Basileensi. Scripsit multa opera inter quæ sunt;

Sermones Dominicales, Lib. 1.

Sermones de Sanctis, Lib. 1.

Sermones Quadragesimales, Lib. 1.

Sermonem de Sancto Romualdo.

Orationum in concilijs, Lib. 1.

Contra hæreticos, Lib. 1.

Contra errores Græcorum, Lib. 1.

De corpore Domini, Lib. 1.

Hæc omnia opera asseruantur manuscripta, in Sacra Eremo Camaldulensi, ut ait *Aug. p. 2. lib. 2. c. 67.*

Theophilus Martini Balnensis, Monachus Balnensis, & Abbas, postmodum, & Episcopus Driuastrensis in Creta. Floruit anno 1500. *Aug. par. 2. lib. 4. c. 31.*

Paschalis Venerus, Monachus Carcerum iuxta Atestum, Episcopus Arbiensis, à Sixto Papa V. creatus; viuit.

Sancti, & Beati, Ordinis Camaldulensis, quorum dies mortis ignoratur, ordine Alphabetico. Cap. XXVI.

A

GNES, nata Sarfina, Balnensis Abbatissa: in cuius Natali Balnearum aque extra morem lucem emittere solent, & concrefcere: Quiescit in Templo Castri Pereti parui.

B. Angelus Germanus, Obij Florentiæ in Monasterio Angelorum, anno 1439.

B. Angelus de Massacio, concionator insignis, occisus ab hæreticis 1458.

B. Am-

B. Ambrosius Generalis XXXV. supra cuius sepulchrum Camaldulii, candida lilia nata referuntur.

B. Anselmus Eremita, qui habitum S. Alberro dedit.

B. Azzo, discipulus S. Romualdi, uixit anno 1020.

B

S. Bartholomæus Pisanus, cuius corpus Pisis uisitur integrum, in Ecclesia Sancti Friddiani.

B. Berardus, discipulus S. Romualdi, uixit anno 1020.

B. Bonus, Pisanus, Eremita Sacræ Eremi; Obijt anno 1070.

B. Bonus alter, Fundator Cœnobij S. Michaelis Pisis.

C

B. Carus, Eremita sacræ Eremi.

B. Charimerius, Eremita Sacræ Eremi.

B. Cornelius Calaber, perpetuus reclusus: prædixit Pontificatum Pij Papæ I I.

B. Cyprianus Eremita sacræ Eremi.

D

B. Daniel Germanus, de Vngriſgrach, cuius corpus incorruptum uisitur in Monasterio S. Matthiæ de Murano, Venetiis. Strangulatus est à latronibus anno 1411.

B. Dominicus Senensis, ædificator Cœnobij Sancti Vigiliij, in quo quiescit.

B. Dominicus Vernagalli, Pisanus, cuius corpus honorificè reconditum cernitur in cœnobio S. Michaelis Pisis; Obijt an. 1219.

E

B. Eusebius, Sueffanus, prophetiæ spiritu plenus, & aliorum miraculorum patrator magnificus.

G

B. Gaudentius, S. Romualdi discipulus.

B. Guido, primus Generalis totius Ordinis, admitandæ humilitatis.

B. Guido, Comes, Farolti Comitum filius, discipulus S. Romualdi, ad cuius sepulchrum cæcus quidam visum recepit.

B. Guido, Senensis, Eremita.

B. Guglielmus, Eremita sacræ Eremi.

B. Gregorius, Eremita sacræ Eremi, Aretinus.

H

S. Hieronymus Pragensis, Eremita Episcopus, & Apostolus Lituænorum, de quo inter Episcopos.

B. Iaco-

I

- B. Iacobus, Pœnitentiarius, & Eremita.
 B. Incognitus, Conuersus Classis iuxta Rauennam.
 B. Ioannes Baptista Lucensis, Eremita, cui diuinitus à B. Dei genitricis Maria, dies mortis reuelata est.
 B. Ioannes, Ciuitacastellensis, sacre Eremita cultor.
 BB. Ioannes, & Gerardus, fundatores Monasterii Sancti Matthiæ de Murano.

L

- B. Laurentius de Stia, Eremita reclusus.
 B. Leonardus Eremita, reclusus, qui prædixit Pontificatum Gregorij Papæ I X.
 B. Lucia Boloniensis, miraculorum gloria illustris.

M

- B. Mannus, Claret Perusij in Ecclesia S. Seueri.
 B. Martinus, Eremita, magister S. Romualdi, martyrio coronatus à Sarracenis in Apulia.

N

- B. Nicolaus, Germanus, Eremita Camalduli.

P

- B. Petrus Dagninus, discipulus S. Romualdi, primus Prior sacre Eremita.
 B. Paulus Eremita.
 B. Paulus Iustinianus, Venetus, Eremita: Congregationis Montis Coronæ princeps. Obijt anno 1528. mense Augusti.
 B. Petrus de Bifurco, discipulus S. Romualdi, primus Prior sacre Eremita.
 B. Petrus Abbas Vangadicæ, vir doctus, & pius, scripsit inter alia. De vita S. Theobaldi Eremitæ, Lib. 1. extat MS.

R

- Sanctus Rodolphus II. Generalis IIII. vir admirandæ pietatis, & doctinæ, scripsit: Constitutiones sacre Eremita Camaldulensis, Lib. 1. extant Camalduli. MS.

S

- B. Sergius, Rauennas, Pater S. Romualdi, vir pius, & deuotus.

Alij

Alij Sancti & Viri illustres, qui putantur Ordinis Camaldulensis. Cap. XXVII.

RAEFATOS omnes accepimus partim ex uita S. Romualdi Abbatis, a S. Petro Damiano cōscripta; partim ex descriptione S. Eremi, a Siluano Razzo Florentino, & Andrea Mugnotio Hispano, historijs que Camaldulensium Augustini Fortunij Florentini; & catalogis duobus MS. Sāctorum, & Beatorum huius Ordinis, a Donno Seuero Monacho S. Marci Mantuæ Ord. Camald. mihi amicissimo & familiarissimo, ad me transmissis; In quibus catalogis, vt & in historijs similiter Camaldulensibus, descripti & annumerati erant, pro monachis, Episcopis, Sanctis, & Beatis præfati Ordinis, Episcopi. 10. ex Monasterio S. Crucis de Auellana assumpti: S. Bonifacius, Monachus S. Alexij Romæ & Episcopus Russorum: SS. Ioannes, Benedictus, Matthæus, Isaac, Christinus, & Barnabas, Monachi partim S. Alexij, & partim Brounouienfes in Boiemia: S. Ioannes Gualbertus Monachus S. Miniati Florentiæ: S. Ioannes Gradenicus, Monachus S. Michaelis de Cufano in Vafconibus, & deinde primus Abbas S. Georgij Maioris Venetiæ: S. Guarinus Abbas, & S. Petrus Vrseolus quondam Dux Venetiarum, & S. Michaelis de Cufano Monachus sub Guarino Abbate: S. Petrus Damianus S.R.E. Cardinalis Monachus & Abbas S. Crucis de Auellana: & Olibanus Comes, monachus Montis Casini: quos omnes de industria prætermisimus, quamuis sciamus S. Romualdi contemporaneos, maiori que ex parte discipulos eius fuisse, quod, vt ex libris Ioannis Trittemij Abbatis de vit. Ill. Ord. S. Ben. Bonfinio in historijs Vngaricis; Ioanne Dubranio in Boiemicis; Petro Damiano in vita S. Romualdi; Leone Ostiensis in Chronicis Casinensibus; Carolo Sigonio de Regno Italia; quibusdam scriptoribus rerum Venericarum, & alijs permultis, certo certius appareat antedictos omnes, numquam Albo, sed Nigro amictos colore fuisse; eorum que plures diem obiisse, priusquam S. Romualdus de mutatione habitus cogitaret. His paucis prælibatis ad scriptores Ecclesiasticos posteris notificandos accedimus.

Ecclesiastici Scriptores Ordinis Camaldulensis.

Cap. XXVIII.

- B. **A**MBROSIVS Abbas 3 Generales, de quibus
 Antonius Parmensis. 3 ibi.
 Augustinus Fortunius, Florentinus, Monachus
 Angelorum Florentie Ordinis Camaldulensis,
 vir in dicendo facundus, scripsit
 Historiarum Camaldulensium partes duas.
 Prima pars continet libros tres, in pressa Flo-
 rentia 1575. in quarto.
 Secunda continet lib. 5. excusa Venetijs. 1579. in quarto.
 Commentaria Italico Sermonem in vitam S. Romualdi: &
 Translatione eiusdem Sancti, eodem idiomate: excusa simul cum
 Vita S. Romualdi, Florentia an. 1586. in octavo. Adhuc viuit.
 Bernardinus Gadolus, Brixianus, Abbas Camaldul. vir non mino-
 ris Sanctitatis, qua doctrinae, qui vixit an. 1496. scripsit inter alia;
 In omnes Bibliæ libros, Commentaria.
 De fugiendo seculo, & Religione amplectenda, lib. 1.
 Contra Superbiam & ambitionem, lib. 1.
 Opera S. Hieronymi in ordinem redegit.
 Sermonum, qui extant, lib. 1.
 Epistolarum, lib. 1.
 Mortuus, sepultus est in Monasterio Camaldulensi honorifice.
 B. Gregorius Papa IX. supra.
 S. Hieronymus Pragensis, supra.
 Ioannes Baptista Cremonensis, monachus Camaldulensis, transtulit de
 Latino in Italicum, vitam S. Placidi Abbatis & martyris a Gor-
 dianio compositam, qua Typis excusa est Venetijs anno 1583.
 in octavo.
 Maurus Lapius, monachus S. Matthie de Murano, scripsit,
 De vita B. Petri de Sardinia, monachi S. Michaelis de Mura-
 no: lib. 1. extat ibidem MS.
 Nicolaus Malerbius Venetus, Abbas S. Michaelis de Lemo deinde
 S. Matthie de Murano, Ordinis Camaldulensis, vir pius, & do-
 ctus, transtulit de Latino in Italicum Sermonem Vitas siue legen-
 das Sanctorum, & plures alias inferuit, excusas Venetijs 1574. in 4.
 Biblia Sacra: excusa Venetijs an. 1525. 23. Decemb. in Folio.
 P au-

Paulus Orlandinus, Florentinus, monachus Angelorum Florentiæ, Græcè, & Latine doctus, qui floruit anno 1512. scripsit,

Dialogorum de Theologia, lib. 3.

De Theologia separata, lib. 1.

De Theologia mixta, lib. 1.

Disputationum super Epistolam S. Hieronymi ad Paulinum, quæ incipit, F. Ambrosius: Lectiones 24.

Sermones 32. & alia nonnulla.

Petrus Abbas Vangadicæ, uide in Beatis.

Petrus Delphinus, Generalis, uide ibi.

Philippus Fantoni, Monachus Camaldulensis, Philosophus, & Mathematicus, & eiusdem disciplinæ in publico Pisanorum Studio professor, scripsit De modo reducendi annum ad suum legitimum numerum, lib. 1.

Et alia nonnulla quæ nondum uidi. Floruit anno Domini 1570.

B. Rodolphus II. Generalis, uide in Beatis.

S. Romualdus, uide supra.

Sebastianus a Fabriano, Monachus Camaldulensis, qui etiam num uiuit, composuit, Misarum, Quinis, & Senis uocibus lib. 1. qui excusus est Venetiis apud Ricciardum Amadinū, an. 1593. in quarto.

Comites Ordinis Camaldulensis. Cap. XXIX.

AMBROSIVS Moncata, præclaræ indolis iuuenis, clarissimi Comitis Aitonæ, citerioris Hispaniæ Frater Germanus, qui ex vetustissima, illustrissimaque, & Moncatæ & Cardonæ Ducum familia originem trahens, spretis mundi huius diuitijs, eiusque illecebris, ut diuinis obsequijs melius vacare posset, summo omnium exemplo, in eius ætatis flore, sanctæ

Eremitæ solitudinis locum, in suam habitationem, ac requiem elegit, & vitæ Sanctæ splendore, illustrem admodum sacrum illum locum reddidit. Floruit anno Domini 1580.

Siluanus Razzi, Florentinus, de Manardi, Monachus Camaldulensis, linguæ Etruscæ alter Cicero; scripsit multa opera in eadem lingua, de quibus uidi.

De Descriptione sacre Eremitæ lib. 1. excusus Florentiæ 1583. in 8.

Collectorium orationum ad Christum, & B. Virginem: excusum sæpius in multis Italiæ ciuitatibus, in diuersis formis.

Coro-

- Coronam Domini, siue de Vita Iesu Christi, in modum precatio-
nis: excus.
- Vita Beatae Virginis, & S. Ioannis Baptista.
- Vitæ quatuor Illustrium uirorum, uidelicet Magni Cosmi Ducis
Ethruriae, &c.
- De misericordia lib. 1.
- Miraculorum B. Virginis Mariæ, lib. 1.
- De vita Christi, lib. 1.
- De uitis Sanctorum & Beatorum Ethruriae: lib. 1.
- Composuit & pro maiori parte, vitas illustrium Piccorum, quæ sub
nomine Georgii Vasari Equitis excusæ sunt Florentiæ in tribus
tomis 1568. in quarto.
- Traduxit & de Latino in Italicum sermonem.
- Euangelistarium Marci Maruli, excus. Venetijs 1580. in quarto.
- Regulam S. P. N. Benedicti, cui, & annotationes aliquas adiecit,
excusa Florentiæ 1574. in quarto.
- Ioannem Ferum, de Passione Domini, quæ suspensa fuit simul
cum aliis Ioannis Feri, Operibus.
- Fecit, & adhuc secularis, Cæcam, Braham, & Constantiam, Co-
mædias; necnon, & Tragædiam Sigismundam.
- Et alia multa composuisse fertur, quæ ad meam notitiam non ve-
nerunt. Floruit anno Domini 1580.
- Ventura Minardus Athestinus, Monachus Camaldulensis, qui floruit
anno Domini. . . . composuit.
- Monopanton, de Balneis Calderij in agro Veronensi, excusum
Venetijs, anno 1571. in octauo.
- Vitalis Zuccolus Patavinus Abbas, scripsit
- Dialogorum super Metheoras, Lib. 1. excus.
- Enarrationum super conc. Tassi, Lib. 1. excus.
- Traductionem Cambiorum iustorum, excus. Venetijs anno 1588
Georgius Angelierius, in octauo.
- Commentariorum, & Quæstionum supra Platonem, nondum
excusa.
- Octoginta Sermones super Cantica Canticorum; nondum excusi.
- Et alia multa adhuc imperfecta: Adhuc uiuit.

*De origine Congregationis Eremitarum S. Romualdi,
qui aliter Grotani, siue Montis Coronæ Eremitæ
vocantur. Cap. XXX.*

No circiter Domini 1520. incepit Congregatio Eremitarum S. Romualdi, siue Montis Coronæ, qui in nullo à Sacræ Eremi consuetudinibus differunt, nisi quod Palliū, Cuculli loco semper gestent. Excitata autem fuit huiusmodi Congregatio à Paulo Iustiniano, quondam Patritio Veneto, & Eremita Camaldulensi, qui altiori, & feruentiori desiderio inflammatus, accumulandi Deo gloriam per Sanctæ Camaldulensis solitarie vitæ studium, litteras à Sancta Sede Apostolica impetrauit, vt ubique terrarum ipsam Camaldulensem Religionem dilatare sibi liceret, sicut ex Diplomate liquet, dato mense Augusto 1520. Habitauit autem Paulus primum, cum quodam Oliua conuerso ad S. Hieronymi de Pascialupo Diœcesis Eugubinae, deinde apud Oppidum Massacium, quarundam speluncarum habitator factus, suæ Religionis & Congregationis fundamenta iecit, quæ à speluncis, & grotis, Grotanorum, siue Montis Coronæ, Eremitarum denominationem accepit. Obijt Paulus ad Eremum S. Orestis, anno Domini 1528. vbi & sepultus est mense Augusto. Vir doctus cum fuisset multa Volumina à se edita posteris reliquit, quæ pro maiori parte, in ædibus Francisci sui nepotis Patritij Veneti asseruantur.

Præcedentis Congregationis scriptores.

Cap. XXXI.

DONNVS Lucas Hispanus, Monachus, & Eremita Camaldulensis Congregationis Montis Coronæ, his nostris temporibus, scripsit de Origine Congregationis suæ, lib. 5. excusos Latinè in Eremo Montis Vendæ: & Italicæ Venetijs apud Nicolaum Misserinum. 1590. in 8.

De Secundo Stellato, Sancto Ioanne Gualberto Florentino,
Fundatore Monachorum Ordinis Vallis
Umbrosæ. Cap. XXXIII.

VI Sanctum Romualdum inter Stellatos proxime insequitur, dextra Regulam Diui P. N. Benedicti, sinistra Christi Crucifixi imaginem tenens, is est S. Ioannes Gualbertus Ordinis Vallis Umbrosæ Institor, qui Patre Gualberto Florentino, Petroi oppidi Domino, quod in Regione Vallis Pesæ inter Senas, & Florentiam situm est, natus, militaribus primum disciplinis una cum Fratre Hugone operam dedit, qui cum non multo post a quodam milite incaute occisus fuisset, occasionem Ioanni dedit inimicitias ob interfectum Fratrem cum illo milite gerere. Quem cum multos dies persecutus fuisset, tandem ei apud Monasterium S. Miniatis ad Montem cum armatorum manu occurrit, & gladio euaginato in eum cum ualido clamore irruit: qui cum se circumuentum uideret, nec ullam salutis spem relictam prospiceret, ad eius pedes humiliter procidit, supplexque per eum qui pro salute humani generis eo die Crucis ascenderat patibulum. (erat enim tunc feria sexta parasceues) ueniam sibi condonari postulauit, & fraterne cedis culpam ignosci. Quibus uerbis ac precibus Ioannes impulsus, manum cum ferro repressit, & quasi tunc uocem Iesu in Cruce pendentis audisset, *Pater ignosce illis quia nesciunt quid faciunt*, omne illud quod de Fratris nece odium conceperat confestim infregit, culpam omnem condonauit, frementemque manibus suis erigens, ac bono animo esse iubens, in domum suam deduxit, & in germani præmortui locum surrogauit, ac demum Christi causa impune, ac illæsum abire permisit. Quæ res, quam Deo grata, quamque accepta fuerit, miraculo comprobauit, nam cum Ecclesiam S. Miniatis ingressus, Crucifixum, ante cuius imaginem genuflexus astabat, humiliter pro suis sceleribus imploraret, illico cunctis qui ibi aderant cernentibus ea Crucifixi imago motu capitis illud quod gestum erat comprobasse uisa est, quasi facti gratias agens. Quod quidem posteris pro celeberrimo miraculo eadem Crucifixi imago, usque in præsens ibidem demonstratur. Quo miraculo attonitus Ioannes, relictis omnibus, eiusdem loci Cœnobio, a Congregationis Cluiiacensis Monachis inhabitato, se addixit. Quod cum Simoniaca corru-

D 2 ptione,

prione, sicut reliquam Urbem, & pene omnem Italiam, labefactam
 etiam conspiceret, inspirante Deo, & studio perfectioris Eremiticæ
 Vitæ captus, ad S. Romualdum toto tunc Orbe celebrem, conuola-
 nit. cuius magisterio cum aliquamdiu usus fuisset, nouissimè ab il-
 lo hisce uerbis dimittitur. Rumpè moras Frater, qui Benedictus a
 Domino Nobilis Profecto, Magnæque Deo Opt. Max. acceptæ no-
 uæ Congregationis iam iam fundamenta iacies. Rumpè inquam
 moras, & in nomine Sanctæ, & indiuiduæ Trinitatis, in uocationem
 tuam incumbe. Itaque tanti Patris Benedictione accepta, in eum
 locum ubi Vallis Umbrosa dicitur iuxta Apenninum secessit, ubi
 idoneo, ad seruiendum Deo, comperto loco, Vallis Umbrosani Or-
 dinis, sub norma S. Benedicti, & habitu Veneti coloris (qui a non-
 nullis Griseus uocatur) quo & nunc utuntur, fundamenta iecit, cir-
 ca Annum Domini 1040. Qui postea in diuersis Italiæ partibus lon-
 gè lateque diffusus, ab Alexandro Papa II. Anno Christi 1070,
 comprobatus est.

Generales perpetui Ordinis Vallis Umbrosæ.

Cap. XXXIII.

SANCIVS Ioannes Gualbertus, Florentinus, pri-
 mum Monachus Monasterij S. Miniatis Floren-
 tiæ Ordinis S. Benedicti, Congregationis Clunia-
 censis, deinde S. Romualdi Abbatis Discipulus, &
 Eremita; postremo Ordinis Vallis Umbrosæ pri-
 mus Institutor circa annum Domini Millesimum
 Quadragesimum; ordinem a se fundatum in omni Sanctitate rexit,
 eique Abbas, & Generalis primus præfuit annis plus minus triginta
 tribus: & tandem Miraculorum gloria clarus migravit ad Dominum
 Anno Millesimo Septuagesimo tertio, quarto Idus Iulij: & in Mo-
 nasterio suo Vallis Umbrosæ sepultus est, Canonizatus a Gregorio
 Papa VII. ac demum a Cælestino Papa III.

Beatus Rodolphus Florentinus, ex primis S. Ioannis Gualberti
 Discipulis Abbas S. Petri de Mascheto, deinde eo mortuo, secundus
 Ordinis Generalis creatus anno Domini 1073. die 13. Iulij, præfuit
 Annis tribus, & Mensibus quatuor: Obijt anno 1076. die 12. No-
 uembris, & sepultus est in Valle Umbrosa in Sacello Beatorum.

Beatus Rusticus Florentinus, ex primis S. Ioannis Gualberti disci-
 pulis,

Pulvis, Prior S. Michaelis de Passignano, exinde Generalis Tertius, creatus anno 1076. die 13. Nouembris, præfuit Sanctissime annis 15. & mensibus quatuor: Obijt anno 1092. die 12. Martij, sepultus in Valle Umbrosa.

Beatus Erizus, siue Ericius, Florentinus, primus S. Ioannis Gualberti discipulus, a quo constitutus est Decanus Monasterii, deinde Generalis Quartus, creatus anno 1092. die 13. Martij, præfuit anno uno, mensibus 10. diebus 28. Obijt anno 1094. die 9. Februarij, sepultus in Valle Umbrosa. Vacauit Monasterium (si rectè numeri positi sunt) menses Octo.

Florentius Florentinus, Generalis Quintus, creatus anno 1094. die 10. Octobris, præfuit in omni puritate anno uno, & mensibus 2. Obijt anno 1095. die 10. Decembris, sepultus in Valle Umbrosa.

Almarius Florentinus, Generalis Sextus, creatus an. 1095. die 11. Decembris, præfuit anno uno, mensibus 8. diebus 26. Obijt anno 1097. nonis Septembris, sepultus in Valle Umbrosa.

Sanctus Bernardus, de Vbertis, Florentinus, Abbas Monasterij S. Saluij exinde totius Ordinis Generalis VII. creatus anno 1097. die sexto Septembris, præfuit annis 35. mensis duobus, diebus 29. Ab Urbano Papa II. S.R.E. Presbyter Cardinalis creatus, postmodum a Paschali Papa II. Legatus Apostolicus, & Parmensis Episcopus consecratus est. Obijt miraculis clarus anno Domini 1133. pridie Nonas Decembris, & in Cathedrali Parmensi sepultus est. Vacauit sedes dies 27.

Sanctus Atthus, Hispanus, verbi Dei declamator insignis, Generalis VIII. creatus anno 1034. in principio anni, præfuit annis 19. mensibus 4. diebus 22. Aliquot ante mortem annis factus est Pistorij Episcopus; Obijt miraculis coruscus anno 1153. die 22. Maij: sepultus Pistorij in Ecclesia S. Ioannis Rotundi. Inde post 154. annos, eleuatus die 11. Iunij, incorruptus inuentus est. Scripsit inter alia,

De translatione capitis S. Iacobi Apostoli, ex Hispania, ad suam Ecclesiam, lib. 1.

Epistolarum ad diuersos, lib. 1.

Gualdus, Generalis IX. creatus anno 1153. circa calendas Iunias, præfuit in omni religiositate annis 2. mensib. 2. diebus 9. Obijt anno 1155. die nono Augusti: sepultus in Valle Umbrosa.

Ambrosius Florentinus, Generalis X. creatus anno 1155. die 10. Augusti, qui ob singularem uitæ pietatem Florentinus Episcopus

factus est, præfuit annis 2. mensibus 9. diebus 16. Obiit anno 1158 die 26. Maii, & Florentiæ sepultus est.

Martinus Iuris Vtriusque consultissimus, Generalis XI. creatus anno 1158. die 27. Maij præfuit annis 7. mensib. 7. diebus 3. Obiit anno 1165. die 30. Decembris: sepultus in Valle Vmbrosa.

Iacobus Florentinus Generalis XII. creatus anno 1165. ultimo Decembris, præfuit annis 3. mensibus 10. diebus 4. Obiit anno 1169. die 3. Nouembris, sepultus in Valle Vmbrosa.

Tertius, Generalis XIII. creatus anno 1169. die 4. Nouembris, præfuit annis 20. mensibus 7. diebus 23. Obiit anno 1190. die 26. Iunii, & sepultus est in Valle Vmbrosa.

Martinus Bergomensis, Abbas Monasterii S. Sepulchri de Astino, & Generalis XIIII. creatus anno 1190. die 27. Iunii, præfuit annis 16. mensibus 5. diebus 3. Obiit anno 1206. die 29. Nouembris, & sepultus est in Valle Vmbrosa. Vacauit Monasterium diem vnum.

Beatus Benignus, Florentinus, Generalis XV. creatus anno Domini 1206. die Calendarum Decembris, præfuit annis 29. mensibus 7. diebus 17. Obiit anno 1236. die 17. Iulii.

Valentinus, Generalis XVI. creatus anno 1236. die 18. Iulii, præfuit annis 16. & indignum se indicans tanti honoris abdicauit anno 1252. mense Iulio: duobus annis in omni sanctitate superuiuens, obiit anno 1254. die 13. Martii, & sepultus est in Valle Vmbrosa.

Sanctus Thesaurus, Papiensis, Longobardus, familia Beccaria, Valentino abdicante Generalis XVII. creatus mense Iulio anno 1252. præfuit annis sex, mensibus duobus, diebus aliquot. Ab Alexandro Papa III. S. R. E. Cardinalis, Legatusque Apostolicus, contra Guelforum, & Gibellinorum factiones creatus, ab impiis, quod eorum vicia increparet, crudeliter occisus, capitis obruncatione martyrii palmam promeruit anno Domini 1258. die 12. mensis Septembris: Visitur Florentiæ diuersis in locis depictus cum hac inscriptione; *Sanctus Thesaurus Abbas, & Martyr.* Sepultus est in monasterio Vallis Vmbrosæ.

Plebanus, Generalis XVIII. creatus anno 1258. die 13. Septembris, præfuit laudabiliter annis 13. mensibus 10. diebus 26. Obiit anno 1272. die septimo Augusti.

Iacobus II. Generalis XIX. creatus anno 1272. die 8. Augusti, præfuit ut erat uir pius, & deuotus cum omni laude annis 5. mensibus duobus diebus 27. Obiit anno 1277. die 3. Nouembris.

Valentinus II. Abbas S. Bartholomæi de Ripolis, deinde Generalis

ralis XX. creatus anno 1277. pridie Nonas Nouembris, præfuit annis 23. mensibus tribus, diebus 6. Obiit anno 1301. die 10. Februarii.

Ruggerius Buondelmonti, Florentinus, Abbas San. Michaelis de Passignano, & exinde Generalis XXI. creatus anno 1301. die 11. Februarii, præfuit ann. 18. & mensibus aliquot. Obiit an. Domini 1318. die. Sepultus est in Valle Vmbrosa.

Ioannes II. Bergomensis, familia Triuiolo, Abbas S. Sepulchri de Astino, Generalis XXII. creatus anno 1319. præfuit annis plus minus quinque. Obiit anno 1324. die 4. Nouembris.

Benedictus Florentinus, Abbas S. Saluii, deinde General. XXIII. creatus anno Domini 1324. & à Ioanne Papa XXI. confirmatus, præfuit annis plus minus 22. Obiit anno 1346.

Beatus Michael, Aretinus, Monachus, & Eremita Cellarum Vallis Sassinæ, ac Generalis XXIII. creatus anno 1346. præfuit in omni fœlicitate annis plus minus 24. Obiit anno 1370. die 20. Augusti, & sepultus est in Sacello Beatorum Vallis Vmbrosæ: cuius corpus odorem suauissimum respirare uisum est.

Simon de Gauilla, territorio Vallis Arni, Abbas S. Petri Montis Viridis primum, deinde Abbatia relicta, Eremita Cellarum Vallis Sassinæ; postea nolens, ac renitens, Abbas S. Trinitatis Florentiæ; ad extremum Generalis XXV. creatus anno 1370. die 21. Augusti: præfuit laudabiliter annis plus minus 18. Obiit anno 1387. & sepultus est in Valle Vmbrosa.

Benedictus II. de Monte Lucho, ex Abbate S. Laurentii Cultus boni, & S. Michaelis de Passignano, Generalis XXVI. creatus an. 1387. præfuit annis plus minus 13. Obiit anno 1400. Sepultus in Valle Vmbrosa.

Bernardus II. Florentinus, ex familia Gianfigliuzzi, Abbas S. Michaelis de Passignano, & Vallis Sassinæ, deinde Generalis XXVII. creatus anno 1400. præfuit annis 22. Obiit in Monasterio S. Trinitatis Florentiæ, anno 1422. Et sepultus in Monasterio Vallis Sassinæ, ubi quondam fuerat Abbas.

Ricciardus, de Monte Lucho, in districtu Florentiæ, Abbas S. Pancratij Florentiæ, deinde Generalis XXVIII. creatus anno 1422. Præfuit annis plus minus 12. Anno autem 1434. factus Episcopus Massæ ab Eugenio Papa III. officio cessit.

Placidus Pauanellus, Patavinus, Monachus Monasterii S. Benedicti de Mantua, Congregationis S. Iustiniæ, anno 1434. Gener. XXIX. & Abbas Vallis Vmbrosæ ab Eugenio Papa III. creatus: præfuit Cō-

gregationi annis plus minus 13. Et anno 1447. ab Nicolao Papa V. Episcopus Biblæ renunciatus, postea Parentinus, mox Torcellanus, ubi senectute grauis, anno Christi 1466. diem obiit, & ibidem sepultus est.

Per triennium Generalatus Vallumbrosanus vacauit, ab anno videlicet 1447. ad annum 1450.

Franciscus Altouiti, Florentinus, Abbas S. Michaelis Passignani, deinde Vallis Sassinæ, postremo tercio vacantis sedis anno, Christi Domini 1450. Generalis XXX. creatus, præfuit an. plus minus 29. Obiit Guarloni prope Florentiam anno Domini 1479. die 22. Aprilis, & sepultus est in Monasterio Vallis Sassinæ.

Blasius Milanensis Florentinus, ex Decano, Abbas, & Generalis XXXI. creatus anno 1479. die 23. Aprilis: Præfuit prima uice annis plus minus 36. Anno enim 1515. a Leone Papa X. priuatus, & Caietæ in exilium relegatus, ibidem mansit vsq; ad tempora Adriani Papæ VI. à quo anno 1523. in integrum pristinae dignitati restitutus, eodem anno, die 22. mensis Iulii. Romæ in Monasterio S. Praxedis obiit, & inde ad Monasterium Vallis Umbrosæ reportatus, ibidem sepultus est.

Ioannes Maria Florentinus, de Canigianis, Ordinis S. Dominici, Blasio amoto, à Leone Papa X. Generalis XXXII. in eius locum creatus anno 1515. præfuit annis paulo amplius octo: inde Episcopus Hipponæ, & Suffraganeus Pistoriensis factus, dignitati Generalatus cessit, anno Domini 1523.

Blasius, iterum anno 1523. in officio repositus, eodem anno obiit. Quo mortuo Generalatus perpetuus cessauit, factique sunt Præsidentes triennales, quorum Catalogus hic sequitur.

Præsidentes Triennales, Ordinis Vallis Umbrosæ.

Cap. XXXV.

IOANNES Spigliatus Florentinus, Primus Præsidentis Triennalis, creatus anno Domini 1524. præfuit annis tribus.

Clemens à Puppio.

Petrus Florentinus.

Marcus Bartoli Florentinus.

Hilarius Alceus de Empolis, vir doctissimus, & qui studia litterarum

rum

rum in Ordine Vallis Vmbrosæ primus instituit.
 Modestus de Prato Veteri.
 Attus Carducci Florentinus.
 Constantius de Prato Veteri.
 Attus Carducci, secundò.
 Pacificus de Prato Veteri.
 Constantius, secundò.
 Philippus de Berti, Florentinus.
 Nicolaus Hungarus, Sanctissimæ vir uitæ.

Arfenius, primum Monachus Vallis Vmbrosæ, deinde Eremita
 Camaldulensis, interuentu Cardinalis Montis Pulciani Protecto-
 ris Congregationis, a Gregorio Papa XIII. Præsidentis creatus, in of-
 ficio fuit menses 22. & ab eodem tanquam minime idoneus, ab of-
 ficio remotus, ad Eremum suam reuersus est.

Columbinus de Alfiano, ex Abbate S. Praxedis Romæ, opera Car-
 dinalis Iustiniani, qui eius in rebus agendis prudentiam nouerat,
 primus Præsidentis quadriennalis creatus, officium suum strenuè
 impleuit.

Saluator à S. Saluis, Florentinus.
 Adrianus de Palestina, Romanus, fauore Cardinalis Saucelli po-
 tius, quam aliquo suo merito, talem dignitatem obrinuit.

Valerianus Florentinus, uir litteratus, ex Abbate S. Trinitatis
 Florentiæ, creatus in Monasterio S. Michaelis de Passignano.

Aurelius Foroliuensis, vir prudens, & Religiosus, nunc præest.

Cardinales S. R. E. Ordinis Vallis Vmbrosæ.

Cap. XXXVI.

SANCTVS Petrus, cognomento Igneus, Florenti-
 nus, Monachus Vallis Vmbrosæ, mediocri genere
 ortus, is qui pro Catholica Fidei veritate, per im-
 mensum ignem illæsus transiuit, ex Abbate Fici-
 clense, a Gregorio Papa VI Anno Domini 1075.
 S. R. E. Presbyter Cardinalis, & Albanus Episco-
 pus renunciatus, Obijt miraculis clarus, anno Domini 1094. sexto
 Idus Ianuarij, & in Monasterio Vallis Vmbrosæ sepultus est.

Sanctus Bernardus de Vbertis, Florentinus, Monachus primum
 Vallis Vmbrosæ, exinde Monasterij S. Saluij Abbas, post Generalis
 totius

totius Ordinis Septimus, ad extremum S.R.E. Presbyter Cardinalis Tituli S. Chryfogoni anno 1099. ab Urbano Papa II. inuitus, & renitens pronunciatus, demum a Paschali Papa II. Italiae Legatus, & Episcopus Parmensis constitutus est. Obijt anno Domini 1033. pridie nonas Decembris, & in Ecclesia Cathedrali Parmensi sepultus est cum sequenti Epitaphio, anno 1548. posito.

Diuus Bernardus, ex Nobili Ubertorum familia, in Collegium Cardinalium, ab Urbano II. coaptatus: a Paschale II. ratam Parmensium electionem faciente, creatus Parma Episcopus, ex ueteri Sepulchro, ubi per quadringentos, & amplius annos iacuerat, in proxima ara translatus est, Ann. 1548. die 8. Julij. Paulo III. Pont. Max. Sedente.

Sanctus Thesaurus, Papiensis, Longobardus, ex nobili Beccatorum familia, Monachus Vallis Umbrosæ, & totius Ordinis Generalis XVII. ab Alexandro Papa III. S. R. E. Cardinalis, circa annum Domini 1257. creatus, & vigentibus Guelphorum, & Gibellinorum partibus, Florentiam ad eas sedandas Legatus Apostolicus missus, ab iisdem martyrio adfectus est anno Domini 1258. die quarto Septembris: & octauo post, pridie Idus eiusdem, in Monasterio Vallis Umbrosæ sepultus est.

Episcopi Ordinis Vallis Umbrosæ. Cap. XXXVII.

ANCTVS Atthus Hispanus Generalis VIII. Episcopus Pistoriensis.
 Ambrosius Florentinus, Generalis X. Episcopus Florentiæ.
 Sanctus Bernardus, Generalis VII. & S.R.E. Card. Episc. Parme.
 Ioannes Maria, Generalis XXXII. Episcopus Hipponæ.
 Sanctus Petrus Igneus, S.R.E. Card. Episc. Albanus.
 Placidus Patauinus, Generalis XXIX. Episcopus Bibræ, Parentij, & Torcelli.
 Ricciardus de Monte Luccho, Generalis XXVIII. Episcopus Mafsa.

De his vide supra in Generalibus, & Card.

Episcopi,

Episcopi, qui relicto Episcopatu, facti sunt Monachi Ordinis Vallis Umbrosæ.

Cap. XXXVIII.

SANCTVS Guala Bergomensis ex familia de Romi, Episcopus Brixienfis, Episcopatu relicto, factus est Monachus Monasterij S. Sepulchri de Astino. Obijt anno 1244. die 3. Septembris, & sepultus est in eodem Cœnobio iuxta Altare S. Martini.

Sanctus Lanfrancus, Papiensis, relicto Episcopatu suo Papiensi, Monachum induit in Monasterio S. Sepulchri, quod ex eius nomine, nunc S. Lanfranci uocatur. Obijt anno 1176. die 23. Iunii, & ibidem sepultus est.

De Sanctis Ordinis Vallis Umbrosæ, quorum dies Natalicij ignorantur. Cap. XXXIX.

BEATVS Sebastianus, Conuersus Claustralis Monasterij S. Cassiani de Monte Scalari, vir Sanctissime vitæ, & spiritu Prophetiæ repletus: hic quoad vixit continuam militiam spiritualem ex ercuit contra inimicos Crucis Christi, sed inuocatis nominibus Iesu, Mariæ, & Ioannis Gualberti, victor semper euasit. Moriens sepultus est in Monasterio suo.

De alijs Sanctis, & Beatis, egimus cum in præsentî Tractatu, tum etiam in Martyrologio nostro Sanctorum.

Scri-

Scriptores Ecclesiastici Ordinis Vallis Vmbrosæ.

Cap. XL.

ANCTVS Atthus Hispanus, Generalis VIII. &c. vide in Generalibus.

Bernardus Monachus Vallis Vmbrosæ scripsit Historiam

De Abbatibus Generalibus Ordinis Vallis Vmbrosæ, excusa Florentiæ in 4. ann. ...

Beatus Theuzus discipulus S. Ioannis Gualberti, & Abbas Monasterij S. Pauli de Razzolo, scripsit inter alia

De Vita S. Ioannis Gualberti, lib. 1. extat MS.

Cõmentaria in Regulam S.P.N. Benedicti, an extent nescio, Obijt anno Domini 1095. die 7. Augusti.

De Domno Syluestro, institutore Monachorum Syluestrinorum, sub Ordine Vallis Vmbrosæ.

Cap. XLI.

IRCA annum Incarnationis Dominicæ 1232. ex orta est venerabilis Congregatio Monachorum Syluestrinorum, sub Regula S.P.N. Benedicti, & Ordinationibus habituque Monachorum Vallis Vmbrosæ. Sumpsit autem initium apud Montem Fanum propè Fabrianum, tertio ab vrbe lapide, per Domnum Syluestrum Gozolinium, Auximensem Ciuem, Doctorem, & Canonicum Religiosissimum, qui spiritu diuino tactus, prædictum Vallis Vmbrosæ Ordinem, iam quasi deformatum, in melius reformare studuit, ibique Religionis primordia Christo Domino sacrauit, quæ per Vmbriam, & Picenum notissima est: & anno Domini circiter 1258. ab Apostolica Sede fuit comprobata, & Priuilegijs decorata.

De tertio Stellato Sancto Roberto Abbate Molismen-
se, fundatore Monachorum Ordinis Cister-
tensis. Cap. XLII.

ERTIVM, inter Abbates Stelliferos, locum sibi vendicat Sanctus Robertus Abbas Molismensis, Cisterciensium Monachorum sub regula D.P.N. Benedicti, & candido habitu, scapulari nigro distincto fundator & institutor; cuius institutionis ordo sic se habet. Cum Monachi Molismensis cenobij, quod erat in Episcopatu Lingonensi fama celeberrimum, Religione perspicuum, uiris illustribus nobilitatum, possessionibus amplis, & uirtutibus clarum, ab antiquo obseruantie rigore, & preceptis regulæ, quam professi fuerant, aliquantulum deflectere uiderentur, intelligens uir Sanctus Robertus, qui eorum erat Abbas, & altius considerans, diuinitis uirtutibus que, diuturnam non posse esse, societatem, habito inter se & nonnullos Monachos suos communi consilio, erant autem omnes duo & uiginti, unanimes assensu, eodemque spiritu, Cistercium, locum in Burgundia desertum, Cabilonensis Diocesis commigrarunt, secundum Regulæ preceptum de operibus manuum suarum victuri. Vbi Hugonis Lingonensis Ecclesie Episcopi, & tunc sedis Apostolicæ Legati, fauore, Vualteri Cabilonensis Antistitis assensu, necnon Odonis Burgundiæ Ducis auctoritate ac operibus roborati, Abbatiam Ordinis primam construere ceperunt anno Domini 1098. Et quia Monasterium Molismense Beatæ Virgini consecratum noscebatur, constitutum est, ut tam ipsi, quam eorum successores, de eodem nouo Monasterio propagati, omnes suas ecclesias in honorem eiusdem gloriosæ Virginis dedicarent. Roberto autem non longè post Monachorum Molismensium opera, & Vualteri Episcopi iussu, ad propria ouilia remeante, (qui eodem anno scilicet 1098. tertio calend. Maij ex hac uita decessit) Albericus uir Sanctus ac Religiosus eius loco substituitur: quo defuncto Stephanus, qui & Arduinus, natione Anglus non minoris Sanctitatis uir, nouellam plantationem regendam suscepit. Quæ cum parum hæcenus creuisset, personis quidem secularibus uenerantibus in eis uitæ Sanctitatem, sed abhorrentibus austeritatem, Sanctus Bernardus an. 1113. cum triginta ferme socijs aduenit, & suauis Christi iugo ibidem colla submittebat, tantos Sanctitatis, ac do-

ctrinæ

Strinæ fructus protulit, ut ea Religio magis Bernardo, quam primo suo auctori usquequaque debeat. Anno enim Domini 1115. in Valle quæ Absinthium uocabatur, Claraualis Monasterium extruxit, uarijsque in Prouincijs tot cœnobias subinde posuit, ut etiam euuente ferè ducenta computarentur. Primæ Ordinis propagines, Claraualis, Firmitas, Pontiniacum, & Morimundus; quorum cœnobiorum Abbates tantæ auctoritatis sunt, ut Abbatem Cisterciensem uisitent simul, & singillatim ab eo uersa uice uisitentur. Cisterciensis tamen Abbas ubicunque terrarum pro Generali generalissimo Ordinis totius agnoscitur, & in ipso instanti quo quis Monasterij Cisterciensis Abbas creatus est, sine aliqua alia electione & scrutinio, Generalis Ordinis titulum gerit. Horum autem Generalium catalogum hic inferere non potui, quod illorum copiam assequi nequiverim. Ordinem probauit Urbanus Papa II. anno Domini millesimo nonagesimo octauo.

Summi Pontifices Ordinis Cisterciensis.

Cap. XLIII.

FGENIUS III. Frater Petrus Bernardus antea uocatus, humili loco in Tuscia natus, ex oppido cui Montis Magni nomen est, Diœcesis Pisana: hic primo Canonicus & Vicedominus Ecclesiæ Pisanae fuit, postea omnibus huius seculi dignitatibus relictis, doctrinæ & monitis S. Bernardi, Magni Clareuallensis Abbatis adhæsit, Monachusque Cisterciensis factus est: in quo primum Abbas S. Zenonis Pisis, mox Romæ Sanctorum Vincentii & Anastasii, ad aquas Saluias, quod trium fontium nuncupatur, creatus fuit: qui mortuo Lucio Papa II. quum esset extra collegium Cardinalium, omnium suffragiis Romæ in Ecclesia S. Callisti, tertio Calendas Martii, Anni 1145. Indict. 8. Romanus Pontifex renunciatus, statim ex Vrbe discessit, atque ad Monasterium S. Marię Farfensis ueniens, ibidem suæ coronationis insignia suscepit. Sedit annos 8. menses 4. dies 10. Pluribus ordinationibus mense Decembri celebratis, creauit Episcopos 9. ex quibus duos Cardinales, Presbyteros 13. sed duos ex antiquis Diaconis, & Diaconos 10. ex quibus tria nomina tantum omissa. Obiit Tibure Anno Domini 1153. octauo Idus Iulii, Indict. 1. cuius Cadauer Romam relatum

latum in Basilica S. Petri sepultum est: Vacavit Romana sedes dies duos.

A N N O T A T I O.

Auctores Monachatus huius Beatissimi Pontificis, sunt S. Bernardus Abbas in libris suis de consideratione ad Eugenium Papam: Plaina in eius vita: Trittemius li. 4. c. 20. Panvinus in utrisque Epitomis, & chronicis, ex quo hæc desumpsimus: Supplementum Chronicorum lib. 12. Nolateranus antropologia lib. 22. Plato de bono stat. relig. lib. 2. c. 28. & alij infiniti tam ueteres, quam neoterici. Extat Diui Bernardi Abbatis Epistola, que est inter eius Epistolas 236. ad omnem Curiam Romanam, quando elegerunt Abbatem S. Anastasium in Papam Eugenium, qua hoc factum magnopere admiratur. Extant & eiusdem ad eundem Eugenium Papam Epistolæ triginta quatuor, diuersis temporibus scriptæ, uidelicet, Epistola 237. 238. 239. 244. 245. 246. 247. 248. 250. 251. 256. 257. 258. 259. 261. 262. 263. 268. 269. 270. 273. 275. 276. 277. 278. 280. 283. 284. 285. 286. 291. 294. 298. & 303.

Benedictus Papa X. dictus XII. Frater Iacobus Fornerius, seu Furnius antea vocatus, natione Gallus, Prouincia Tholosana, ex opido Sauarduno diœcesis Appamiarum, Ioannis Papæ XXII. ex sorore Nepos: hic primo fuit Monachus Cisterciensis Abbasque Monasterij Fontis frigidi, & Sacræ Theologiæ Magister eximius; mox factus Episcopus Appamiarum, deinde Mirapicensis: demum Presbyter Cardinalis. Tituli S. Priscæ a Ioanne Papa XXII. Auunculo suo creatus, Cardinalis Albus appellabatur: mortuo verò prædicto Ioanne Papa, Auinione ad Prædicatores, omnium Cardinalium suffragijs A. C. 1334. die 13. calendas Ianuarij, Indiçt. 2. Pontifex Maximus renunciatus, ibidem octauo calendas eiusdem suæ Coronationis insignia solenniter suscepit. Sedit annos 7. menses 4. dies 6. Vnica creatione Presbyteros, Cardinales sex creauit, viros vnde quaque doctissimos, neque vlla illi sanguinis consanguinitate coniunctos, sed ad tantam dignitatem pro suis quisque meritis vocatos. Obijt anno Domini 1342. septimo Calendas Maij Auinione in Palatio Apostolico, quod ipse fabricauerat: cuius corpus ibidem in Cathedrali Ecclesia S. Mariæ de Donis sepultum est. Vacavit sedes dies 12.

A N N O T A T I O.

Frater Petrus Lucius Belga Bruxellensis, in Bibliotheca sua Carmelitana, auctor est Benedictum XII. ante quam Abbas Fontis frigidi constitueretur Carmelitam illiusque Religionis Theologum fuisse: & in sententiâ

tentis sua corroboracionem Tritemium nostrum, aliasque picturas, & calaturas sui Ordinis citat: quas equidem negare non ausim cum easdem uiderim hisce oculis, tum Valencensis Belgie in choro RR. PP. Carmelitarum Typis ligneis incisas; tum etiam Desenzani iuxta Benacum in claustro Patrum Carmelitarum ad parietem depictas; in quibus inter alios Benedictus XII. in habitu Pontificali, tanquam Vineæ Carmeliticae palmes depictus cernitur. Tritemium, quem Corypheum suum citat, nondum nec uidi, nec legi, nisi forte is sit quem pro manibus habeo, Bibliothecæ Carmelitanae titulo ornatus, quod tamen facile non crediderim, quod ex multis coniecturari liceat, Bibliothecam illam Lucij potius partem esse, quam Tritemij. Ex Epitaphio eius quod adducit idem Lucius, Carmelitam, ante quam Abbas fuisse omnino fatendum esset, est enim tale,

Hic iacet Benedictus, quem Carmelus protulit,

Casinus aluit, Vaticanus coronauit.

at Epitaphium illud fictitium magis, quam uerum ex duobus conuincitur, quod scilicet, nec Casini nutritus, neque à Casinensibus, nec in Vaticano coronatus fuerit unquam. Omnes etiam historici unanimi consensu Monachum fuisse Cisterciensis Ordinis asseuerant, nec unum quidem reperies, qui hunc Carmelitam aliquando fuisse dicat & afferret: horum princeps est Thomas Vualsinghamius qui in historia sua breui ad annum 1313, sic de eo loquitur. Eo tempore uenerunt cum regni Pontificibus, & dicto Gilberto Comite, nuncij Papæ duo ad S. Albanum, ut ibidem hospitati, facilius possent ferre & referre partis utriusque responsa: vnus illorum Cardinalis extitit Tituli S. Priscæ, qui quondam Abbas fuerat Fontis frigidi in Ualsonia de Ordine Cisterciensi, & Vicecancellarius modo Papæ: & paulo post ad annum 1334. Vigesimo die mensis Decembris fuit electus in Papam Frater Iacobus Tituli S. Priscæ Presbyter Cardinalis: qui fuit Monachus Ordinis Cisterciensis, & Magister in Theologia de comitatu Fluxensi iuxta partes Tolosanas oriundus; & die Dominica post Epiphaniam tunc sequente fuit coronatus apud Fratres prædicatores. Hæc Thomas, quem sequuntur Platina in eius uita; Tritemius lib. 4. c. 20. Plat. libro de bono Stat. Relig. 2. c. 28. Supplementum Chronic. lib. 13. & Panuinus in utrisque Epitomis & Chronicis, qui duo ultimi manifestissime produunt Monachum professum Ordinis Cisterciensis, & primi quidem uerba hæc sunt: Benedictus Papa eius nominis Vndecimus, patria Tolosanus Cisterciensis Ordinis professus, Iacobus antea uocatus, &c. alterius uero similis est sententia, in Epist. in fol. S. D. N. Benedictus XII. &c. & paulo post: Hic ab ineunte ætate Monachus factus est, Ordinis S. Benedicti

nedicti in Congregatione Cisterciensi, in qua adeo profecit, ut in sacra pagina Magister primo mox Abbas Monasterij Fontis Frigidi in Congregatione sua creatus sit. Hec ille.

Ex horum verò verbis colligitur Benedictum XII. si ab incunte etate Monachum professus est in Congregatione Cisterciensi, nec Carmelitam, nec etiã illius Ord. summum Theologum fuisse, ante quã in Abbatẽ promoueretur. Ex Carmelita autem Benedictinum, aut Bernardinum fieri, pro magno non habeo, nec quicquam dedecoris Ordini alicui hac ex re accedere puto, immo potius honoris multum & reputationis, maxime si ex uirtute, ut in hoc Pontifice factum refertur, id procedat: at simile aliquid asserere, quod ueritati subnixu non est, pro maximo reputo. Sed de his satis.

Scriptis autem hic Benedictus, non contemnenda Opera, de quibus tantum uidi subiecta.

Registrum Epistolarum eius, & Constitutionum, in decem Tomos diuisum (si bene memini) quod uidi in Bibliotheca Vaticana MS. in folio regali, & reposita custodiuntur in secretiori cubiculo ad sinistram ipsius Bibliothecæ partem.

Constitutio eiusdem de reformatione Monachorum nigrorum, quæ appellatur Benedictina: extat MS. cum Cõmentarijs Petri Boerij, Abbatis S. Aniani, in Biblioth. nostra S. Benedicti de Mantua.

Facta est autem huiusmodi reformatio vniuersalis totius Ordinis nigrorum Monachorum, de consilio S. R. E. Cardinalium, & multorum Doctissimorum Abbatũ consensu, ut ex uerbis ipsius Pontificis liquet, qui sic ait: Nos tamen ob zelum amplioris salutis, & maioris prosperitatis eiusdem, intra nostra præcordia, & cum nonnullis ex Fratribus nostris S. R. E. Cardinalibus; & dilectis filijs, Petro Cluniacensi, Ioanne Casæ Dei, Gilberto Massiliensi, Raymundo P salmodiensi, Gulielmo Montisoliui, & Gregorio Ysidorensi, Monasteriorum Abbatibus eiusdem Religionis, Decretorum Doctoribus diligenti tractatu præhabito, & super eo digesta deliberatione sequuta, ut eadem Religio in Diuini cultus obsequio floreat; &c. Reformatus uerò sic Monasticus Ordo, diuisus legitur in Prouincias sex & triginta, quæ sunt huiusmodi.

- 1 Remensis, & Senonensis pro vna Prouincia.
- 2 Rothomagensis, & Turonensis, cum Monasterio S. Florentij, et membris ipsius, quod nulli Episcopo subest.
- 3 Bituricensis, & Burdegalensis, cum Episcopatu Aniciensi.
- 4 Narbonensis, Tolosana, & Auxitana.
- 5 Cantuariensis, & Eboracensis in Anglia.
- 6 Hispalensis, Campi stellæ, & Andaluçie in Hispanijs.

- 7 Toletana, in Hispania.
- 8 Bracarenfis, in Lusitania.
- 9 Tarraconenfis, Cafaraugufte, cū Epifcopatu Maiorica, in Aragonia.
- 10 Lugudunenfis, Bifuntienfis, & Tarantafienfis, in Burgundia.
- 11 Viennenfis, Arelatenfis, Aquenfis, & Ebredunenfis, in Delphinatu.
- 12 Romana Prouincia, cum feptem Epifcopis ſibi ſubiectis, & Monafterijs Sublacenſe, & Farfenſe, nullius Diacefis.
- 13 Rhegienfis, Coſentia, Sanctæ Seuerinæ, Roſanus, Mileti, & Biſignani Epifcopatus.
- 14 Conſanenſis, Acherontinus, Tarentinus, Brundifinus, Otranti Epifcopatus.
- 15 Barenfis, Sipontinus, Beneuentanus, Troianus, Melphitanus, & Epoli, Epifcopatus.
- 16 Neapolitanus, Capuanus, Malphitanus, Salernitanus, Surrentinus, Caſinenſis, Rauellinus, Auerſanus, Epifcopatus, ſimul cum Monafterio S. Vincentij de Vulturno ab Epifcopali poteſtate exempto.
- 17 Panormitanus, Meſſanenſis, Montisregalis, Melitanus. Epifcopatus, ſiue Regnum Siciliae, cum Inſula Melitenſi.
- 18 Regnum Cypri.
- 19 Regnum Sardinia, & Corſica.
- 20 Patriarchatus Aquilegie, Gradenfis, cum Prouincijs Iadræ, Raſuſi.
- 21 Prouincia Mediolanenſis, Genuenſis, & Piſana.
- 22 Rauenna, Ferrara, & Placentia, Ciuitates.
- 23 Strigonienſis, & Collocenſis, ſiue Regnum Hungarie.
- 24 Gneznenſis, ſiue Regnum Poloniae.
- 25 Ardinacenſis, Dublinenſis, Caſalenſis, Duaciſis, in Hibernia.
- 26 Regnum Scotiæ.
- 27 Regnum Boiemie.
- 28 Regnum Daciæ.
- 29 Regnum Noruegia.
- 30 Regnum Suetiæ.
- 31 Archiepiſcopatus Moguntinus, cum Epifcopatu Bambergeniſi.
- 32 Archiepiſcopatus Colonienſis, & Treurenſis.
- 33 Archiepiſcopatus Bremenſis, Magdeburgenſis, cū Epifcopatu Cummenniſi.
- 34 Archiepiſcopatus Saltzburgenſis in Bauaria.
- 35 Archiepiſcopatus Rigenſis.
- 36 Prouincia item, Thebana, Athenienſis, Patras ſiue Corinthi, cum Patriarchatu Coſtantinopolitano.

Quantus

Quantus fuerit hic Pontifex, quam Sanctus, quo genere, quibus moribus ornatus, unico Petri Boerij encomio aperitur, qui in principio Commentariorum suorum in *Benedictinam*, his eum laudibus adornat.

Benedictus. Huic namque, & Bonifacij, & Benedicti nomina congruunt, qui in ipso uim quam gerunt profecto sortita sunt. Benedictus igitur hic nomine, uim Bonifacij uocabuli semper studuit opere exercere. Fuit enim uita castus, boatu humilis, scientia plenus, moribus non genere nobilis, uoce & aspectu terribilis, facie rubicundus, Albo Ordine Monachus, Magnates non uerens, pauperes refouens, corrupta depellens, ac stuprum præcauens. Iste quidem ad ecclesiasticos gradus uiros idoneos sublimans, indignos noluit promouere. In iudicijs insuper, factisque suis, admodum mirabilis extitit, quoniam non secundum carnem, & sanguinem, sed in æquitate, & iustitia ambulauit. Meruit itaque thronum duodecimum possidere, uerè Benedictus in terris, pariter esse conuincitur & in cælis. Nam bonis laboribus, fructus retribuitur gloriosus. *Hæc Boerius. Huius item Sanctissimi Pontificis effigiem ex uiuo expressam, & depictam, uidi Romæ in ædibus R. P. F. Alphonfi Ciacon Hispani, Ord. Prædicatorum, & Apostolicæ Sedis Penitentiarij, quæ miram pietatem, & sanctitatem præ se ferre uidentur.*

Cardinales Ordinis Cisterciensis. Cap. XLIIII.

INNOCENTIVS PAPA II.

Creatio prima anno 1120. mense Decembri in Conc. Claremontano.

RATER Balduinus, Gallus, Monachus Cisterciensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli Sancti post Archiepiscopus Pisanus. Obijt anno Panuinus in epitome in 4.

Creatio quinta anno 1140. Pontif. II. mense Decembri Romæ.

Frater Stephanus, Cathalaunensis, Gallus, Monachus Cisterciensis, S. R. E. Cardinalis Episcopus Prænестinus. Obijt anno Panuinus ibidem.

EVGENIVS PAPA III.

Creatio quadam facta Romæ anno 1146.

Frater Hugo, Gallus, Monachus Cisterciensis, Abbas Monasterij Sanctorum Vincentij, & Anastasij trium fontium Romæ, S. R. E. Cardinalis Episcopus Ostiensis, & Veliternus. Obijt anno Panuinus ibid.

E 2 Frater

Frater Henricus Moricotus de vico, Pisanus, Monachus Cisterciensis, S. R. E. Presbyter Card. Tituli Sanctorum Nerei, & Achillei: deinde ab Alexandro Papa III. anno 1180. Episcopus Cardinalis Albanus creatus. Obiit circa annum Domini 1189. *Panvinus in Epitome in 4. Casarius Monachus illust. miraculorum lib. 4. c. 79.*

Frater Bernardus, Pisanus, Monachus Cisterciensis, S. R. E. Diaconus Cardinalis, Tituli Sanctorum Cosmę & Damiani. Obiit anno *Panvinus in Epitome in 4.*

CLEMENS PAPA III.

Creatio tertia anno 1190. Pontif. 3. mense Septembri. Romę.

Frater Vuido, siue Guido Gallus, Monachus, & Abbas Cisterciensis S. R. E. Diaconus Cardinalis S. Marię Transiberim, deinde a Celestino Papa III. in prima creatione anno 1191. in Pentecoste Romę, ex Diacono Presbyter Cardinalis Tit. Calisti; postremo ab Innocentio Papa III. anno 1206. Pontificatus sui nono, ex Presbytero, Episcopus Card. Prænestinus. Obiit anno Domini 1220.

ANNOTATIO.

Panvinus quidem in Epitome in 4. promotionis huius Guidonis meminit, sed Monachatum retinet, quem habuimus, simul cum Cardinalitia dignitate ex F. Casario Heisterbachensi, Monacho Ordinis Cisterciensis, illustrium miraculorum lib. 6. c. 2. & lib. 9. c. 51.

HONORIVS PAPA III.

Creatio secunda unius Card. anno 1219. Pontif. 3. Romę.

Nonnus Conradus, siue Cunradus, Bauarus, Henrici Nigri, siue Catuli & Vuelphonis Bauarię, & Ethrurię Ducis filius, Frater Henrici superbi, primi huius familię, Guelphorum, scilicet, Saxonię Electoris, & Ducis Bauarię, Princeps innocentia vitę, & pietate clarus, educatus ab Episcopo Constantiensi, ubi adoleuit metuens ne ipsi aliquando surrogaretur, Cœnobium Vilariense non longe a Colonia Agrippina, Ordinis Cisterciensis ingressus, & Monachus effectus, primo Prior, deinde Abbas ibidem electus; postea in Abbatem Clareuallis, postmodum promotus in Abbatem Cisterciensem, in illo gradu stare non potuit, ab Honorio enim Papa III. euocatus, & candelabro Catholicę Ecclesię impositus, ut lucis suę exēpla omnib. daret, S. R. E. Card. Episcopus Portuensis, & S. Rufinę, renunciatus est. Legatus exinde Apostolicus contra Albigenes factus, post munus sibi impositi functionem, Terram sanctam inuisit, & aliquanto tempore in quadam uasta Eremita, uni sanctissimo Eremitę adhęsit, sed cum ob naturę suę imbecillitatem, uitam illam ferre diutius non ualeret, redire ad patriam

patriam disposuit, quod cum faceret morbo correptus, in Ciuitate Barenfi obiit anno 1225. & ibidem honorificè sepultus est.

A N N O T A T I O.

Panuinus lib. 3. Rom. Principum, in Vuelphonum familia descriptione, consentit de genere huius Conradi, filium scilicet Henrici Bauariæ Ducis eum nominans, sic inquit, Chunradus Monachus Claraualensis, Henrici Ducis Bauariæ, & Vulphildis filius, post S. R. E. Card. at verò in Epitome in 4. sua sententiæ immemor, filium Eginonis de Vrach, Sutionum Dynaste scribit, quod an suo, aut certè Librariorum id vitio contigerit ignoro. Errare autem conuincitur, cum suipsius, & aliorum familie Bauariæ scriptorum testimonijs; tum etiam quod non hic, sed alter Chunradus qui vocatus est & Cuno, quiq; à Paschali Papa I I. in Cardinalium numerum relatus est, Eginonis Comitis Vracensis filius fuerit, uti diximus in annotationibus nostris ad eundem. Huius Presulis vitam, & res gestas describit Casarius Monachus illust. mirac. libr. 3. cap. 33. & lib. 5. ca. 21. Dissentit Pigna in Hist. Rauennæ, de anno mortis: refert enim obiisse anno 1226. nos scriptores familiarum Bauriæ sequimur, si quis aliter sentire voluerit non improbamus, cum res sit nullius momenti, verum scilicet obierit anno uno ante, uel post. Nonni prænomen apposuimus ex Casario, qui li. 3. c. 33. illust. mirac. sic eum uocat, fuit q; iuxta S. P. N. Benedicti regulam toti Ordini Cister. in Sacerdotibus maxime familiare.

GREGORIUS PAPA IX.

Creatio tertia anno 1234. Pontific. 8. mense Decembri, Romæ.

Frater Iacobus de Pecoraria, Gallus, Monachus Cisterciensis, Abbas Sanctorum Vincentij, & Anastasij ad aquas Saluias extra Urbem, S. R. E. Episcopus Cardinalis Prænestinus. Obiit anno Domini 1245. Lugduni, & ibidem sepultus est.

A N N O T A T I O.

Panuinus in Epitome in 4. & R. P. Alphonsus Ciacon de Perpet. Eccles. Pontif. MS. de huius Monachatu, & Card. agunt: Cognomen de Pecoraria ex Ciacone habuimus.

INNOCENTIUS PAPA III.

Magister Frater Ioannes de Toletto, Anglus, Monachus Ordinis Cisterciensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli San. Laurentii in Lucina: post ab Urbano Papa VIII. in prima creatione anno 1261. Pontific. 1. mense Decembri, Viterbii, ex Presbytero, Episcopus Cardinalis Portuensis, & S. Rufinæ creatus. Obiit Lugduni in Concilio Generali, anno 1274. Pontificatus Gregorij Papæ XIII.

ANNOTATIO.

Huius meminit Panvinus in Epitome in 4. Patriam eius, & cognomen habuimus, ex floribus Historiarum Matthæi Vuestmonasteriensis, qui ad annum 1244. sic de eo loquitur. Anno 1244. Innocentius Papa III. creat in creatione Decem Cardin. magistrum Ioannem, cognomēto de Tolero, Cistertiensem monachum, Anglū. Hæc Matthæus. Correctione aliqua indigebunt RR. Lachinus, & Ciacon. qui putant, hunc eundem esse cum Ioanne de Abbatisuilla, qui promotus est a Gregorio Papa IX.

COELESTINVS PAPA V.

Creatio unica anno 1294. Pontific. primo, in Quatuor Temporibus Septembris, Neapoli.

Frater Simon de Belloloco, Gallus, Monachus Cistertiensis, ex Archiepiscopo Bituricensi, S. R. E. Episcopus Cardinalis Prænestinus. Obiit in legatione Gallica, anno 1297. Pontificatus Bonifacii Papæ VIII. tertio.

ANNOTATIO.

Dignitatem accepimus ex Panvino in 4. quam simul cum Monachatu confirmat Franciscus Belforestius lib. 1. sue Cosmographiæ, in catalogo Archiepiscoporum Bituricensium. Cognomentum de Belloloco mutati sumus ex Demochare de Sacrif. Missæ, tomo 2. c. 24.

Frater Robertus, Gallus, Monachus Cistertiensis, S. R. E. Presbyter Cardinalis Sanctæ Pudentianæ, Tituli Pastoris. Obiit Parmæ, mense Augusto, anno 1305. Pontificatus Clementis Papæ V. primo: cuius cadaver in Ecclesia S. Martini, Ordinis sui extra Parmam sepultus est. Panvinus in Epitome, in quarto.

CLEMENS PAPA V.

Creatio secunda, anno 1310. Pontific. Sexto, Sabbato Quatuor Temporibus Aduentus, Auinione.

Frater Arnaldus Nouelli, Vasco, Gallus, Monachus Cistertiensis, & Abbas Fontisfrigidi, S. R. E. Vicecancellarius, Presbyter Cardinalis Tituli S. Priscæ. Obiit Auinione, anno 1314. Pontific. Clementis V. decimo. Panvinus in Epitome in quarto.

IOANNES PAPA XXII.

Creatio quarta, anno 1327. Pontific. 12. Feria 6. Quatuor Temporibus Aduentus, idest 15. calen. Ianuarij, Auinione.

Magister Frater Iacobus Fornerius Ioānis XXII. ex sorore nepos, Gallus, de Sauardino, Appamiarum Diœcesis, ex Prouincia Tholosana, Monachus Cistertiensis, Abbas Fontisfrigidi, & Sacræ Theologiae

logia Doct̄or, Ep̄iscopus Mirapicensis, & S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli S. Priscæ; post Benedictus Papa X. dictus XII. *Panvinus* in *Epitome* in 4. & *alij ad Benedictum XII. citati.*

NICOLAUS V. Antipapa.

Creatio prima, anno 1327. Pontific. I. Idibus Maij, Romæ.

Frater Ioannes Vicecomes, Mediolanensis, Insuber, Monachus Cisterciensis, Abbas S. Ambrosii Mediolani, S. R. E. Presbyter Cardinalis. Obiit anno *Panvinus in Epitome* in 4. & *alij nonnulli.*

Incertæ creationis:

Frater Monachus Ordinis Cisterciensis, Tolosanus, & S. R. E. Cardinalis, qui bibliothecam Bernardinorum à Benedicto Papa XII. Parisiis ædificatam, libris exornavit, & sedecim operam Theologiæ dantes alumnos perpetuos instituit. *Gilbertus Genebrardus Chronologiæ, lib. 4. in Benedicto Papa XII.*

PIVS PAPA V.

Creatio II. anno 1568. die 24. Martij, Quatuor Temporū Quadragesimæ.

Frater Hieronymus Socher Aruernus, Monachus, & Abbas Claravallensis, deinde Cisterciensis, & totius Ordinis Generalis, Parisiæ Theologus, ob summam eruditionem à Pio Papa V. in numerū, S. R. E. Cardinalium, ascitus anno 1568. die 24. Martij. Presbyteri Titulo S. Matthæi Apostoli in Merulana insignitus est. Obiit Romæ, anno 1571. 10. cal. Decembr. ætatis suæ 63. & in Titulo S. Crucis sepultus est cum Epitaphio sequenti.

Donno Hieronymo Socherio, Aruerno, Parisiensi Theologo præstantissimo: qui Henrico II. Francisco II. & Carolo IX. Gallorum Regibus, Carolo Cardinali Lotharingo, bonisq; omnibus eximie caro, Claravallis Abbati, in Tridentina Synodo sententiæ doctrinæ, pietatis, ac prudentiæ plenissimas dixit. Inde Cistercij electus Abbas, ipsiusq; Ordinis Generalis, à Pio V. Pont. Max. delatam absente Cardinalatus dignitatem, vt acciperet vix adduci potuit, deinde in Urbem accitus, singulari op̄am atque gloria contemptu, & vitæ moderatione, omnibus admirationi fuit. Vixit ann. 63. Obijt 10. calen. Novembris 1571. Monachi Claravallis poni curr.

Ex vita Pij V. & monumentis Ill. D. Ioannis Antonij Petramelare Bononiensis, Equitis SS. Lazari, & Mauricij, mihi familiarissimi.

Archiepiscopi Ordinis Cisterciensis. Cap. XLV.

Incertæ Sedis in Hibernia.

ANCTVS Christianus Abbas Mellifontis, creatus anno Domini 1140. Obiit anno 1148. die 18. Martii, *S. Bernardus, in vita S. Malachie, & alij.*

Bituricenses in Gallia.

Frater Farinus, siue Guarinus Monachus Pontiniacensis, Archiepiscopus 66. creatus anno 1177. præfuit annis 5. Obiit anno 1182. *Demochares tomo 2. c. 24.*

Frater Henricus Soliacensis, monachus & Abbas Caroliloci Archiepiscopus 67. creatus anno 1182. præfuit annis 17. Obiit anno 1199. *Demochares ibidem.*

Sanctus Guilielmus, Monachus primum Grandimontensis Ord. S. Ben. deinde Monachus & Abbas Caroli loci, Arch. 68. creatus anno 1199. præfuit annis 9. obiit 1208. die 10. Ianuarii. *Demochares: & vita eius: Vincentius in Speculo lib. 29. cap. 62.*

Frater Simon de bello loco Monachus Cisterciensis, Archiep. 77. creatus anno 1290. postea, factus est S. R. E. Episcopus Cardinalis Prænestinus. Obiit anno 1297. *Belforestius in Cosmographia.*

Cantuarienses in Anglia.

Frater Balduinus, Anglus, Monachus & Abbas Fordensis in Anglia, Archiepiscopus Cantuariensis 41. creatus anno 1189. præfuit annis 5. Obiit Tyri in Syria anno 1193. *Gul. Neubrigenfis, lib. 3. c. 8. & lib. 4. cap. 33. & alij.*

Cæsar Augustæ in Aragonia.

F. Bernardus de Aragonia, Ferdinandi Regis Nepos, & Monachus Cisterciensis Ordinis, deinde Archiepiscopus Cæsar Augustæ, Floruit anno 1560. *Gonsalvus de Illescas Abbas lib. 5. historie Pontificalis in Urbano II. Papa.*

Consentini.

F. Martinus, Polonus, Monachus Ordinis Cisterciensis, quem nonnulli Dominicanum faciunt; alij etiam Scotum fuisse affirmant, Pœnitentiarius Papæ, & Archiepiscopus Consentinus, floruit anno Domini 1320. Hic inter alia scripsit historiam suæ Chronicon breue a mundo condito ad sua tempora, quæ Martiniæ a quibusdam vocatur: excusa Antuerpiæ apud Plantinum, cum annotationibus Suffridi Petri, anno 1574. in octauo. *Bugianus, & alij nonnulli.*

Eba-

Eboracenses in Anglia.

Frater Henricus Murdacus, Monachus & Abbas Fontanensis, Archiepiscopus Eboracensis 30. creatus anno 1146. ab Eugenio Papa III. præfuit annis Obiit anno *Gul. Neubrig. lib. 1. cap. 17. Polydorus, & alij.*

Magdeburgenses in Saxonia.

F. Theodoricus Cageluuid; Monachus & Abbas Ord. Cisterciensis, ex Episcopo Mindensi Archiepiscopus Magdeburgensis 30. creatus circa annum 1375. præfuit annis 7. resignauit anno circiter 1382 & in Boemiam reuersus est. *Crantzius Metrop. lib. 9. cap. 50.*

Mediolanenses in Insubria.

Sanctus Bernardus, Monachus Cisterciensis, & Abbas Claraualensis Archiepiscopus Mediolanensis electus anno 1123. non iniit. *Panninus in Chron. Eccles. & alij.*

Montis Regalis in Sicilia.

Frater Carus, Archiepiscopus tertius, Monachus & Abbas Alfonsis, siue Parcensis, creatus anno 1189. præfuit annis aliquot. *Ioannes Ludouicus Lellus in descriptione eccles. Montis regalis, qui tamen nomen refert, & eius loco ponit litteram P.*

Pisani in Ethruria.

Frater Balduinus Gallus Monachus Cisterciensis, post S.R.E. Cardinalis 1130. *Panninus in Epitome.*

Remenses, in Gallia.

Frater Henricus Ludouici Franciæ Regis filius, Monachus Claraualensis, & Episcopus Bellouacensis, deinde Archiepiscopus, creatus anno 1163. præfuit annis 14. Obijt anno 1177. *Robertus de Monte in suppl.*

Vpsalenses in Suetia.

Frater Stephanus, Monachus Alueftrensis in Suetia, Archiepiscopus primus Vpsalensis, creatus anno 1162. præfuit annis 23. Obijt anno 1185. bonis operibus plenus, & in Monasterio suo sepultus est. *Ioannes Magnus de vit. Pont. Vpsal. lib. 2.*

Tholosani in Gallia.

Frater Fulco, Gallus, Monachus Ordinis Cisterciensis in Monasterio Grandissilæ & post Archiepiscopus Tholosanus, annis 28. indefesse concionatus est contra peruersam Albigenfium hæresim; obiit anno 1232. & sepultus est in Monasterio suo Grandissilæ. *Beaufortius Annal. Franc. lib. 4. cap. 5.*

Epi-

Episcopi Ordinis Cisterciensis. Cap. XLVI.

Antisiodorenses, in Gallia.

RATER Hugo de Môte acuto, Monachus & Abbas Pontiniacensis, Episcopus Antisiodorensis, 55. creatus anno 1136. præfuit annis 15. Obijt an. 1151. die 6. idus Octobris Pontiniaci, ubi & sepultus est. *Demochares* tomo 2. cap. 19. *Vinc. in Spec. libr. 27. cap. 127. & alij.*

Frater Alanus Flander Monachus primum Clareuallensis, deinde Abbas Ripatorum primus, postmodū Hugone mortuo Antisiodori Episcopus 56. creatus an. 1151. præfuit ann. 16. Obijt. 5. Idus Octobris 1167. & sepultus est Clareuallis. Scripsit præfationem in vitam S. Bernardi Abbatis. *Vincentius in Speculo lib. 27. c. 127. & alij.*

Beluacenses in Francia.

Frater Henricus, Regis Francia filius Monachus Clareuallensis Episcopus 53. creatus anno 1161. præfuit annis 3. deinde factus est Archiepiscopus Rhemensis. *Belforestius in Cosmographia, & alij.*

Bechinenses in Scotia.

Frater Vdardus, Scotus Monachus Cuprensis Episcopus Brechinensis: Floruit anno 1190. *Hector Boetius in Hist. Scot. lib. 13.*

Carnotenses in Gallia.

Frater Gualterus, Monachus & Abbas Pontiniacensis Episcopus 68. creatus anno 1217. præfuit annis 16. obijt anno 1233. *Demochares, tomo 2. cap. 18.*

Cordubę in Hispania.

F. Lupus, Monachus Fiterij ad Pisoricam, Ord. Cisterciensis, Corduba ciuitate a Ferdinando Rege Mauris erepta, sit in eadem Episcopus anno Domini 1236. *Ioannes Mariana de reb. Hisp. lib. 12. cap. 18.*

Ebrouienses.

F. Theodoricus Cageluuid Stendaliensis, Monachus & Abbas Ordinis Cisterciensis, deinde Episcopus Ebrouensis, præfuit in quatuor sedibus annis 41. Floruit sub Carolo III. Imp. anno 1360. *Cranzius in Metrop. lib. 9. c. 49.*

Eistetenenses in Suenia.

F. Philippus, Alfata, Theologiæ Doctor, Monachus & Abbas Ordinis

dinis Cisterciensis, Episcopus 39. creatus anno 1306. praefuit annis 16. Obijt anno 1322. *Demochares tomo. 2. cap. 35. Leudobal. 7*

F. Fridericus, Lantgravius Leuchtenburgensis, Monachus & Abbas Ord. Cisterci. Episcopus 42. creatus anno 1127. post factus est Episcopus Ratisponensis: obijt 39. *Demochares ibidem.*

Frisingenses in Germania.

Frater Otto Leopoldi Sancti, Marchionis Austriae filius, Monachus & Abbas Morimundi in Gallia, deinde Episcopus Frisingensis: Obijt Morimundi inter Fratrum manus anno 1158. Scripsit

De rebus ab Origine mundi usque ad sua tempora

Chronicorum, lib. 8.

De rebus gestis Friderici. I. } impressi Argentine, 1515. } in

Imp. lib. 2. } Basilea anno 1569. } fol.

Imp. lib. 2. } & Francofurti 1585. }

Historiam Austriae, quae adhuc in tenebris latet.

Ex eius vita operibus eius praefixa, & alijs.

Genueses in Liguria.

Sanctus Bernardus Abbas Clareuallensis, electus Episcopus Genuesis anno 1118. a Summo Pontifice inire prohibitus est. *Ubertus Foliet a lib. 1. hist. Genuesis.*

Liuoniae.

Sanctus Bertoldus, Monachus Ordinis Cisterciensis, Episcopus secundus, martyrio coronatus est, an 1180. uel circa, die 21. Octobris. *Cratopolus de Episcopus Germania, & alij.*

Meche Linburgenses, qui post Suerinenses.

Frater Benno, siue Beruo, seu Bruno, Monachus Ordinis Cisterciensis, tertius Meche Linburg. Episcopus, creatus anno 1133. praefuit annis. 50. tam in hac sede, quam in Suerinensi, ad quam se transtulit, & primus Suerinensis Episcopus dictus est. Obijt anno 1183. *Crantzius in Metrop. lib. 6. c. 39. & lib. 7. c. 20.*

Frater Brunuardus, Bennonis discipulus, Monachus Ordinis Cisterciensis, secundus Episcopus Suerinensis creatus anno 1183. praefuit annis 44. Obijt anno 1227. *Crantzius in Metrop. libr. 7. cap. 20.*

Mindenses.

Frater Theodoricus Cageluuid Stendaliensis Monachus & Abbas Ordinis Cisterciensis, ex Episcopo Slesuicensi Episcopus 41. Mindensis, creatus circa annum 1366. praefuit annis 9. & inde ad Archiepiscopalem Magdeburgensem Ecclesiam translatus est. *Crantzius in Metrop. lib. 9. c. 49.*

Mi-

Mirapicenses.

F. Iacobus Fornerius, postea Cardinalis, & Papa Benedictus XII. etus XII. *Panninus in Epitome, & alij.*

Osnaburgenses.

Frater Adelphus Monachus & Abbas Ordinis Cisterciensis, Episcopus 28. creatus 1190. præfuit annis aliquot. Obiit anno *Crantzius in Metrop.*

Remenses in Gallijs.

Frater Henricus, Regis Galliarum filius, Monachus Clareuallis, & Beluacensis Episcopus, creatus anno Domini 1161. præfuit annis sexdecim plus minus. Obiit anno 1177. *Sigebertus in Chron.*

Sanctonenfes.

Frater Tristandus de Bizer, Gallus, Monachus Ordinis Cisterciensis, Episcopus 62. creatus anno 1557. præfuit annis multis. Obiit anno *Demochares tomo 2. c. 26.*

Slesuicenses.

Frater Theodoricus Cageluuid, Stendaliensis, Ord. Cisterciensis, ex Episcopo Ebronienfi, Slesuicensis factus, postmodum ad Mindensem tranfit. *Crantzius Metrop. lib. 9. c. 49.*

Tarantasienses.

Sanctus Petrus, Monachus Bonæuallis & Abbas Stamediensis, Ordinis Cisterciensis, Episcopus creatus anno 1138. præfuit annis 33. Obiit anno 1171. die octauo Maii. *Surius in eius uita tomo 3. Vincentius in Speculo lib. 27. c. 124. & 125. & alij.*

Valentini in Gallia.

Sanctus Ioannes Monachus & Abbas Bonæuallis, Ordinis Cisterciensis, & post Episcopus Valentinus. Vixit anno 1120. *Vincenzius in Speculo lib. 26. c. 42.*

Vennenses.

Sanctus Ruandus, Monachus Ordinis Cisterciensis, Episcopus. *Belforestius in Cosmographia.*

Vuigornienfes.

Frater Balduinus, Anglus, Monachus & Abbas Fordensis, Episcopus 35. creatus anno 1181. præfuit annis paulo amplius quam octo, & anno 1189. ad Ecclesiam Cantuariensem translatus est. *Matthæus Westmon. in Floribus historiarum, & alij.*

*Sancti, quorum dies Natalitij ignorantur, Ordinis
Cisterciensis. Cap. XLVII.*

SANCTVS Conradus ab Herlesheim, Monachus
& Sacerdos Ordinis Cisterciensis in Hassia. *Cratopolus de Episcopis Germanie.*

Sanctus Dauid, Monachus Ordinis Cisterciensis, qui requiescit in Monasterio Hemerodio eiusdem Ordinis, in Diocesi Treuirensi. *Cratopolus de Episcopis Germanie.*

Beatus Dieghus Velasquius, Monachus Ordinis Cisterciensis, & Ordinis Militie Calatrauensis precipuus quasi auctor, Sanctitate clarus migravit in pace. *Rodericus Toletanus de reb. Hisp. lib. 7. c. 14. et alij.*

Sanctus Ealredus, siue Alredus, Anglus, Monachus, & Abbas Rhieuallis in Anglia, qui claruit anno 1164. & multa opera preclara scripsit. *Molanus in addit. ad Vsuarium, die 5. Ianuarij.*

Sanctus Ioannes Monachus & Abbas Bonæuallis, & Valentinus Episcopus. *de quo Vincentius in Spec. lib. 26. c. 42.*

Sanctus Raymundus, Monachus & Abbas Monasterij Fiterij, & Ordinis Militum de Calatraua Promotor & fautor, post multa virtutum insignia, regnum cælorum adipisci meruit. *Rodericus Toletanus de rebus hisp. lib. 7. c. 14. & alij.*

Scriptores Ecclesiastici Ordinis Cisterciensis.

Cap. XLVIII.

RATER Abbas Monasterij Caroliloci, Ordinis Cisterciensis, qui floruit anno Domini 1220. scripsit iussu Abbatum Cisterciensium, vitam S. Gulielmi Bituricensis Archiepiscopi, & Monachi Cisterciensis, quæ est apud Surium Tomo. I. die 10. Ian.

Frater Adilredus Abbas cuiusdam Monasterii Ordinis Cisterciensis, qui claruit circa annum Domini 1200. scripsit. *Speculum charitatis, lib. 1.*

In Lucam Homil. 1. Cum esset Iesus annorum.

Habetur inter Opera Diui Bernardi.

Frater Arnoldus Carnotensis Abbas Bonæuallis, S. Bernardi discipulus,

- pulus, qui uixit anno 1190. scripsit
 Vitam S. Bernardi, lib. 4.
 Virorum illustrium gesta.
 Tractatus in septem ultima Christi verba: Post regulas Fidei
 Euangelicas. Excusi Parisijs anno 1576. in Bibliotheca SS. Patrum
 Tom. 6.
 Epistolas quasdam.
 Frater Archardus discipulus S. Bernardi Abbatis Clareuallis, scri-
 psit Vitam S. Gezelini Monachi Ordinis sui. Claruit anno Dom. 1140
 Frater Benedictus Papa X. dictus XII. vide supra.
 Sanctus Bernardus Abbas Clareuallensis, vide in Ramis.
 Frater Cæsarius, Germanus Monachus Heisterbachensis Sancti Pe-
 tri qui uixit anno 1220. scripsit
 Illustrium miraculorum, historiarum memorabilium, siue Dia-
 logorum lib. 12. Colligite fragmenta. Excusi anno 1481. & Colo-
 niæ 1591.
 In Euangelia Dominicalia, lib. 2. Botrus Cypri dilectus.
 In Euangelia de Sanctis, lib. 1. Dominus ac Saluator noster.
 Sermones ad Nouitios, lib. 1.
 In Ecclesiasticū cōmentaria. lib. 9. reperiuntur Colonię. MS.
 De Vita Sancti Engelberti Archiepiscopi Colonięsis, lib. 2.
 Excusi apud Surim Tom. 6. die 7. Nouemb.
 Frater Conradus Leontorius, siue de Leonberg, Germanus Mo-
 nachus Mulbronnenensis, qui uixit anno Domini 1494. scripsit
 Epistolarum ad diuersos, lib. 1.
 Orationes uarias.
 Carminum, multa.
 Frater Cyprianus Monachus Cistertiensis, scripsit Commentaria
 In Mattheum.
 In Iob.
 In Psalmos, 51. & 79.
 Sanctus Ealredus, Anglus, Monachus & Abbas Rhieuallis in An-
 glia, qui floruit anno Domini 1164. scripsit
 Speculum caritatis lib. 2. De Institutione Sanctimonialiū
 De amicitia spiritali, lib. 3. lib. 1.
 De anima, lib. 1. De Genealogia Anglię Regum
 Planctū mortis Dauidis Ro- lib. 1.
 gis lib. 1. De diuersis virtutibus, lib. 1.
 Sagittam Ionathę, lib. 1. Sermones Synodales, lib. 1.
 De

De miraculis Ecclesiæ Esteldit- Homilias 33. in Esaiam, lib. 1.
 tæ, lib. 1. De relationibus eiusdem, lib. 1.
 De statu eiusdem. lib. 1. Sermones de Sanctis, lib. 1.
 Orationem pastorem, lib. 1. Epistolarum 200. lib. 1.
 De vita S. Niniani Episc. lib. 1. De vita Davidis Scotiæ Regis, lib. 1.
 De vita S. Margaritæ Scotiæ Reginæ. lib. 1.
 De vita S. Eduardi Regis & Confessoris, lib. 2. qui excusi sunt
 apud Surium tomo 1. die quinto Ianuarij.

De miraculis eiusdem Regis, lib. 1. Rebus humanis exemptus: est
 MS. in Rubraualle.

Frater Engelbertus Abbas Ordinis Cisterciensis anno Domini cir-
 citer 1250. Scripsit vitam Sanctæ Hidunigis Ducissæ Sanctimoniam-
 lis, quæ excusa est Tomo 5. Surij, die 15. Octobris.

Frater Gallus Abbas Aulæ Regiæ in Boiemia, Germanus, scripsit
 Malogranatum, lib. 3. Dialogorum inter Patrem & filium.
 Sermones ad Fratres, lib. 1.

Frater Gaufridus Antisiodorensis Monachus Cisterciensis Ordini-
 nis, discipulus primum Petri Abaelardi, deinde S. Bernardi Abbatis,
 floruit anno 1160. & scripsit

In Apocalypsim Ioannis, lib. 1.

Contra Petrum Abaelardum lib. 1.

Epistolarum ad diuersos, lib. 1.

Frater Gaufridus, Abbas Altæ tubæ, Ord. Cistert. anno Domini
 circiter 11. . . scripsit uitam S. Petri Tarantasiensis Episcopi, quæ est
 apud Surium Tomo 3. die 8. Maij.

Frater Gilbertus, Anglus monachus & Abbas Hoilandie in An-
 glia, stylo & spiritu vsque adeo Bernardo similis, vt eodem uisus
 sit ore ac lingua eloqui, scripsit in tria Canticorum capita, octo sua-
 uissimos, & elegantissimos sermones, incipiens vbi S. Bernardus
 morte præuentus finierat, hoc est ab eo loco tertij capitis,

In lectulo meo quæsiui per noctes: vsque ad locum illum quin-
 ti capitis,

Dilectus meus candidus & rubicundus: ad quem cum perue-
 nisset, obiit anno. 1200.

Frater Guericus siue Guaricus, vel Guericus Abbas Igriacensis,
 vir doctus, qui floruit anno 1130. scripsit

Sermonum ad Fratres. lib. 1. excusus Parisijs 1568. in 8. & per
 Ioannem Cofferum repurgatus Antuerpiæ 1577. in 12.

Epistolas ad diuersos.

Frater

Frater Gulielmus, Abbas primum S. Theodorici, & postea Monachus Clareuallensis sub S. Bernardo Abbate, floruit anno 1140. & scripsit

Vitam S. Bernardi, lib. 1. impressus cum Operib. D. Bernardi	
Speculum fidei,	Lib. 1.
Sententiarum fidei,	Lib. 1.
De contemplando Deo,	Lib. 1.
De Sacramento Altaris	Lib. 1.
Ænigma Fidei,	Lib. 1.
De Natura animæ ad Theophilum,	Lib. 1.
De Natura, & dignitate amoris,	Lib. 1.
Meditationes pro Nouitijs,	Lib. 1.
Contra Petrum Abaelardum,	Lib. 1.
In Cantica Canticorum imperfectum,	Lib. 1.
In Epist. S. Pauli ad Romanos,	Lib. 1.

Fertur, & eius esse, cum adhuc esset Abbas S. Theodorici, Epistola illa ad Carthusienses, quæ S. Bernardo à multis adscribitur.

Frater Hermanus, Monachus de Campo, Vuestphalus, qui vixit anno 1440. Scripsit,

De Vocibus diffinitiujs,	Lib. 1.
In Concilio Generali,	Lib. 1. Iam sæp. ins.
De Potestate Papæ, & Concilij,	Lib. 1. Beatus Athanas.
De Schismate,	Lib. 1.
De Neutralitate,	Lib. 1.

Frater Ioannes Monachus, Ordinis Cisterciensis, scripsit Defensorium iuris.

Frater Hubertus Rudolphus, Monachus Ordinis Cisterciensis, anno Domini 1560. Habuit Orationem ad Alexandrum Farnesium, Parmæ, & Placentiæ Ducem, de rebus ab ipso in Belgio gestis, quæ excusa est Duaci, apud Io. Bogardum 1561. In octauo.

Frater Isaac, Abbas Ordinis Cisterciensis, scripsit ad Alcherum Monachum Clareuallensem Epistolam vnâ De Anima, quæ sic incipit, Dilecto suo Alchero, Frater Isaac se, & quod sibi. est MS. in Membranis in bibliotheca nostra S. Benedicti Mantuani, continetq; folia magna quatuor.

Frater Martinus Polonus, Archiepiscopus Consentinus. vide ibi.

Frater Matthæus, Germanus, Aulæ Regiæ in Boemia Monachus, Ordinis Cisterciensis, cum Ioanne Hussio Pragensi hæresiarcha sæpè congressus, cum hæreticis sectatoribus ipsius sæpissimè deui-

cit:

cicofed post omniam herefeon pullulationem, ex Boiemia in Germaniam, ad Monasterium Veteris Cellæ, Ordinis Ciftertiensis, tanquã in portum, venit, in quo Fratres assidua lectione instruens, reliquit in omnes Psalmos Scholasticam lectionem. Claruit ann. Domini 1415.

Frafer Nicolaus, Germanus, Monachus Sanctæ Crucis in Austria, scripsit

Imaginem S. Mariæ, Lib. 3. Nomen Virginis Mariæ.

Sermones varios, Lib. 1.

Frafer Nicolaus Salicetus Germanus, Doctor, & Monasterij Bogardi Abbas, scripsit ad imitationem medicamentorum corporaliũ, librum orationum, intitulatum Antidotarium Animæ, excusum Venetijs anno 1517. In octavo, & Parisijs 1552. in 16. & alibi.

Frafer Otto, Episcopus Frisingensis, vide in Episcopis.

Frafer Philippus, Germanus, Abbas Otterburgensis Diæcesis Vuormaciensis, scripsit

In Cantica Canticorum, Lib. 1.

Sermones de Tempore, Lib. 1.

Sermones de Sanctis, Lib. 1.

Epistolarum ad diuersos, Lib. 1.

Frafer Richardus, de Grandifilua Monachus, Diæcesis Tholofanæ, scripsit Carmen de Laude Clareuallis, quod est in operibus D. Bernardi excusum.

Frafer Thomas, Monachus Ciftertiensis, eloquentiam Diui Bernardi imitatus, scripsit ad Pontium Claromontensem Episcopum,

In Cantica Canticorum, Lib. 8. Vehementer obstupesco. qui excusi sunt Parisijs, apud Ascensium anno 1521. quo tempore arbitror eum claruisse.

*Reges & filij Regum facti Monachi Ordinis Cister-
tiensis. Cap. XLIX.*

ACOBVS cognomento Fortunatus & felix, cum multa gloria & maiestate regno Aragoniæ, annis 62. mensibus 9. & diebus 9. præfuisset, Maioricam, siue Baleares insulas Saracenis eripuisset; Ordinem Militum S. Mariæ de mercede, sub regula S. P. N. Benedicti, & Cisteriensium constitutionibus, fundasset, febre correptus, rebus humanis omnino renunciat, &

F Cister-

Cisterciensium uellem induit, & de Rege se Monachū, & Religio-
sum fecit, certus ad Populerum cœnobium, quo se loco humari uo-
lebat, reliquam vitam exigere. Sed cum ex Algezira Valentiam
delatus fuisset, ibidem, grauius egrotans, uitam finijt die 27. Iulij,
ætatis suæ anno 72. Christi 1276. & in eodem Populeti cœnobio in
monastico habitu sepultus est. *Marinaus, de Reb. Hisp. lib. 10. circa
finem: & Mariana lib. 14. cap. 2. de iisdem.*

Frater Henricus, Ludouici Crassi Franciæ Regis filius, prædica-
tione Sancti Bernardi Abbatis, primum monachus Claretallensis,
Ordinis Cisterciensis factus, post Episcopus Bellouacensis 53. anno
1161. postremo Remensis Archiep. 49. anno 1163. creatus, in bonis ope-
ribus uitam finijt anno 1177. *Robertus de Monte in suppl. Sigeberti;
uita S. Bernardi, & alij.*

Frater Ferdinandus, Alphonsi I I. Aragoniæ Regis, filius mona-
chus primum Monasterij Populeti, Ordinis Cisterciensis, inde Ab-
bas Montis Aragonum, Ordinis S. Benedicti nigrorum, floruit an-
no Domini 1190. 10. *Mariana de rebus Hisp. lib. 11. cap. 19. &
alij multi.*

*De alijs Ordinibus sub institutis Cisterciensium
militantibus. Cap. L.*

Sunt habitus, & cōstitutionibus Cisterciensium Mon-
chorū, & Regula S. P. Bened. militat quidā Ordo
Vallis Colliū, seu Cauliū, sic dictus, quod Monast.
Vallis Caulium sit præcipuum Ordinis Caput, ut
refert Bartholomeus Cassaneus, in Catal. glo. mū-
di, par. 4. confid. 58. & per Priores gubernatur,
suntque nonnulla Monasteria illius in Gallia, ut apud Heduum, &
Sedelocum, ac alibi. Quando autem fuerit institutus, vel à quo, seu
qua de causa, à nemine proditum reperi.

Est, & alius Ordo, qui vocatur Ordo Reformatus S. Bernardi, cu-
ius Ordinis RR. Patres nunc Romæ in Ecclesia Sanctæ Potentianæ
habitant, acciti ab Illustrissimo, & Reuerendiss. quondam D. Ca-
rolo Borromæo, S. R. E. Card. T. T. S. Praxedis, & Archiepiscopo
Mediolanensi, uiuuntque cum magna sanctitatis, & austeritatis opi-
nionē: sed quando exortus fuerit, quisue eius auctor, & an à prædi-
cto Vallis Caulium Ordine discretus sit, explicare non ualeo.

De

De quarto Stellato Sancto Gulielmo Vercellensi, fun-
datore Monachorum Montis Virginis.

Cap. LI.

Quartus, qui inter stellatos Abbates, in habitu potius seculari, quam Monachali, & sine Monastica tonsura cernitur, duos diuersorum Ordinum fundatores, Humiliatorum scilicet, qui nunc extincti sunt, & Montis Virginis representat, de quibus sigillatim à nobis dicendum est.

Ro Montis Virginis in Apuliz partibus primum institutus circa annum Domini 1120, per Sanctū Gulielmum. Hic Vercellis ex pijs & nobilibus parentibus natus, pueritię annos in studio diuinarum lectionum consumpsit: deinde mortuis iam parentibus peregrinari cum instituisset, in Hispaniam primum ad S. Iacobum delatus, in Galicia magnū probitatis & sanctitatis specimen dedit: & ex ea peregrinatione redux, ut carnem spiritui seruire cogeret, Loricam ferream fabricari iussit, qua indutus, mirum in modum in utroque homine profecit. Tactus deinde desiderio terram Sanctam inuisendi, post multa in itinere perpetrata miracula, ab eo diuinitus reuocatur, & Religioni nouę fundandę se pręparare iubetur. Sic iussus, ad Virgiliani Montis radices pedem fixit (hunc Virgilius, vt fertur, quondam inhabitarat, & ex suo nomen Monti dederat) & Monasterium Sacratissime Marię Virginis constituit, unde postea quibusdam litteris inmutatis, Mons Virginis appellatus est, optimis que legibus atque institutis, informauit: Quę cum Monachis suis, quos scientia inflarat, difficiles nimium & asperę uiderentur, ab iisdem multa dura sustinuit, quorum furori cedendum ratus, Alberto uiro Sancto in sui locum substituto, quinque tantum Monachis comitatus discessit, & in Montem Lacenum primum, ubi multis diuinis uisionibus recreatus est, Salernum exinde commigrauit: & Ordinis sui fundamenta, sua sanctitate pluribus in locis mirabiliter dilatauit. Tandem mortem sibi propinquam sentiens, ad Monasterium Sanctimonialium S. Saluatoris de Gulieto accessit, ibique uigijs & Orationibus uacans, quam deuotus peregrinus inceperat, & in ea ut intrepidus perseuerarat miles,

Sanctissimus Monachus, & Eremita vitam finijt, anno Domini 1142. die septimo Idij circa horam noctis mediam. Corporis reliquie hominibus relicte in eodem Monasterio, quod nunc nominis eius uocabulum retinet, sepultæ sunt: Anima uero Angelorum socianda choris Cælos penetrauit. Monachorum primus habitus Candidus, Humiliatorum, uti a nonnullis intellexi, omnino persimilis: mutatus deinde forma, non colore simul cum Regula eiusdem Patris, in Regulam S. P. N. Benedicti, suæq; Religionis Casinensis habitum, sed aliquot post annos, transformata sunt.

Beatus Albertus Fratibus a S. Gulielmo discedente, Abbas datus, in omni sanctitate oues sibi concreditas, toto eiusdem Patris tempore, rexit Monachos sapientia sua inflatos, ad humilitatis semitam reduxit, Monasterium in meliorem statum reparauit, & in tantum carus omnibus fuit, ut Sancto Patre Gulielmo defuncto, ad eius uices gerendas unanimi omnium consensu electus sit. Quam ille provinciam humiliter recusauit, & ut illam susceperet nec minis, nec blandimentis ullo modo adduci potuit, fugam minitans, si ad quod nollet, cogeretur. Intelligebat enim uir Sanctus, Sepe sapius superbiam & ambitionem in Prælatibus, & dignitatibus, latere, & ideo abiectus esse in domo Dei desiderans, ut alius eligeretur effecit, & postquam uitam, eamque sanctissimam duxisset, moriens, in Cimiterio Ecclesiæ suæ sepultus est.

Generales Abbates Ordinis Montis Virginis.

Cap. LII.

ROBERTVS, uir Religiosus, & prudens, anno 1142. statim post mortem Sancti Gulielmi, primi Monachorum Montis Virginis institutoris, a Fratibus qui tum aderant, in locum Alberti, qui eam dignitatem recusarat, primus Abbas Montis Virginis electus, inter alia priuilegia quæ ab Alexandro Papa 111. sibi, & suis successoribus donari impetrauit, illud præcipuum fuit, ut fratribus suis liceret, Regulam S. Gulielmi relicta, quæ nimis aspera, & dura uidebatur, Regulæ Diui Patris Benedicti colla supponere, quod ab eo initio susceptum, nostra etiam grate retinetur. Et cum sancte, & iuste aliquot annos Congregationem gubernasset, feliciter obdormiuit in Domino.

Beatus

Beatus Ioannes Abbas II. uestigijs prædecessorum suorum infestens, sanctitate, & bonorum operum exemplis, multas diuitias Monasterio suo peperit; Ecclesiam nouam in honorem. Deiparæ Virginis, præsentibus Archiepiscopis Beneuentano, & Salernitano, Episcopis 14. & Abbatibus quinque, aliorumque utriusque sexus, & dignitatis infinita multitudine, die undecimo mensis Nouembris, solenniter consecrari fecit: immunitatem Monasterij sui à Lucio Papa III. impetrauit; & tandem bonis operibus plenus, & miraculis, Demonum maximè eiectione clarus, migravit a corpore, anno Domini 1189. die 12. Maij, & in Monasterio suo sepultus, pro sancto ueneratur, & colitur.

Daniel, qui semper titulo Bonæ memoriæ decoratur, Abbas III. voluntate Ioannis prædecessoris sui electus, præfuit laudabiliter annis plus minus septem. Obijt anno 1195.

Gabriel Abbas IIII. priuilegia Ordinis sui à Cælestino Papa III. confirmati obtinuit.

Eustachius Abbas V.

Gabriel II. Abbas VI.

Donatus Abbas VII. Hic concessione Episcopi Casertæ, Monasterium in oppido Matalonæ edificauit an. 1208. Obijt circa an. 1220.

Ioannes I. K. Abbas VIII. multa Monasteria Congregationi suæ acquisiuit.

Philippus Abbas IX.

Marinus Abbas X. cognomento Diuinus.

Ioannes III. Abbas XI. pauco tempore superuixit.

Bartholomæus, Abbas XII. Sanctissimæ uitæ.

Gulielmus Abbas XIII.

Berardus Abbas XIII.

Gulielmus II. Abbas XV. uixit anno 1290.

Romanus Abbas XVI. uixit anno 1330.

Ioannes IIII. Abbas XVII.

Manfuetus Abbas XVIII.

Philippus II. Abbas XIX. uixit anno 1342. obijt 1347.

Vacauit Abbatia annis ferè duobus, sub Præpositis & Decanis.

Petrus Abbas XX. inuestitus a Clemente Papa VI. anno 1349. præfuit annis 40. obijt anno 1381.

Bartholomæus II. Abbas XXI. præfuit annis 10. Obijt an. 1390.

Pandullus, Abbas XXII.

Palamides, Abbas XXIII. Hic permutauit Abbatiam Montis Vir-

ginis cum Hugone Cardinali de Cypro, pro Abbatia S. Petri ad Aram in ciuitate Neapoli: & hæc permutatio facta est anno Domini 1430. ab eoque tempore Monasterium Montis Virginis gubernatum fuit per Abbates Commendatarios; Moriens autem Palamides sepultus est in cœnobio Montis Virginis retro altare.

Vicarij Generales & Abbates Commendatarij, Montis Virginis. Cap. LIII.

V60 Lusignanus, Iacobi Regis filius, Græcus Cardinalis Cyprius, primus Commendatarius & Prælatus XXIII. anno 1430. præfuit annis 12. obiit priuatus in Sabaudia mense Augusto anno 1442.

Gulielmus Italus, Cardinalis Cyprius vulgò dictus, Commendatarius II. & Prælatus XXV.

Ioannes de Aragonia, Ferdinandi Regis filius, Neapolitanus, Cardinalis Presbyter S. Sabinæ, Commendatarius III. & Prælatus XXVI. Obijt anno 1485. Romæ.

Oliuerius Carrafa, Episcopus Card. Sabinus, & Archiepiscopus Neapolitanus, Commendatarius IIII. & Prælatus XXVII. Hic abstulit corpus S. Ianuarij Episcopi Beneuentani, & martyris, ex monasterio Montis Virginis, & Neapolim illud transtulit. Obijt Romæ 13. cal. Februarij anno 1511. & ad Mineruam primum, deinde Neapolim translatus in cathedrali Ecclesia conditus est.

Ludouicus de Aragonia, Neapolitanus, Regis Nepos Diaconus Cardinalis Sanctæ Mariæ in Cosmedin, Commendatarius V. & Prælatus XXVIII. Hic anno Domini 1515. liberè Commendam suam resignauit in manus Leonis Papæ X. ea conditione, vt Monasterium Montis Virginis perpetuo vniretur Hospitali S. Mariæ de Annunciata, quod est in ciuitate Neapolis; quod cum fecisset, Rectores illius Hospitalis possessionem acceperunt eodem anno die 18. Decembris. Hisque peractis, obiit Ludouicus Romæ anno 1519. die 2. cal. Februarij & sepultus est ad Minernam.

*Rectores Annuntiatae Neapolitanae, Monasterij Montis
Virginis moderatores. Cap. LIIII.*

MONASTERIUM Montis Virginis subiacuit Re-
ctoribus Annuntiatae per annos 49. & menses o-
cto, vsque ad annum 1565. Eo enim anno procu-
rante Ioanne Ludouico Pescicello nobile Capua-
no, & Rectore Hospitalis praedicti, Monachis
consentientibus, & Pio Papa V. confirmante, Mo-
nasterium pristinae obseruantiae restitutum est: tumque primum prio-
ris habitus forma, in modum congregationis Casinensis transforma-
tus est, quem etiamnum retinent, & duobus annis postea, Genera-
lis unus ex grege Monachorum creatus est, is fuit.

Generales Montis Virginis Triennales. Cap. LV.

ANDREAS Brunus Sanseuerinas, Prior S. Ioannis
de Nocera, Generalis primus & Abbas XXX. crea-
tus unanimi consensu anno 1567. praefuit laudabi-
liter annis 3. & mensibus tribus.

Paulus Ricciutus de Montevirgine, uir lit-
teratissimus, Generalis II. & Abbas XXXI. crea-
tus anno 1570.

Bernardinus Molinarius de Iocco, Generalis III. & Abbas
XXXII. creatus anno 1573. Statim in principio regiminis sui ob
quorundam calumnias ab officio depositus, postmodum cognita
causa in integrum restitutus est.

Barbatus Ferratus, de Candida, Generalis IIII. & Abbas XXXIII.
creatus anno 1576.

Scipio Siluester, de Mercogliano, Generalis V. & Abbas XXXIIII.
creatus anno 1579.

Pascarellus Cicinellus de Mercogliano, Generalis VI. & Abbas
XXXV. creatus anno 1582.

Benedictus Cutinus Sanseuerinas, Generalis VII. & Abbas
XXXVI. creatus anno 1585.

Ioannes Baptista Cassarius, Sanseuerinas, Generalis VIII. & Ab-
bas XXXVII. creatus anno 1588.

Episcopi Ordinis Montis Virginis. Cap. LVI.

SANCTVS Amatus ex familia Forma, nobilis Nuscensis, Monachus primum Montis Virginis, deinde Episcopus ciuitatis sue Nusco, creatus circa annum Domini 1160. ab Alexandro Papa III. præfuit in omni sanctitate annis plus minus 33. & miraculis clarus obiit anno Domini 1193. ætatis sue 39. pridie calendas Septembris.

Domnus Ruggierus, vel Rogerius Giesualdus, Monachus Montis Virginis & Episcopus Nusci: floruit anno 1224.

Sancti & Beati, Ordinis Montis Virginis. Cap. LVII.

SANCTVS Gulielmus, fundator Ordinis de quo supra.

Sanctus Amatus Episcopus Nusci, de quo iam diximus.

Sanctus Donatus de Ripacandida, Monachus Montis Virginis, anno ætatis sue 14. ad conversionem accedens, spatio sex annorum ita perfectionis totius summam arripuit, ut moriens anno ætatis sue 19. die 17. Augusti, Sanctorum cœtui coniungi, & eorum Catalogo adscribi dignus fuerit. Floruit anno Domini 1170.

B. Albertus Abbas, Sancti Gulielmi successor, vixit anno 1140.

Beatus Ioannes Abbas Montis Virginis, obiit 12. Maii.

Beatus Pascasius Abbas: cuius corpus quiescit in Monasterio Montis Virginis, & digno recolitur honore.

B. Iodochus Palmerius Monachus Montis Virginis, obiit 8. Febr.

Scriptores Ecclesiastici Ord. Montis Virginis, Ca. LVIII.

RELIX Renda, Monachus, & Prior Montis Virginis scripsit,

Vitam S. Gulielmi fundatoris
Montis Virginis

Vitã S. Amati Episcopi Nusci.

} impresse an.

Ioannes Nuscensis, Monachus Montis Virginis, qui uixit anno 1200. Scripsit,

Vitam

Vitam S. Gulielmi institutoris sui Ordinis, quam extare refert
Thomas Costa, in vita S. Donati Monachi.

Item de quarto Stellato S. Ioanne Meda Comensi, fun-
datore Monachorum, Ordinis Humiliatorum.

Cap. LIX.

Avis Ordo in quarto Stellato significatus est Hu-
miliatorum qui primum exules extitere Lomba-
di, maxima ex parte Mediolanenses, hi à Cunrado
Cæsare (sive ut aliis placet ab Henrico Claudio, uel
Fridérico Anobarbo Imp. diuersorū enim, diuer-
sæ sunt sententiæ) propter coniurationes initas in
Germaniam relegati, & exilio mulctati perpetuo, exilij tandem sui
eos tædere cepit. Quos cum calamitas Deo propinquos simul cum
eorum uxoribus fecisset, communi consensu tam uiri, quam mulieres
vestibus albis induti, Guidone Mediolanense huius rei Duce præcep-
te, sæpe sæpius Henricum II. Imp. Suppliciter flexo poplite rogaue-
runt, ut propter Dei amorem sibi in patriam remeare liceret. Quod
cum tandem impetrassent anno Domini 1046. nobilissimi uiri in eo-
dem habitu, Deo summa pietate, sanctè, ac castè Mediolani seruien-
tes, in unumq; coeuntes, exercitio Lanaricæ artis, iuxta illud Dauidicū,
Labores manuum tuarum, quia manducabis, Beatus es, & benè tibi
erit, sibi uictum comparare inceperunt: & pristinam uitæ formulam
retinentes, separato coniugio, & amictu, non coloris, sed alterius for-
mæ sumpto (erat autem tunica talaris præcineta, cum scapulari, & ca-
putio angusto, pallium ad terram usque protensum, sed in utroque la-
tere apertum, & pileus rotundus) eodemq; usque ad hæc nostra tem-
pora usi, semimonachosi quodammodo agere cœperunt. Quibus de
uirtute in uirtutem inædies proficientibus, atque aliis ad eos se appli-
cantibus, auctos sequentibus annis, disciplina S. P. N. Benedicti, San-
ctus Ioannes Meda Comensis astrinxit. Ordinem sub nomine Hu-
miliatorum, Apostolica Innocentij Papæ III. auctoritas comproba-
uit, & multis Priuilegijs auxit, anno Christi 1200. Eorum prima Se-
des ad locum, Rondinctum uocatum, non procul à Ciuitate Comen-
si, locata: quæ inde in plures familias, ac præposituras dilatata, viros
Sanctitate & doctrina claros protulit, uti in sequentibus patebit.

Prepositi

1246. 1. **R**ATER Beltramus Brixienfis, Præpositus Monasterii Sancti Lucae, primus Magister Generalis, præfuit annis 12.
1257. 2. Frater Petrus, eiusdem loci Præpositus, præfuit annis 14.
1272. 3. Frater Loderengus Mediolanensis, Præpositus de Mirafole, præfuit annis 18.
1290. 4. F. Bregnanus, Præpositus de Vlaciis, præfuit annis 4.
1294. 5. F. Guidottus, Præpositus de Vicoboldono, præfuit annis 15.
1309. 6. F. Beltramus II. de Colfano, Præpositus de Vicoboldono, præfuit annis 8.
1317. 7. F. Iacobus, Præpositus de præfuit annis 3.
1320. 8. F. Benedictus de Alzate, Præpositus Mirafolis, præfuit annis 16.
1336. 9. Frater Gulielmus Fabe, vel, de Villa, Præpositus Vicoboldoni, annis 2.
1338. 10. F. Iacobus II. Præpositus Galgarij, præfuit annis 12.
1350. 11. F. Guglielmus I. de Cerbeta Braidæ, Prælati Canonice, annis 3.
1353. 12. F. Hubertus, Præpositus Mirafolis, præfuit annis 2.
1355. 13. Frater Beatus Tiberius de Parma, Præpositus Galgarij, annis 16.
1371. 14. F. Christophorus, Præpositus Braidæ, præfuit annis 28.
1398. 15. Frater Petrus II. Monachus & Abbas Sancti Andreae, Ordinis Cisterciensis Genuæ, præfuit annis 3.
1401. 16. Fratres Andreas Vicecomes, vel Viscontus; Hic electus Frater & Generalis simul vno die in domo Vicoboldoni uigore Litterarum Bonifacij Papæ IX. anno 1401. & præfuit annis 31.
1432. Frater Ioannes de Homacio, Præpositus S. Mariæ Magdalene Brixia, præfuit annis 3.
- S. C. H. I. S. M. A.
1432. Contra hunc creatum referunt quendam Ioannem Episcopum Mediolanensem, qui Ordini Commendatarius datus est, vi & fauore Philippi Mariæ tunc Mediolani Ducis, qui sua auctoritate quosdam Monachos induxerat ut hunc

ut hunc Ioannem peterent: Electus autem magis emunctor Ordinis fuit, quam rector, ad altiora enim aspirans, omnem substantiam Monasteriorum deprædabatur, ut sui voti compos effici posset. Quam rem attendens Eugenius Papa III. anno Domini 1435. Senis Capitulum Generale Ordinis indixit, in quo hic Ioannes a regimine amotus, alius in eius locum, sic iubente Pontifice, Generalis creatus est.

ANNOTATIO.

Hæc a ræ apposita, ut erat in tabulis RR. PP. Humiliatorum, a Brixia ad me transmissis: Sed errorem latere ex hoc conijcio, quod nullus huius nominis, Ioannes, eo tempore inter Episcopos Mediolanenses reperitur: quatuor enim Ioannes leguntur in Catalogo Episcoporum apud Galestinum, quorum primus S. Ioannes bonus floruit tempore Martini I. Papæ anno Domini 650. secundus Ioannes Vicecomes, Dominus & Archiepiscopus Mediolanensis, obiit anno 1354. tertius Ioannes Arcimbaldus vixit sub Sixto Papa III. multis post annis. Est & alius Ioannes Vicecomes, qui Malatestæ Principis auxilio adiutus sedem Archiepiscopalem occupavit, sed cum in Concilio Constantiensi, quod viginti & amplius annis ante tempora Eugenij Papæ III. celebratum est, Archiepiscopali, & alijs, si quas habebat, dignitatibus legatur priuatus, non videtur is fuisse, cui Humiliatorum ordo Commendatus est.

1435. 17. Frater Stephanus de Arfago, Præpositus de Vico Comi, electus Senis in comitijs generalibus, iussu Eugenij Papæ III. congregatis, præfuit annis 9.
1444. 18. F. Philippus Criuellus, Mediolanensis, Præpositus de Vineâ Laudensi, præfuit annis 25.
1469. 19. F. Iacobus III. Landrianus, Vicoboldonus, Prælatus Canonice, anno 1.
1470. 20. F. Bregnanus II. Præpositus S. Michaelis Alexandria, præfuit annis 4.
1474. 21. F. Guidottus II. præpositus Galgarij, præfuit annis 12.
1486. 22. F. Beltramus III. præpositus S. Petri de Modocia, præfuit annis 4.
1490. 23. Frater Gulielmus III. de Braida Prælatus Canonice, præfuit annis 2.
1492. 24. F. Philippus II. Criuellus, Præpositus S. Ioannis Laudensis, annis 4.

1496. 25. F. Iacobus III. Landrianus, Præpositus Vicoboldini, præfuit annis 3.
 1499. 26. F. Hieronymus Torchius, Prælatiſ Canonice, præfuit ann. 25
 1524. 27. F. Carolus Argachus, Præpositus S. Catarine Cremonæ, annis 18.
 1542. 28. F. Iacobus V. Landrianus, Præpositus S. Abundij Cremonæ, annis 8.
 1550. 29. F. Iacobus VI. Gadius, præpositus S. Abundij Cremonæ, annis 11.
 1561. 30. F. Galeatius Bripinus, præpositus S. Calimeri Mediolani, annis 2.
 1563. 31. F. Marius Aueroldus Brixienſis, Præpositus S. Marię de Verona, annis 3.
 1566. 32. F. Alexander Colernus, Præpositus S. Catarine Cremonæ, annis 2.
 1568. 33. Frater Alouifiſius, Baſilica Petri, Præpositus Sanctę Catarine Cremonę, Generalis vltimiſ, præfuit annis aliquot; & Religione a ſummo Pontifice deſtructa, in Ordinem redactus eſt.

Cardinales Ordinis Humiliatorum. Cap. LXL.

BEATVS F. Lucas Manzolus, Florentinus, Monachus, & Præpositus cœnobij omnium Sanctõrum Florentiæ, Ordinis Humiliatorum, à Gregorio Papa XII. in ſecunda Creatione anni Domini 1408. Pontificatus ſui 2. Senis in Tuſcia die 17. calendas Octõbris, ex Theologo, & Epifcopo Feſulano S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli S. Laurentij in Lucina creatus, Obijt Florentiæ anno 1411. die 18. calendas Octõbris, & in Eccleſia Omnium Sanctõrum Ordinis ſui ſepulchro marmoreo conditus eſt, cum hoc Epitaphio.

*Exemplar vitę, morum virtutis, & Alme
 Profeſſor Legis, qualem vix nouerat Actas
 Noſtra parem, fuit hic Lucas ex Ordine noſtro.
 Cardinalis ad cœlum, Romane ſponte uocatus
 Eccleſię, uerum Legatus poſtea Summi
 Pontificis, moritur Cælum mens ipſa volauit.
 Anno Dom. 1411. die 14. Septembris.*

Beatus

Beatus Iacobinus, Senensis, Monachus Ordinis Humiliatorum,
S.R.E. Card. creatus anno Obijt anno

Episcopi Ordinis Humiliatorum. Cap. LXII.

ANCTVS Baudolinus, Alexandriae de Palea Epi
scopus, Obijt die 10. Nouembris.

Beatus Lucas Manzolus, Fesulanus Episcopus, post
Cardinalis, obijt 14. Septembris.

Sanctus Constantius, Brixienfis Episcopus, obiit
die 12. Februarii.

Sancti, & Beati, Ordinis Humiliatorum.

Cap. LXIII.

EATVS, Andreas Senensis.

Sanctus Baudolinus Episcopus Alexandrinus, co-
lunt 10. Nouembris.

Beata Blanca Senensis.

Beata Bruna Vercellenfis.

Sanctus Constantius, Episcopus Brixiae, celebratur
die 12. Februarii.

Beatus Guido Mediolanensis, Ordinis fundator antequam Regulæ
D. Benedicti subijceretur.

Sanctus Holinus.

Sanctus Homobonus Cremonensis, Confessor, celebratur die 12.
Nouembris.

Beatus Horricus Vercellenfis.

Beatus Iacobinus Senensis, & S.R.E. Cardinalis.

S. Iohannes Meda Comensis, uir miraculorum gloria clarissimus, qui
Monachos sui Ordinis Regulæ Diui P. N. Benedicti astrinxit,
obiit anno Dom. 1159. die 6. calendas Octobris, & eodem anno
ab Alexandro Papa III. albo Sanctorum insertus est.

Beatus Lucas Manzolus Cardinalis, transitus eius 14. Septembris.

Beatus Petrus de Corino.

Sanctus Pincininus.

Beatus Raynerius Genuensis.

Beatus Tiberius Parmensis, Generalis, fundator Monasteriorum
S. Mariæ

S. Mariæ de Horto Venetijs; S. Michaelis, Parma; & S. Lucæ Brixia
quiescit Venetijs.

Sanctus Torpetus, martyr Pifanus: alius a S. Torpete qui Pisis
celebratur 17. Maij.

Beatus Vbertus Mediolanensis.

*De quinto Stellato Sancto Petro, Cælestino V. Papa,
Fundatore Monachorum Cælestinorum.*

Cap. LXIII.

VINTVS Stellatus qui ad dextram S. P. N. Benedi-
cti, in habitu Monachi, Tiara redimitus Pontificia
cernitur, is est Sanctus Petrus de Morone, Mona-
chorum Cucullatorum, a nomine quod in Ponti-
ficatu gessit, Cælestini vocati, sub ipsius Patris re-
gula militantium, institutor; qui Eserniæ in Sam-
nio loco humili natus, & Petrus de Morone vocatus, vitam Eremiticam in Monasterio S. Petri in Monte Apuliæ Maiella, non longe a Sulmona Diœcesis Valuensis, ubi & Prioris, & Abbaris uices egit, sub Regula Diui Benedicti, Congregationis S. Damiani, aliàs Columbæ, diu cum duxisset: augendæ religionis cupidus, ipsius S. P. Benedicti familiã nouo aliquo instituto exornare cogitauit: cuius desiderij uota ex alto cœlorum Deus attendens, ut quod in humilitate sua positus nequiebat, super candelabrum domus Domini constitutus implere posset, diuinitus effecit, ut absens in Eremo Maiellæ, & extra collegium Cardinalium, quum inter se de futuro Pontifice Cardinales concordare esse non possent; post longam tandem disceptationem, ad suggestionem Fratris Latini Episcopi Cardinalis Ostiensis, qui eius sanctissimam vitam optimè nouerat, Nonis Iulij anni 1294. Perusij, ubi Cardinales conuenerant, Pontifex Maximus renunciaretur: quam electionem suam cum approbasset, & Cardinalibus ad se uocatis Aquiliæ consecrationis & coronationis insignia Cælestini V. nomine assumpto, quarto calēdas Septembris suscepisset; nihil prius habuit quam uotum semel mente conceptū ad opus redigere, & Ordinis sui fundamenta, iam à uiginti annis anno scilicet 1274. iacta, & in Concilio Lugdunensi a Gregorio Papa X. comprobata, longe lateque dilatare. Cum enim uitæ eius asperitas, cum crebris miraculis coniuncta, famam eius per Italiam to-
tam,

nam, atque adeo Europam uulgasset, tantus ad eum hominum numerus sese adiunxisse dicitur, ut pluribus domicilijs ac locis distribui oportuerit. Sed cum hic ordo Ordinis S.P.N. Benedicti nomen adhuc & habitum retineret, ut ceteros Ordines imitaretur, deinceps a nomine quod in Pontificatu gessit, Cælestinorum nomen suæ familiæ dedit, & habitu vilissimi coloris camelini panni, qui postmodum in album mutatus est, cuculloque nigro, nostro per omnia simili, eiusdem familiæ Monachos, ab alijs discreuit. Qui sic institutus & a Bonifacio Papa VIII. anno 1297. approbatus, non paucos in sacrosancta Dei Ecclesia fructus protulit, & uiris sanctitate & doctrina claris diuersis temporibus refulsit. Huius uerò Sanctissimi Pontificis coronationi interfuisse plus quam ducenta hominum milia Platina ex Ptolomæo qui tantæ nouitati se interfuisse fatetur, auctor est: Diuinamque præsentiam non defuisse, restatur Mattheus Vuestm. in florib. hist. ad annum 1294. statim enim ut contractus quidam Asinæ, quam Pontifex humilitatis causâ ascenderat, impositus fuit, ab omni citius infirmitate conualuit. Ipse uero quamquam Pontifex, nihil tamen de pristino uitæ rigore, nihil de sua humilitate remisit, quin etiam breui adeo strepitum illum, ac fumum aulæ fasti dire, suæque pristinæ quietis desiderio urgeri cœpit, ut omnino molestam illam sarcinam abijcere decreuerit, etsi multum renitente Carolo Rege, & ipso populo Neapolitano. Itaque mense quinto, & die septimo sui Pontificatus, cum unam ordinationem XII. Cardinalium mense Septembri fecisset, eodem creationis suæ anno, Idibus Decembris Neapoli sponte se Pontificatu abdicauit, alijs dolentibus, alijs ob tantam humilitatem, & exemplum ad eum diem inauditum, stupentibus. Vacauit sedes dies 10. Cælestinus autem rebus huius seculi expeditus, cum iam ad optatam Eremum repedarer, a Bonifacio VIII. detentus, & in arce castri sitmonis reclusus, biennio post ibidem mortuus est, 14. cal. Iunii anno 1296. sepultusque in Monasterio S. Antonii de Ferentino Ordinis sui, ante altare maius. Inter Diuos relatus sub nomine Petri, Auinione 3. Nonas Maii, anni 1313. a Clemente Papa V. Scripsit,

Constitutionem unam, licere Pontifici Romano abdicare se magistratu.

ANNOTATIO.

Dubitari a nonnullis solet, Num hic Pontifex adscribendus ueniat Benedictinis, an Cælestinis. His fauent Tritemius lib. 4. c. 20. Platina lib. 2. c. 28. Ricardus Abbas in Regn. S. Bened. c. 21. Et alij, ut Platina

*tina, Supplem. Chron. lib. 13. Volaterranus lib. 22. Petrus in Catalog. lib. 3. c. 19. a quibus Eremita, & sui Ordinis institutor nominatur. Benedictinas uero partes sequi uidentur Martinus Polonus in Chron. lib. 4. Sic inquit, Hic prius uocabatur E. Petrus de Murone, Ordinis qui dicebatur S. Damiani, sub Regula S. Benedicti, quasi Eremita debebat, multosq; habens discipulos in illis circumuicinis partibus, quibus ipse præerat tanquam pastor, & pater. *Matthæus item Vuesim. in Flo. hist. ad annum 1294. his uerbis. Eodem quoque anno Monachus quidam, Petrus de Murone, Ordinis S. Benedicti, in solitudine Eremiti multis temporibus educatus, in Ciuitate Aquilæ, electus, & creatus est in Summum Pontificem in die Decollationis S. Ioannis Baptistæ, & Papa Cælestinus V. nominatur. Hæc ille, cui donandum est, quod Aquilæ in die S. Ioannis creatum dicat, locus enim & dies consecrationis eius fuerunt, non electionis, quam hic longe positus ignorauit. Suffragatur, & his Thomas Vualsinghamius in hist. breui ad an. 1295. cuius uerba sunt. Eodem anno post uacationem diutinam, electus est in Summum Pontificem Petrus de Murone, qui Monachus de Ordine S. Benedicti existens, Eremiticam duxit uitam. Hic sublimatus in Papam dictus est Cælestinus V. qui unam Ordinationem in mense Septembri faciens, creauit duodecim Cardinales. Item idem in Hypodigmate Neustriæ ad annum 1294. sic. Cælestinus Papa, prius dictus Petrus de Murone, de Ordine S. Benedicti Monachus, & Anachorita, se sentiens minus sufficientem ad tantum onus sufferendum, de consilio Benedicti Caietani cessit Papatui, edita prius constitutione super cessione Pontificum Romanorum. Panuinus quoque in utroque Epitome, & alij nonnulli, quos breuitatis causa prætereo. Ambobus tamen posse donari arbitramur. Benedictinis quidem, quod illius Ordinis Monachus multis annis fuerit antequam Ordinem suum fundaret. Cælestinis uero, quod ex illo Ordine assumptus ad Pontificatum fuerit, qui postea ex eius nomine, Cælestinus Ordo appellatus est. Petrus Bugianus in Colloquio primo Historiæ suæ Monasticæ, uult S. Petrum Damianum S. R. E. Cardinalem, auctorem fuisse huius Ordinis Cælestinorum, non autem Cælestinum V. tribus potissimum rationibus suam auctoritatem confirmans. Prima quod Cælestinus V. in quodam diplomate Monachum se Ordinis S. Benedicti appellet. Secunda quod a Martino Polono Congregationis S. Damiani Monachus uocetur. Tertia, quod ut ex aliorum relatione se didicisse, non autem uidisse, refert, Monachi illi, Cælestini denominati sint, non a primo fundatore Cælestino, sed a colore habitus quem gestabant. Et quod ad primam rationem attinet, in confesso est, uti iam diximus,**

mus, Cælestinum Ordinis Diuî Benedicti Monachum fuisse, & ideo non est mirandum quod illius Ordinis se professorem fateatur; professorem dico, quod humilitatis fuit, non autem auctorem, aut institutorem, quod superbia fuisset, & arrogantia. Ad secundam aduertendum, quod a Panuino, & alijs, uocatur Monachus Congregationis S. Damiani, non autem Ordinis: aliud enim est Monachum esse alicuius Ordinis, quod diuersitatem habitus includit, & aliud Monachum alicuius Congregationis, qui eiusdem quidem Ordinis, & habitus censentur cum cæteris, differunt tamen congregatione, siue ratione patriæ, siue ratione alterius differentie, ut uideri est in Congregationibus, Casinense, Hispanica, Bursfeldense siue Germanica, & alijs, quæ quidem omnes sunt Ordinis S. Benedicti, habitus nigri, & quamuis diuersæ sint nomine Congregationis, non tamen Ordine differunt. Ita & hic Cælestinus Ordinis quidem fuit D. Benedicti, Congregationis tamen Damianæ, sic dictæ, quod S. Petrus Damianus, post Ludolphum, qui Columbinam Congregationem inceperat, præcipuus eiusdem auctor fuerit & promotor. Quod autem in Historia Martini Poloni in diuersis MSS. exemplaribus, legatur aliquando Ordinis S. Damiani, et aliquoties, Congregationis S. Damiani, ut ipse etiam Bugianus fatetur legisse, id factum suspicor cum scriptorum inaduertentia, tum etiam auctoris forsitan etiam inconsideratione, qui Ordinem cum congregatione, & conuerso, confudit, uti & nonnulli recentiorum faciunt. Ad tertium Bugiani argumentum, quo nititur probare Cælestinos sic dictos, quod uestem coloris Cælestini gererent, non autem quod a Cælestino sint instituti, in contrarium est omnium omnino historicorum sententia, qui unanimes consensu, & nullo penitus discrepante Cælestinos sic uocatos scripserunt, quod a primo fundatore Cælestino sint instituti, nec unum quidem reperies qui huius habitus Cælestini coloris memoriam faciat. Petrum etiam Damianum Nigro potius colore, quam aliquo alio usum fuisse fidem faciunt Monasteria in quibus vitam Monasticam aliquando se duxisse fatetur, ut sunt Casinense, S. Vincentij, Viuariense & Pomposa, quæ omnia sub habitu nigro instituta fuisse nemo est, qui ambigat. Ad hanc autem ueritatem confirmandam quamuis plura scriptorum auctoritatis præcipue adferre possemus testimonia, in presentiarum unum solum nobis sufficiet, quod est D. Richardi Abbatis quondam S. Iustine, & Monachi Casinensis super Reg. S. Ben. cap. 21. de Decanis, qui huius rei quam refert, testis oculatus fuit, & uerbis paucis, sed apertis, quis Cælestinorum institutor, & quo amirentur habitu, aperit, sic inquit: In anno Dom. 1294. mense Octobris, Indiæ. 7. Dominus Cælestinus Papa V. qui antea uocatus fuit, Frater Petrus de Murone, homo magnæ sanctitatis, uenit ad Monasterium

sterium Casinense, & uolens dictum Monasterium unire Religionis suæ induxit Monachos pro maiori parte, ut reciperent suæ Religionis habitum: Qui habitus erat coloris Camellini vilissimi panni; & misit de Monachis suis quasi quinquaginta, Primo nos fueramus nigri, &c. *Et hæc ad opinionem Bugiani dicta sufficiant, quam approbare, & tenere si quis uoluerit, non improbamus. Nam quamuis a diverso, quam nos, auctore Ordinem hunc fundatum affirmet, sub Regula tamen Diui Benedicti, militare asserit.*

Cardinales Ordinis Cœlestinorum. Cap. LXV.

FRATER Thomas Aprutius, Monachus Ordinis S. Benedicti, qui postea Cœlestinus ordo appellatus est, Congregationis S. Damiani, a Cœlestino Papa V. in vnica sua creatione anno 1294. Pontificatus primo, in quatuor Temporibus Septembris Neapoli S. R. E. Tituli S. Cæcilie Cardinalis creatus; Obijt in Eremita Maiellæ anno 1300. & ibidem sepultus est.

Panvinus in Epitome in 4. Platina in vita Cœlestini V. Petrus in Catalogo lib. 5. cap. 19.

Frater Monachus Ord. S. Ben. eiusdem Congregationis, in eadem creatione S. R. E. Cardinalis Tituli S. renunciatus: obiit anno

A N N O T A T I O.

Quis fuerit iste Cardinalis hæcenus non inueni; notatur tamen eius promotio a Platina his uerbis: Initio itaque Pontificatu, duodecim Cardinales statim creat, viros integerrimos, quorū de numero duo eremitæ sunt habitū. Hæc ille. Horū vnus fuit Thomas iam dictus, alter uero non exprimitur, quem si coniecturari liceret, dicerem fuisse Landolphum Brancacium, omnes enim alij aut Galli fuerunt, aut certe alterius Ordinis Monachi, tribus solis exceptis Benedicto Cæetano, qui postea fuit Bonifacius Papa VIII. Gulielmo Longo, Caroli Regis Cancellario, qui duo Monachi numquam fuerunt; & prædicto Landolpho, in quem fors optime cadit.

Scripto-

RATER Iacobus de Leccio ciuitate Apuliæ, Monachus Ordinis Cœlestinorum, Paulo Papæ IIII. summe carus, scripsit,

De consolatione Crucis, lib. 1.

De cœremonijs Ordinis sui, lib. 1.

De vita S. Cœlestini Papæ V. lib. 1.

Martinellum contra Lutheranos, lib. 1.

Quæ omnia excusa dicuntur, sed vbi, hæctenus ignoro. Alia insuper edidit, quæ nondum impressa sunt.

Frater Ioannes Gerson Gallus, Monachus Ordinis Cœlestinorum in Monasterio Lugdunensi, & eiusdem Monasterij Prior, Cancellarius Parisiensis, Petri de Aliaco Cardinalis Cameracensis olim discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularis philosophiæ non ignarus, scripsit tam metro, quàm prosa multa præstantissima opuscula, pietatem maximè concernentia, quibus nomen æternum sibi promeruit: quæ omnia simul impressa sunt in Tomis Tribus anno 15. . . . in folio, &

Separatim vero excusa sunt, Summa Theologica & Canonica in sex libros digesta, Venetijs anno 1587. in quarto.

Monotessaron, hoc est vnum continuum Euangelium ex quatuor Euangelistis concinnatum, Colonia, anno 1586. in octauo.

De imitatione Christi (qui à nonnullis excudi iussus est sub nomine Thomæ de Kempis, sed qua id ratione fecerint ipsi uideant) excusus Venetijs anno 1488. in octauo, & 1544. 1561. 1567. 1572. & alijs infinitis in locis, tam latine, quàm etiam Gallicè, Italicè, Hispanicè, Germanicè, & alijs externis linguis.

Fuit personaliter in Concilio Constantiensi, quo dissoluto, domo, patria, cognatis, amicis, dignitatibus, rebusque proprijs pro veritate tuenda priuatus est, & multis insidijs expetitus: unde necessitate compulsus ad monasterium suum Lugduni confugiens, ibidem diem obiit anno Domini 1429. ætatis suæ 66. die 12. Iulii.

De sexto Stellato Sancto Bernardo Ptolemæo Senensi,
fundatore Monachorum Montis Oliueti.

Cap. LXVII.

NTER Stellatos dextræ partis S. P. N. Benedicti, sextus & ultimus apparet Sanctus Bernardus Ptolemæus, Ordinis Monachorum Montis Oliueti capodiis urentium, sub eiusdem Patris Regula, in Ethruria, fundator & institutor. Is Senator nobilissimus Senensis, & Artium egregius Doctor, Philosophiam in publica Academia cū profiteretur, repente utroque oculorum lumine orbatus, cum iam in summis positus videretur angustiis, ad Matris Dei patrocinia confugiens, eius auxilium obnixè postulabat: a qua cum non sine evidenti miraculo, pristina fuisset restitutus sanitati, protinus de abdicandis mundi voluptatibus, eius mentem sollicitudo pulsavit, & iam spiritu inflammatus diuino, omnem suam cogitationem ac mentem ad seruiendum Deo, eiusque gloriosissimæ Matri, incredibili conuertit affectu. Itaque in exætam ueniens, tanta facundia, copiaque dicendi ad mundi contemptum, cælestesque diuitias complectendas, auditores hortatus est, ut omnes quotquot aderant in magnam suimet confusionem versi sint; & continuo quidam eorum, inter quos Ambrosius Piccolomineus, & Patritius, ex æquiuoca familia Patritia, æque nobilissimi Senatores, quasi quadam cælesti facula accensi Bernardo adherentes, una secum, temporum perturbationes perosi ex urbe demigrarunt, & in proximum Senæ collem sese receperunt, eum de nomine illius Hierosolymitani, Dominicis uestigiis frequentati, Oliuetum montem appellantes. Vbi inediæ, vigiliis disciplinis, ac perpetuæ orationi, similibusque operibus pietatis cum uacarent, pluresque iam quotidie eorum sanctitatis bono odore illecti ad ipsos confluerent, non defuere, Demone auctore, qui bonis semper iniis aduersari solet, qui eos deferrent ad Pontificem, qui Auinione tunc temporis degebat, quasi nouarum rerum auctores: sed ab illo acciti, ac benignissimè accepti, causam suam, ira egregiè & innocenter defenderunt, ut a Summo Pastore, iam innocentes adiudicati, ad Guidonem Petramala Aretinum Episcopum, in cuius Diæcesi Montis Oliueti locus situs erat, cum mandatis ac literis Apostolicis remissi sint, quatenus eisdem habitum Sanctæ Religionis sub aliqua probata

data regula traderet. Factumque est dum in Italiam redirent, apparuit Episcopo Beata Dei Mater, Angelorum choro stipata, quæ ei viros illos commendans, candidum insuper habitum, & Regulam Sancti P. N. Benedicti porrigeret, qua deinceps uterentur. Cuius rei monumentum hodie quoque extare dicitur Aretii, in templo Sancti Trinitatis, parietibus pictum, quo in templo & uestis & regula illa ab Episcopo eis rite tradita est per manus Religiosi uiri Ioannis Monachi Camaldulensis Abbatia de Saxo Aretina Diæcesis, die Sanctæ Agnetis Virginis & martyris, qui propterea quotannis Montoluetanis Monachis celebris existit, anno Domini circiter 1320. Et sic nouellus & pusillus Ordo, a Monte Oliueti nomen retinens & paulatim Sanctitate & fama crescens, a sede demum Apostolica Gregorio Papa XII. sedente circa annum Domini 1372. approbatus, per multas Italiae ciuitates radices suæ propaggines emisit.

Cardinales, & Episcopi Ordinis Montis Oliueti.

Cap. LXVIII.

RATER Georgius Martinusius, Hungarus, Monachus Monasterij S. Pauli non longè a Buda in Hungaria, & Episcopus Varadini S. R. E. Presbyter Cardinalis, creatus a Iulio Papa III. in secunda unius Cardinalis creatione anni 1551. Pontificatus secundo, quarto Idus Octobris Romæ: occisus est in Hungaria à Sfortia Palauicino eodem anno, decimosexto calendas Ianuarij, ibiq; sepultus.

ANNOTATIO.

Scribitur à Panuino in utroque epitome fuisse Ordinis Eremitarum S. Pauli primi Eremitæ, qui Ordo, ut recentioribus placet, militare dicitur sub Regula S. Augustini, ut Trittemio uerò, li. 1. c. 3. de uir. ill. Ord. S. Ben. sub auspicijs eiusdem Patris nostri Benedicti: Ab ambobus tamen erratum est in æquinoco. Cum enim à Serenissimo Matthia Hungaria Rege, quædam Monasteria Patribus montis Oliueti data fuissent, inter quæ primū & præcipuum fuit Monasterium S. Pauli, in quo hic Georgius monachum egit, putauit ideo Panuinus Georgium Ordinis Eremitarum S. Pauli primi Eremitæ fuisse, quod fortè alia Monasteria eiusdem nominis non nosset: & hac itcm ratione arbitror Trittemium quoque nostrum hallucinatum, ut dixerit eius Ordinis Religiosos sub Regula S. P. N. Benedicti mi-

G 3 litare,

litare, quod tamen cum ex historicorum fidedignorum sententia, tum etiam ex Constitutionibus eorundem RR. PP. qui etiamnum Romæ habitant, hæc eius opinio abundè refellatur. Fuit igitur Georgius noster Monachus Monasterii S. Pauli iuxta Budam in Hungaria, Ordinis montis Oliueti, ut reculerunt mihi eiusdem Ordinis PP. RR. à quibus hæc accepi cum essem Verona in Monasterio S. Mariæ de Organo: quorum etiam opinio confirmatur à Petro Bugiano in histor. Monast. colloquio, siue diarii secundo.

De Sanctis Ordinis Montis Oliueti. Cap. LXIX.

SANCTA Francisca Romana Pauli Bussæ, & Iacobellæ Rostandescha filia, in iuuentutis flore a Patre uiro coniuncta, postmodum anno circiter ætatis suæ 52. vidua relicta, statim Sancto Benedicto in Monasterio Turris speculorum Romæ sub protectione RR. PP. Ordinis Montis Oliueti, nomen dedit: ubi in Orationibus & vigilijs perseverans, sanctitate & miraculis clara, anno Christi 1440. die undecimo Martij, ætatis suæ 56. migravit ad Sponsam. Sepulta iacet in Monasterio S. Mariæ Nouæ, Patrum Ordinis Montis Oliueti, non longe ab antiquo Pacis templo.

De Scriptoribus Ecclesiasticis Ordinis Montis Oliueti. Cap. LXX.

DOMNVS Barnabas Riccobonus Abbas Oliuetanus, qui etiamnum adhuc ut puto uiuit, scripsit Disputationes tres,

De suprema omnium natura diuina.	} Impressæ Patavij apud Laurentium Pasquatium anno 1593. in quarto.
De felicitate.	
De sententiarum communicatione, & variarum opinionum cognitione.	

Domnus Marius Equinolus, Monachus Oliuetanus, qui floruit hoc nostro tempore scripsit, Vnde antiquorum latria, & uera catholica religio incrementum sumpserint, lib. 1. excusum Monachij anno 1584. in quarto.

Oratio-

Orationem, de Landibus trium Philosophiæ facultatum & legum Pontificiarum, & Cæsarearum præstata, cum Patrensi ad LL. studiosos, excusam ibidem 1585. in quarto.

Domnus Matthias Alberti Florentinus, Monachus Oliuetanus qui etiam nunc, ut puto, in uiuis est, scripsit Sermone Italico.

Institutionem Canonicam, in qua summarie describuntur Sanctæ Ecclesiæ leges, Summorum Pontif. Ordinationes, & Sacrorum Conciliorum constitutiones: quæ excusa est Venetijs apud Bologninum Zalterium anno 1571. in quarto.

Domus Nicolaus Oddus Patavinus, Monachus Oliuetanus, poeta, orator, & Græca & Latina lingua doctus, necnon Philosophiæ in suis Monasterijs professor, cuius familiaritate aliquoties non modicum delectatus fui, scripsit nonnulla opuscula quæ nondum in lucem prodierunt, & publicauit Aetnæ topographiam Antonij Philothei de Homodeis Siculi. excusa Venetijs per Muschium an. 1591. in quarto. &

F. Carolus Billeum Siculum Franciscanum, de secundarum intentionum natura, ad Sixtum V. Pontif. Max. excus. Venetijs 1589. in octauo.

De reliquis Ordinibus, qui sub Regula S. P. N. Benedicti militare dicuntur. Cap. LXXI.

H sunt Ordines, qui sub Regula & Magisterio Sanctissimi P. N. Benedicti, hodie etiam militare noscuntur. Enumerantur tamen a Ioanne Tritemio de Vir. Ill. Ord. S. Ben. lib. 1. c. 3. multo plures, ut Carthusiensis; S. Vuillelmi, Sclanorum; S. Ambrosij, Vallis Scholarium: de S. Burga Vidua: S. Pauli primi Eremitæ: & Fontis Ebrandi: item, Ordines, Speculantis: Siluestrinorum: Scotorum, & Grandimontensis. S. d. hi omnes maiori ex parte aut alterius Regulae probantur esse, aut certè Reformationes Ordinum potius, quam Ordines noui.

Carthusiensis enim Ordo, suis Statutis particularibus pro Regula contentus, nullius quatuor Regularum ab Ecclesia approbatarum, disciplinam sequitur, ut rectè docet ex aliorum sententia Bartholomæus Cassanæus, parte quarta Catalogi gloriæ mundi, consideratione 62.

Ordines S. Vuilelmi Sancti Ambrosii, & Vallis Scholarium Regulam Sancti Augustini sequuntur, ut uidere est apud suppl. chronol. libro 12. F. Paulum Motigiam de orig. relig. ca. 45. & Genebrardum chronol. libro 4. in Honotio Papa III. & Hieronymum Pauli Barcinonensem in prouinciali omnium Ecclesiarum.

Ordo Sancti Pauli primi Eremitæ à quodam Eusebio Strigoniense in Monasterio Sancti Iacobi Patachii, anno Domini 1215. in Regno Hungariæ inceptus, & à Paulo Episcopo Vesprinensi, à quo postea denominationem Ordinis Sancti Pauli primi Eremitæ accepit, quibusdam particularibus institutis erectus anno 1263. ut Trittemio placet, Regulæ S. P. N. Benedicti primum subiucuit, sed unde occasionem erroris acceperit iam diximus in annotationibus ad Fratrem Georgium unicum Cardinalem Montis Oliuerti: & ideo hic repetere non est necesse: Regulam Sancti Augustini huius Ordinis Patres sequi, asserunt cum alii, tum etiam Hieronymus Pauli in prouinciali omnium Ecclesiarum.

Ordines Sclanorum, & S. Burgæ Viduæ, qui sint, quemque ritum sequantur, aut à quibus instituti, hæcenus mihi ignotum: & ideo si quis Trittemium sequi uoluerit, placet.

Ordo Fontis Ebrandi, sub Regula quidem Diui P. N. Benedicti institutus dicitur, ut refert Gul. Neubrigenfis, de rebus Aug. libr. 1. cap. 15. anno circiter Domini 1140. & Hier. Pauli in prouinciali omnium Ecclesiarum, sic inquit.

Ordo Fontis Ebrandi, sub Regula Sancti Benedicti, institutus est in partibus Sueffionum in Gallia, ubi præcipua Ordinis istius cœnobita constituta sunt, ut reperi in quodam libro doctissimi uiri Pauli Ramusii Veneti, in quo manu sua sic scriptum erat: De monialibus Fontis Eberardi, item num fontis Eberardi Regula, sit Benedictini Ordinis, an alterius, uideto in pagina Taxæ, omnium Episcopatum, Archiepiscopatum, ac Abbatiarum Gallia, ibi ad Sueffiones. Hæc ibi. Protulit hic Ordo diuersis temporibus nonnullos uiros scientia, & doctrina clarissimos, inter quos unus fuit,

Frater Gabriel du Puy Herbault, id est, Putei herboldi, uir utraque lingua, Græca, scilicet & Latina doctissimus, & linguæ Gallicæ, alter Tullius: qui floruit anno Domini 1560. & scripsit lingua Gallica.

Expositiones, & exhortationes super Epistolas, & Euangelia quadragesimæ, Tomos octo: quorum octauus in octo diuiditur partes: impressæ Parisiis, per Ioannem de Roiguy,

guy, annis 1574. & 1576.

Transfuit item totum Psalterium paraphrasticè in Gallicam linguam: Excus. Parisiis, anno 1573. In sexdecim.

Et alia nonnulla edidit, quæ nondum uidere potui. Quo colore amiciantur adhuc minimè rescire potui.

Ordines autem quos dicit Specuensis, & Grandimontensis reformationes Monachorum fuerint, non noui Ordines, ut suo loco dicemus. Siluestrinorum item Ordo, uti superius diximus, reformatio fuit Ordinis Vallis Umbrosæ, & quibusdam tantum ceremoniis à Monachis Vallis Umbrosæ discretus est.

Ordo uerò Scotorum à reliquo Monachorum Nigrorum Ordine distinctus non est, nam sunt quedam particularia Monasteria per Germaniam, quæ alios ad professionem non admittunt, quam Scotos, inter quæ erant Monasteria Sancti Pantaleonis Coloniae, aliud quoque Scotorum Viennæ Austriæ, & alia alibi. Hoc igitur personarum delectu excepto, in reliquis scilicet uestitu, uictu, & ceremoniis, Nigrorum normam sequuntur.

Feruntur, & tres alii Ordines Regulam S. P. N. Benedicti sequi, uel saltem olim sequutos fuisse, quorum primus est Ordo Præmonstratensium institutus à Sancto Norberto, natione Colonienfi, & Monacho Sigeborgenfi, Ordinis Sancti Benedicti, circa annum Domini 1119. ut auctores sunt Frater Iacobus Philippus in Supplemento chron. libro duodecimo sic inquit. Anno 1119. Ordo Præmonstratensis sub D. Benedicti Regula, hoc anno in Laudunensi Diocesi, sub quodam Nothoberto nomine, patria Colonienfi, initium sumpsit: & Marcus Guazzus in Historia sua vulgari, his uerbis: *L'anno mille cento venti dopò il parto della Vergine, nella Diocesi Laudunense, hebbe principio l'Ordine Premonstratense, sotto la Regola di Santo Benedetto, da un Santo Padre, chiamato Nothoberto, nato nella Città di Colonia*: Duo quoque Hispani, scilicet Frater Ioannes de Pucda, Ordinis Sancti Francisci, in Monarchia Ecclesiastica, libro 22. capitulo 22. §. 6. & D. Gonsaluus de Illecas Abbas S. Fromæ in Historia Pontificali, libro quinto, capitulo uigesimo, in fine, talibus Hispanicis uerbis: *En estos dias tuuo su origen la Orden de los Monjes de Premoste, cuyo fundador fue un Sancto Religioso llamado Northberto. Al principio guardaron la Regla de Sant Benito, y despues tomaron la de Sant Augustin*. Ex his igitur testimoniis manifestum est huius Religionis Patres primum sub Regula Diui Benedicti institutos fuisse, etsi illam hodie non obseruent, sed Sancti Augustini,

gustini, quam sibi postmodum assumpserunt, sed quo tempore hæc permutatio facta sit, adhuc non reperi. Fuit deinde Sanctus Norbertus Archiepiscopus Magdeburgensis XV. creatus ann. 1126. & ea potestatem exercuit annos octo, ac miraculis clarus. Obijt anno 1134. die 6. Iunii.

Secundus, est Ordo Sancti Gilberti de Sempingham, siue Gilbertinorum, fundatus ab ipso S. Gilberto in Anglia in Episcopatu Lincolnienſi, anno Domini circiter 1148. & approbatus ab Eugenio Papa III. Puto tamen, quod iam à multis annis ex toto defecerit. Agit de eiusdem institutione Gulielmus Neubrigenſis, de reb. Aug. lib. 1. cap. 16. & nos fusius sumus profecuti in subsequenſibus in annotationibus Martyrologij nostri ad diem 4. Februarij, quo die eiusdem S. Gilberti celebritas agitur: ad illum ergo locum curiosum Lectorem remittimus.

Tertius, est Ordo Monachorum Eremitarum Sancti Hieronymi, de quorum institutione sic loquitur Hieronymus Pauli Barconenſis, in prouinciali omnium Ecclesiarum: Ordo Monachorum Eremitarum Sancti Hieronymi, erectus per Martinum V. & sunt Monachi Monasteriorum in Hispania, & habent Priores, & sunt pauca Monasteria, Ordinis Sancti Benedicti Cœlestinorum nuncupati. Hæc Hieronymus. Arbitror autem huiusmodi Monachos, eos esse qui instituti sunt à Lupo de Olmeto Hispano, & Romæ demorantur in Ecclesia Sancti Alexij, qui in nullo ferè à nobis differunt in habitu, nisi in colore: uestiuntur enim fuluo, & albo, tunica scilicet candida, & scapulario, ac cuculla Monastica fuluis, siue tanetis: sed cum dicat F. Paulus Morigia, cap. 42. de orig. relig. eosdem sub particularibus institutis ex scriptis Diui Hieronymi excerptis; militare, hanc meam opinionem certam esse non affirmo, cum præter ea, quæ Hieronymus Pauli refert, apud neminem alium quicquam de hoc Ordine legerim. His igitur paucis de fundatoribus Ordinum Spiritualium prælibatis, restat ut ad militares Ordines explicandos accedamus.

De

Iulius

De Ordinibus Militaribus Equitum, qui militantes sub Reg. S.P.N. Benedicti, tanquam
Stella manentes in Ordine, & cursu suo aduersus Syssaram pugnauerunt: Iudicum. cap. 5.

Cap. LXXII.

EXPLICATIS manus dextræ Stellatis Ordinum Spiritualium fundatoribus, qui in claustris materialibus, legendo, psallendo, Hymnis & Canticis spiritualibus Domino laudes decantando, Orationibus, & alijs spiritualibus armis, contra spiritualia nequitia uiriliter dimicare didicerunt: superest ut & læuæ manus Militarium Ordinum Stellatos fundatores exponamus, qui, alijs ad montem, qui Christus est, ascendentibus, ut Moyfi, & legislatori nostro Benedicto, sacras manus, & brachia ad cælum tendenti, & sacrificium uespertinum in eleuatione manuum suatum Domino offerenti, tanquam fideles Aaron, & Hur, auxiliõ sint, & manus lassitudine graues, sacrificij lapidis illius Angularis suppositione, leuantes & ipsi puras manus in Oratione, sustentent, murum se pro populo Dei, contra uisibiles Ecclesie hostes, audacter opposuerunt, illum acriter defenderunt, eiusq; inimicos in ore gladij fortiter fugauerunt, & toti Christianitati utilitatem incredibilem, Religioni Monastica immortalẽ gloriam, sibiipsis perpetuam famam, & honorem pepererunt: & ut strenui cooperatores spiritualis fabricæ, alijs una manu, dextra scilicet, infatigabiliter laborantibus, & opus Domini facientibus, ipsi

Altera tenebant gladium. 2. Esdr. 4.

Quos inter, qui primus in cucullo Monastico, aurea redimitus corona, læua, de manu Sanctissimi P. N. Benedicti, gladium sumere conspicitur, duos Reges, duorum diuersorum Ordinum, Militum uidelicet de Auis, & Calatrauæ fundatores representat: qui idcirco sub uno capite comprehenduntur, quod succedentibus temporibus in unum Calatrauæ Ordinem coaluerint. Et Auisios quidem Milites Frater Franciscus de Rades Regis Capellanus, Ordinis Calatrauæ miles, in libro suo Ordinũ Militarium. cap. 16. cum Calatrauensibus confundit, & è contra: Volaterranus nerò lib. 21. cū Alcantaren- sibus, at diuersos esse egregiè docet Gonsaluus Argotes de Molina, lib. 1. c. 3. 2. de Nobilitate Hispaniæ. Horũ igitur institutio sic se habet.

De

De Alphonso primo Lusitania Rege, fundatore Militum Ordinis de Auis. Cap. LXXIII.

EBORA, ciuitas Lusitaniæ Celeberrima, & frequen-
ti Regum Portugalliæ domicilio nobilissima, qui-
busdam Militibus, quorum magna erat opinio uir-
tutis, ad Maurorum incursus arcendos, munienda,
custodiendaque data est, ab Alphonso, huius no-
minis primo, Lusitaniæ Rege, anno Domini 1147.
qui ut præmium labori esset, ipsam ciuitatem, cum subiecto agro
dono dedit Beatæ Mariæ Ordinis Cisterciensis, atque eius nomine
Ferdinando Monteiro primo Ordinis Magistro, & Socijs iure per-
petuo, unde illis primum nomen Eboræ Militum. Resque adeo cre-
uit, ut & Christianorum collationibus facultates maximas, & oppi-
da quamplurima possiderent, creato Magistratu cui obtempera-
rent. Aucti deinde, eiusdem regis munificentia an. 1181. tempore
Ferdinandi Yannez, secundi Ordinis Magistri, castro Auiso, ab eo
denominati sunt. Habitus, præter Crucem Rubram, ab initio nul-
lum discrimen.

Et in simili uarietate, sexaginta sex annis perseverantes fuere,
donec anno 1213. Garfæ de Aca, Magistri Militiæ Calatrauensium
liberalitate, donati sunt duabus amplissimis possessionibus in regno
Portugalliæ, & tunc primum formula Ordinis constituta, & albus
habitus, ad Crucem Rubram assignatus. Magistri eis fuere diuer-
sis temporibus, tum sanctitate, tum etiam bellica laude clari. Quan-
do militiæ Calatrauæ incorporati sunt incompertum, patet tamen id
accidisse post an. 1490. nam eo anno Frater Georgius, Ioannis Regis
Lusitaniæ filius, & Militum Auisij Magister mortuus perhibetur.

De filijs Regum Ord. Militum de Auis. Cap. LXXIII.

FRATER Ioannes, Petri Portugalliæ Regis, cogno-
mento Crudelis, filius Nothus, Miles, & Magister
militiæ Ordinis Equitum de Auis, post diuturnam
Ordinis gubernationem, Ferdinando Rege huma-
nis rebus exempto, Lusitaniæ Rex declaratus, mi-
ra toto regni sui tempore peregit. Primus nam-
que fretum Herculeum transgressus, tres insulas extra orbem eic-
cas

etas (vulgo Disperfas dictas) regno conquisiuit; & Septam Africa Ciuitatem, Mauris ademptam, Portugallis dedit. Fato concessit anno Domini 1433. regni sui 50. *Genealogia Regum Lusitaniae, & Caesar Campana de eisdem.*

Sanctus Frater Ferdinandus, Fratris Ioannis, praefati Portugalliae Regis filius, ab incunte aetate Ordinem Militum Auifiorum ingressus, patre ad regnum assumpto, Militiae Magister factus est anno Domini 1385. Demum bello Saracenco captus, apud hostes in vinculis ea vixit patientia, vt molae qua uiuere cogebatur cum famulo per se satis sufficiente, suas partes obiret: ob quam vitae abstinentiam, & crebra quae ad eius sepulchrum fiebant miracula, Diuorum albo est adscriptus. Obijt anno 1443. die 17. mensis Iunii, & in caenobio Batallae sepultus est. *F. Stephanus Lusignanus corona 4. cap. 7. & alij nonnulli.*

Frater Georgius, Ioannis II. Lusitaniae Regis filius, Dux Coimbriae, & Turris nouae Marchio, miles, & Magnus Magister Equitum Auifiorum a prima aetate factus, claruit maximè anno Domini 1490. *Genealogia, & Caesar Campana supracitati.*

De S. Raymundo Abbate, & Sanctio Rege, fundatoribus Militum Ordinis Calatrauae. Cap. LXXV.

NON absimile principium Militibus Calatrauensibus, Sanctio Desiderato Castellae, & Ferdinando Legionis & Galliciae, Regibus, fuit. Calatraua enim oppidum loco munito in Oretonis ad Anam flumen situm, quo tempore ereptum est a Mauris, Templarijs militibus, ut arcis instar esset ad Barbarorum impetus repellendos, commendatum est: ij, Mauris ad castrum obsidendum magno numero aduentantibus, defensionis spe abiecta, Sancium Regem conuenientes arcem cum oppido reddiderunt. Inter nobiles deinde inuentus est nemo, quamuis a Rege ea de re interpellati, qui suo periculo arcem custodiendam susciperet. Contigit, idque non sine uoluntate diuina, ut duo Cistercienses Monachi, quibusdam alijs negotijs impediti, eo tempore Toleti de morarentur, Raymundus Fiterij ad Pisoricam Abbas (errant qui hanc laudem ad Fiterij caenobium allegant, quod in Vasconibus non procul Tudela situm est, cum constet consequenti tempore fuisse exstructum) atque eius socius Dieghus Velasquius, is uerus antea
Alphonfi

Alphonſi Imperatoris miles, multisque bellicis operibus clarus, rerum deinde humanarum contemptu monachum induerat, & ut erat magno animo, monendo, suadendo, hortandoque cunctantem, effecit ut oppidi defendendi curam in se Abbas susciperet. Consilium specie temerarium erat, re Dei afflatu conceptum, nam contra tantas difficultates ratione satis prouid. . . . poterat. Ea res Regibus Sancio, & Ferdinando primum gratum . . . fuit, deinde Ioâni Præsuli Toletano, in cuius ditione Calatraua sita est, qui pecuniâ de suo suppeditauit, & suis exhortationibus effecit, ut tam nobiles, quam populares, Abbate ductore discrimini sese offerrent, ne in tanto periculo religionem Christianam deserere uiderentur. Itaque cum tanti apparatus rumor percrebuiſſet, Mauri spe sua deiecti Calatrauam non uenerunt. Id felix, faustumque & bene ominatum initium eius militiæ fuit anno 1157. Donatus deinde Abbas, Calatrauæ principatu, cum subiecto sibi agro a Regibus præfatis, plerique milites eum secuti vestem mutarunt, quam ille talem attribuit, eiusque formæ, quæ armorum usum non impediret. Raymundus deinde uita feliciter transacta, obiit ad oppidum Ciruelos, ubi & sepultus est, & in Cœlestium numero repositus. Dieghus etiam Velasquius ad multos annos uita producta, Gumielæ, in Monasterio Diui Petri obiit, ibique sepultus est non sine sanctitatis opinione. Ab his initijs sacram Calatrauæ militiam in hunc quem cernimus splendorem perductam, sub P.N. Benedicti Regula, & Cisterciensi habitu candido, Alexander Papa III. anno 1164. suo diplomate confirmauit: Innocentius Papa III. anno 1199. ratificauit, & priuilegijs auxit: & ut, semel tantum, uxores ducere possint, Paulus Papa III. anno 1540. sua benignitate indulſit. Crucem rubram in candido amictu, Benedictus XIII. qui Pontificias uices agere se putabat, sua auctoritate adiunxit, idque factum anno Domini 1396.

A N N O T A T I O.

Volaterranus lib. 21. Antropologia, & Bugianus noster, nonnullique alij, qui forsitan ab his, tanquam fontibus, id hauserunt, putant, imo & in scriptis suis reliquerunt, Calatrauenses Milites Nigro uestiri colore; quæ eorum opinio, non sic accipienda est, ut putemus habitum Religionis Militum Calatrauensium, id est Cucullum, nigrum fore, sed intelligenda uenit de habitu exteriori quotidiano, quando Cucullo non utuntur, qui ita eis proprius est, ut etiam in eorum Comitibus Generalibus lege sancitum sit, ut nullus illius Religionis Miles, cuiuscumque dignitatis, uel ætatis sit, aliquo alio colore possit uestiri.

Do-

Domicilium Calatrae primo collocatum est, Ciruelos deinde, Buxedam mox, Corcolem deinceps, & Saluaterram migravit. Coenos ad extremum Nunnio Fernado duodecimo eius militie Magistro.

Magistri Generales Ordinis Militum de Calatra.

Cap. LX XVI.

- 1 **D**ON Garfias, primus Magister, creatus anno Domini 1164.
- 2 Martinus Perefius, Sionius, Magister II. creatus anno 1172.
- 3 Nunnius Perefius, Quignonius, creatus anno 1183.
- 4 Martinus II. Martinus, creatus anno 1212.
- 5 Garfias II. Martinus.
- 6 Ferdinandus Scaza.
- 7 Rodericus Gonsaluus.
- 8 Gonsaluus Lopezius.
- 9 Rodericus II. Deazius de Yanguas.
- 10 Rodericus III. Garfias.
- 11 Didacus, siue Dieghus, Garfias.
- 12 Nunnius II. Fernandus.
- 13 Martinus III. Rodericus.
- 14 Martinus III. Ruyzius.
- 15 Gonsaluus II. Ioannes, siue Ioannes Gonsaluus.
- 16 Martinus V. Fernandus.
- 17 Ferdinandus II. Perezius.
- 18 Ferdinandus III. Ordonius.
- 19 Petrus Ioannes.
- 20 Petrus II. Yuannes.
- 21 Ioannes Gonsaluus, dictus Brauus.
- 22 Rodericus III. siue Ruy, Perefius, Poncius.
- 23 Rodericus V.
- 24 Garfias III. Lopezius de Padilla: depositus anno 1302. sed postea restitutus sponte abdicauit anno 1329. Sub isto Ordo Montefia: Ordini Calatraensi supponitur anno 1316.
- 25 Alemanus, depositus est, anno 1324. vel circa.
- 26 Ioannes II. Nunnius de Prato, creatus anno 1329.

SCHIS-

- 27) Alphonfus Peresius, creatus contra Ioannem.
- 28) **A** Didacus, seu Dieghus II. Garfias de Padilla obiit Alcalæ in carcere, creatus 1338.
- 29) Petrus III. Muuius de Godoy obiit 1385.
- 30) Petrus III. Aluarus Pereira anno 1385. occisus est.
- 31) Gonfaluus III. Numnius de Gufuran Nieblæ Comes. Hoc magistro, obtentum Benedicti XIII. venia, vt scapulari nigro relicto, Milites Calatrauæ Cruce rubra vtantur. Obijt 1402.
- 32) Henricus Comes de Cangas: remotus anno 1414. & Dehesa sepultus.
- 33) Ludouicus de Gufman, creatus anno 1416. Obijt 1442.
- 34) Ferdinandus III. de Padilla, cognomento Electus. Obijt 1443.
- 35) Alphonfus de Aragonia, instructus anno 1443. remotus est anno 1445.
- 36) Petrus V. Gironus, creatus an. 1445. obiit an. 1466. ætatis suæ 66.
- 37) Rodericus VI. Tellefius, Gironus, creatus 1466. obiit 1482.
- 38) Garfias III. Lopezius de Padilla, vltimus Magister creatus an. Dñi 1482. Obijt ann. Dñi 1489. Quo mortuo Magistratus sub administratione Regum Castellæ, & Legionis deuolutus est.

Administratores perpetui Ordinis Militum de Calatraua.

Cap. LXXVII.

- 1489 ERDINANDVS Rex, & Isabella, perpetui Administratores Ordinis Calatrauæ.
- 1504 Ferdinandus Rex, solus.
- 1516 Carolus V. Imperator.
- 1556 Philippus II. Rex Hispaniarum.

Capitula, siue Comitia Generalia Ordinis Calatrauæ.

Cap. LXXVIII.

- I. ELEBRATVM anno 1492. vbi actum de Fide Catholica.
- II. Tordesillæ, anno 1494.
- III. Alcalæ, id est Compluti, anno 1497.
- III. Granatæ, anno 1500.
- V. Medinæ Campi, anno 1504.
- VI. Hispalis, anno 1511.

- VII. Guadalupi, anno 1516.
 VIII. Burgis, anno 1523.
 IX. Madridij, anno 1535.
 X. Madridij II. anno 1552.
 XI. Toleti, anno 1560. Si quæ sint alia, hæcenus mihi ignora.

Scriptores Ordinis Militum de Calatraua.
 Cap. LX XIX.

RATER Franciscus de Rades & Andrada, Hispanus, Ordinis Calatrauæ Miles, & Regis Hispaniarum Sacellanus, scripsit Historiam Ordinum Militarium, quæ excusa est, sed ubi, & quo uixerit tempore ignoro.

De Gometio Equite, fundatore Militum, Ordinis de Alcantara.
 Cap. LXXX.

EQUITUR deinde secundus Stellatus, eodem habitu, Candido scilicet, sed Corona Regia carens. Is fuit Gometius Fernandus, nobilissimus Miles, qui anno Domini 1170. Ferdinando II. Castellæ & Legionis Rege feliciter regnante, Ordinem Militum Sancti Iuliani de Piro, sic dicti, quod in eo oppido quod decem milliaribus a Rodrico ad Coam, Regni Legionis tunc, nunc Lusitaniæ, distat, primum Ordinis cœnobium exstructum sit, fundauit. Ordinem primus probauit Alexander Papa III. anno 1177. comprobauit Lucius, item III. anno 1183. & a Diæcesanis exemit, addita Diui P.N. Benedicti Regula, quam sequerentur. Confirmauit tertio, Innocentius & ipse III. idque anno 1305. Insigne tum illis fuit, Arbor Piri uiridis, in auro, quod postea mutatum. Donati exinde Alcantara oppido Regni Castellæ, anno 1218. liberalitate Nunnij Fernandi, duodecimi Calatrauæ Magistri, vnde tanquam ex arce munitissima, atque firmissimo propugnaculo in hostium fines incurrerent, illorumq; impetus propulsa-
 rent, ut beneficium beneficio rependerent, illius Religionis habitum sumpserunt, & ab oppido Nouo, Alcantaræ Milites dicti, quod usque in hodiernum manet. Hoc Alcantaræ militibus initium fuit

H tenuè

tenuè & inualidum ut ferè rebus magnis. Cucullum & rubram faciam, qua longo tempore distingui consueuerunt, cruce uiridi florida in candido scapulari mutarunt, anno 1411. cum Calatrauæ milites, quibus olim subditi fuerunt, nunc uix contributi, Rubræ Crucis figura, florida in albo clypeo, Auifii uero eodem crucis signo, in auro, utantur. Officium eorum quod idem est cum Calatrauensibus, & Auifianis militibus, hoc modo peragitur. Ad matutinum, *Deus in ad. Domine labia*, Ter. *Kyrie eleison*, *Christe. Kyrie. &c.* deinde uigesies, *Pater noster*, & in fine uniuscuiusque, *Gloria*, ad ultimum *Pater Per dominum nostrum. Domine exaudi, Benedicamus Domino.* In diebus festis, XII. Lectionum, & Duplicibus, officium duplicant, id est 40. *Pater noster*, Pro laudibus, decem *Pater*, Pro Prima, Tertia, Sexta, Nona, quinque *Pater*, pro unaquaque hora. Pro uesperis, decem, Pro Completorio, quinque; & semper incipitur, & terminatur officium sicut in Matutino: excepto *Domine labia*.

Omni die Lunæ, quando festum non occurrit, dicunt septem *Pater*: pro defunctis, ad unumquodque adiungentes, *Requiem*, & in fine *Requiescant in pace*.

Omni Feria Sexta, per totum annum, totidem, cum *Gloria Patri*, Sed his diebus Prior claustralis, & cæteri milites, qui in claustris habitant, dicunt septem Psalmos cum Litanis. Singulo quoque anno, incipientes post festum S. Lamberti, tenentur recitare decies totum psalterium pro mortuis fratribus, & post unumquodque Psalterium, 150. *Pater noster*, cum *Requiem*. Sed Prior, & Sacerdotes eorum loco, dicunt & celebrant uiginti Missas pro defunctis.

Quoties quis Fratrum moritur, recitant 150. *Pater noster*, Prior, & Sacerdotes, tres Missas celebrant. Item omni anno ipso die feriæ quintæ in Cœna Domini, tenentur recitare 150. *Pater noster*, cum *Gloria Patri*, & hoc per totam Feriam V. & sequentem. Forma professionis eorum, quam accepi ex libro institutionis illorum, composito per F. Petrum Gutierrezium, tit. 15. cap. 5. talis est.

Domne Frater. N. Ego Frater. N. Miles Ordinis Alcantaræ, professionem facio Deo, & Domino Magistro, & Vobis qui eius nomine hic estis, & promitto uobis Obedientiam, Castitatem conjugalem, & conuersionem morum meorum, de bene in melius, omni tempore uitæ meæ usque ad mortem, secundum Regulam Sancti Benedicti, & modum uiuendi concessum huic Ordini de Alcantara.

Magistri Generales Ordinis Militum de Alcantara.

Cap.

LXXI.

- 1 **D**ON, siue Donnus Frater Gometius Fernandus, primus fundator, primus Prior, & primus Magister Ordinis S. Iuliani de Piro, creatus anno Domini 1170. præfuit annis 30. Impetrauit approbationem Ordinis ab Alexandro Papa III. anno 1177. uices Prioris agens: confirmationem uero obtinuit anno 1183. a Lucio Papa III. cum iam esset Magnus Magister Ordinis. Cognominatus est Barrientos, & Trugillus. Obiit anno 1200.
- 2 Frater Benedictus, Suares, Fruela Domini Castri Coronati filius, Lusitanus, impetrauit tertiam confirmationem Ordinis ab Innocentio Papa III. anno 1205. præfuit annis 8. obiit anno 1208.
- 3 Frater Nunnus Fernandus, tertius Magister S. Iuliani, sed Alcantaræ militum primus, quod Castellum illud dono habuerit a Calatrauensibus, rexit annis 11. obiit anno 1219.
- 4 Frater Gasias Sanches, qui & Dia Sanches, hic primus transit ex Monasterio S. Iuliani, ad Alcantaræ, & Magister Militum de Piro, & Alcantara dictus est, rexit annis 8. obiit anno 1227. Nonnulli aiunt fuisse Toleti Archiepiscopum.
- 5 Frater Arias Perezus, Petri Ariæ de Menterroso nobilissimi Gallicie Equitis filius, præfuit annis 7. obiit anno 1234. & Alcantaræ sepultus.
- 6 Frater Petrus Ioannes, præfuit annis 20. abdicauit anno 1254. & Magister Militum Calarrauæ factus est.
- 7 Frater Gasias II. Fernandus Barrantes, in locum Petri abdicantis electus anno 1254. ex nobilissima familia, S. Andrea de Barrantes, præfuit annis 30. obiit 1284.
- 8 Frater Fernandus Paesius, Lusitanus, Payi Gometii de Toronno filius, electus anno 1284. Hic relicto nomine Magistri de Piro, solum Alcantaræ retinuit, rexit annis 8. obiit anno 1292.
- 9 Frater Fernandus II. Paresius, Gallecus, Petri Gasias Galleci filius, rexit annis 5. obiit anno 1296. fuit Dominus S. Marthæ de Ortiguera in Gallicia, eius mater Teresa Nunnia Maldonada.

- 10 Frater Gonsalvus Peresius, Fernandi Nepos ex Stephana sorore, Petri Fernandi Equitis Gallicia filius, rexit annis 17. obiit anno 1314. Vacat annos 2.
- 11 Frater Rodericus, siue Ruy, Vasques, electus anno 1316, rexit annis duobus, & remotus est anno 1318.
- 12 Frater Suerus Peresius, Gallecus, Giraldi Peresii Maldonadi filius, creatus in locum Roderici anno 1318. rexit annis 16. obiit anno 1334. & sepultus est in Ecclesia arcis Alcantaræ.
- 13 Frater Rodericus, siue Ruy. II. Peresius Maldonadus, præcessoris Frater, cum anno ferè integro rexisset sponte abdicauit anno 1335. timens ne deponeretur: sed facti postmodum pœnitens Magistratum reassumpsit, quem tenuit aliis duobus annis, sed iram Regis incurere ueritus, iterum abdicauit anno Domini 1337.
- S C H I S M A.
- 14 Frater Fernandus II. Lopes, abdicante prima vice Roderico, contra eundem electus anno 1335. præfuit mensibus sex, & eodem anno obiit.
- 15 Frater Suerus II. Lopes, Fernandi II. Nepos, Patruo succedens, præfuit mensibus ferè sex, sed Roderico iterum intrante, sponte abdicauit anno 1335.
- 16 Frater Gonsalvus II. Nunnius Quietanus, ab alijs Gonsalvus Martinus, dictus, Nunnij Peresij de Caso filius, fauore Alfonsi 12. Regis, contra Rodericum anno 1335. electus, præfuit in Schismate annis duobus: sed Roderico secunda uice abdicante, Canonicè creatus est anno 1337. & anno sequenti cum quorundam maleuolorum inuidia, eiusdem Regis iram incurrisset, eius iussu in arce Valentia capite truncatus est, & Alcantaræ sepultus. Post mortem, quòd inuidia occisus fuisset, & sine ullo suo demerito, Regi delatum.
- 17 Frater Nunnius II. Chamifus, creatus anno 1338. Interfuit cum suis militibus bello Bellamarino, in quo plus quam 200. milia, Mauri interempti: rexit annis 5. obiit anno 1343.
- 18 Frater Petrus Alphonfus Pantoxa, Alfonsi Fernandi Pantoxe filius, rexit annis 4. obiit anno 1346. ex vulnere.
- 19 Frater Fernandus III. Peresius, Poncius Legionensis, Fernandi Peresij Poncij Legionensis, & Isabellæ Gufmanæ, Dominorum Marchenæ, filius, præfuit annis 9. obiit anno 1355. & sepultus est in oppido suo Moron.

20. Frater Dieghus, siue Didacus Gutierrez, de Zauillos, Montanensis ex Valle Totançe, fauore Petri Regis, nullius Religionis Miles, anno 1355. creatus, quinquagesimo octauo post die, ab eodem Rege, cuius iram meruerat, priuatus, ob regiminis breuitatem, professionem non emisit.
21. Frater Suerus III. Martinus, cognomento Asturianus, Gonsalui II. Magistri 16. Nepos, creatus anno 1355. præfuit ann. 7. Obijt in Syria anno 1361. sepultus primum in Ecclesia S. Saluatoris, deinde Alcantaram reportatus ibidem tumulatus est, cum hoc Epitaphio

*Hic iacet Magister Donnus Suerus Martinus :
rexit annis Septem.*

22. Frater Gutierrez Gometius, Toletanus, Gometij Peresij Toletani filius, creatus anno 1361. rexit annis 2. Occisus est iuxta Valentiam a Valentinis, anno 1364.
23. Frater Martinus Lopes, Cordubensis, Garfiae Fernandi, & Marię de Toletio filius, fauore Petri Regis creatus ann. 1364. rexit ann. 4. & anno 1368. ab eodem Petro Rege, Magnus Magister Calatraue factus est.

SCHISMA II.

24. **F**rater Petrus Munius de Godoy, in absentia Martini qui in Angliam Legatus abierat, ab Henrico Transtamara Comite, Petri Regis fratre, Magister Alcantare creatus, præfuit aliquot mensibus, & Martino reuertente, abdicare coactus est: sed inde, ipso Henrico iam facto Rege, Magister Calatraue postmodum Magister S. Iacobi factus, obiit anno 1385.
25. Frater Melenius Suarus, creatus anno 1369. præfuit annis 2. coactus abdicauit.
26. Frater Rodericus, siue Ruy Dias, de Vega, fauore Henrici II. Regis anno 1371. creatus, rexit annis 4. obiit anno 1375.
27. Frater Dieghus, siue Didacus II. Martinus, præfuit annis 7. obiit anno 1383.
28. Frater Dieghus, siue Didacus III. Gometius Toletanus, Gometij Peresij Barrofi filius, electus anno 1383. occisus est in bello anno sequenti regiminis sui primo, & in ecclesia arcis Alcantarae sepultus est.
29. Frater Gonsaluis III. Nunnus de Gusman, Petri Nunnii de Gusman filius, creatus anno 1384. rexit quasi anno uno. & Magister Calatraue factus in locum Petri Aluari, anno 1385.

H 3 30 Fra-

30 Frater Martinus II. Ioannes, Barbida, Lusitanus, creatus anno 1385. præfuit ann. 9. Occisus est a Mauris anno 1394. die 6. calen. Maij, in Dominica in Albis, sepultus Alcantaræ in Diuæ Mariæ Sacello cum hac inscriptione, quam incidi ipse mandauerat,

Aqui yaze aquele que por ueua couisa, nunca ouue pauor en se u corazon: idest

Hic situs Martinus Iuanis, in omni periculo experri timoris animo.

31 Frater Fernandus III. Rodericus, de Villalupi, Ioannis Roderici de Villalobos filius, Legionensis, anno 1394. solo fauore Henrici III. Regis, & contra Militum uoluntatem, creatus, cum non esset de Ordine, rexit annis 14. Obijt in Villanoua anno 1408.

32 Frater Sanctius Ferdinandi Infantis, qui post Rex Aragoniæ factus est filius, anno 1409. in discordia fratrum electus, anno ætatis suæ octauo, & nondum Ordinem ingressus, rexit an. 7. Obijt in Medina Campi anno 1416. ætatis 15. iam professus, & sepultus est in Sacello S. Andree, Eccles. S. Dominici. Hoc gubernante ann. 1411. Cucullum in Crucem viridem mutatum, per Benedictum XIII. qui se Papam faciebat.

33 Frater Ioannes de Soto Maiori, Alphonfi, siue Ferrandi de Soto Maiori filius, Gallecus, creatus anno 1416. rexit annis 16. Iussu Ioannis II. Regis postea depositus anno 1432.

34 Frater Gutierrus II. de Soto Maiori, Ioannis Nepos, in eius locum electus anno 1432. præfuit annis 23. Obijt anno 1456.

35 Frater Gometius II. Solius, de Caceres, Dieghi de Caceres Solis filius, creatus anno 1457. Præfuit annis 14. & Henrici III. Regis opera à Magistratu remotus, anno 1471. duobus annis post in arce Magazele in carcere obijt.

SCHISMA III.

36 **F**Rater Alphonfus de Montroy, Alphonfi Beluisij, & Delectio-
sæ Domini, ac Ioannæ de Soto Maiori, sororis Gutierrii II. magistri 34. filius, contra Gometium II. electus anno 1471. eo deposito, & in carcerem truso, canonica electione confirmatus est anno 1472. in Ecclesia Alcantaræ maiori: sed paulo post a Francisco de Solis captus, aliquot annis detentus est in carcere; mortuo deinde Francisco liberatus, Alphonfi Lusitanæ Regis partes contra Ferdinandum Catholicum secutus, ab eodem Magistratu priuatus, Ioannem de Estunica successore
ha-

habuit: pace demum inter Reges composita, veniam quidem a Ferdinando Rege promeruit, sic tamen vt Magistratu abdicaret, quod fecit anno Domini 1479. regiminis sui nono.

S C H I S M A IIII.

37 **F**RATER Franciscus de Solis, Gometij II. Nepos, Alphonso capto, vi potius, quam Militum voluntate creatus, non multo post occisus est.

38 **F**RATER Ioannes de Estunica, siue Zuniga, Aluari Zunige, Arealij Ducis, Placentiæ, & Bejar, ac Leonoræ Pimenteliæ, filius, fauore Ferdinandi Regis, & Sixti Papæ IIII. dispensatione, adhuc puer, & nondum professus, contra Alphonsum de Monroy Regis rebellem, creatus, circa annum Domini 1476. deinde anno 1479. per abdicationem dicti Alphonfi, Magister legitimus remanens, dispensationem accepit ætatis, anno 1481. præfuit a prima sua electione annis 19. Abdicauit anno 1495. liberè, in manus Ferdinandi Regis, qui Magister, & Administrator perpetuus Ordinis Calatravæ factus est. Fuit Ioannes deinde Toleranus Archiepiscopus, & S. Rom. E. Cardinalis, vt infra videbitur.

Administratores perpetui Ordinis Militum de Alcantara. Cap. LXXXII.

1495 **F**ERDINANDVS Catholicus Rex Hispaniæ.

1516 **C**AROLVS V. Imperator, & Rex Hispaniæ.

1556 **P**HILIPPVS potentissimus Hispaniarum Rex.

Cardinales, & Archiepiscopi Ordinis Militum de Alcantara. Cap. LXXXIII.

FRATER Ioannes de Estunica, Magnus Militum Alcantaræ Magister, & Hispalensis Archiepiscopus, a Iulio Papa II. in prima sua creatione Romæ anno sui Pontificatus primo, Christi 1503. die 3. cal. Decembris facta, creatus est S. R. E. Presbyter Cardinalis Tituli Obijt anno sequenti 1504. in Hispania Guadalupi, sexto calendas Augusti, ibique sepultus est.

H 4 Scri-

FRATER Gundisalvus de la Cerda Hispanus Ordinis militiæ de Alcantara, Philippi secundi, Hispaniarum Regis Catholici a Sacris, scripsit Commentaria in Epistolam Diui Pauli ad Romanos, quæ excusa sunt Vlyssiponæ anno Domini 1583. in folio: & anno 1591. in folio iterum ibidem. Attributor eum adhuc uiuere.

Frater Ioannes Petrus Gutierrez, Hispanus, Ordinis equitum Alcantaræ, Sacrista maior & Capellanus Philippi II. Hispaniarum Regis, scripsit de origine & principio Ordinis Militum Alcantaræ librum unum lingua materna Hispanica, qui impressus est Madridi per Alonsum Gomes, an. Domini 1576. in fol. Vtrū obierit ignoro.

Frater Petrus Hispanus, militiæ Alcantaræ Eques, scripsit Tractatum de Oratione, Hispanica lingua, qui in Italicâ translatus excusus est Venetijs an. Domini 1565. Puto eum hoc nostro seculo claruisse.

Filij Regum Ord. Militum de Alcantara. Ca. LXXXV.

FRATER Sanctius, Ferdinandi I. cognomento Iusti, Regis filius, ab ipsa sua pueritia, Ordinem Alcantaræ militum ingressus, & totius Ordinis Magister creatus anno 1409. eo munere functus est annis septem. Obijt anno 1416. uti supra in Magistris annotauimus.

De Iacobo primo, Aragoniæ Rege, fundatore Militum, Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede, & Redemptione captiuorum. Cap. LXXXVI.

MILITES Alcantaræ, qui & alio nomine à vulgò vocantur Milites S. Benedicti, siue Benedictini, sequuntur Mercenarij, quorum typus repræsentatur in tertio Milite Stellato, Monastico Cuculato, & corona regali ornato. Ipso enim anno quo S. Dominicus in Hispaniam uenit, qui fuit a Christo

sto Nato 1218. Barcinonæ noua piorum hominum instituta sodalitas est, nomine Diuæ Mariæ de Mercede. Cum enim multi terrarumque Christiani homines capti a Mauris, & in seruitutem abacti, uitæ acerbitate a Christo data fidē mouerentur, in magnum Religionis dedecus, & Christiani nominis probum, huius procurandi studio hominum societas instituta, qui corrogatis vndique elemosinis stipe redacta, captiuos fideliter redimerent. Iacobus Fortunatus, is qui Baleares Insulas à Mauris eripuit, Aragoniæ Rex, præcipuus eius Ordinis auctor refertur, notus reus, ut quidam scribunt, quod Montione dum captiuus instar teneretur, Virgini Matri nuncuparat, usu edoctus quantum esset captiuitatis malum. Post Regem Petrus Nolascus homo Gallus, Ducem secururis se præbuit, optimisq; legibus, & institutis, ad Diui P.N. Benedicti norman, nascentem familiam temperauit. Regia insignia, cruce candida imposita in clypeo rubro, ad vestem candidam, & Cucullum in dextera parte Nigrum, in sinistra suluum, toti familiæ distinctionis gratia contributa sunt: ipse in S, Crucis coram Rege, & proceribus de manu Raymundi Pennafortij, qui tunc Regi à confessionibus erat, & deinde Ordinis Dominicani Magister fuit, solenni cærimonia suscepit. Gregorius Pâpa IX. anno 1230. institutam uiuendi rationem probauit. Extat de ea re Gregorij ipsius diploma Perusij datum ad sextum decimum calendâs Februarij. Diui Augustini Regulam sequi plurimi affirmant. Quam opinionem, & nos mordicus tenuimus, usque ad annum proximè præteritum 1593. quo melius edocti sententiam mutauimus. Transeuntibus enim duobus huius Ord. Religiosis Militibus Hispanis per hoc S. Georgij Maioris cœnobium, & Romam uersus tendentibus, cum illis sermo a nobis habitus de fundatione Ordinis sui, & Regula quam sequerentur. Responsum, Normam D. Benedicti sequi. Oppositum, eius Ordinis Religiosos Hispanos Romæ, Diui Augustini institutis subesse, ut ipsemet ab illis, cum illic essem, audiueram. At illis, diuersos a suis esse respondentibus, causa addita, qui Romæ, & in Hispanijs demorarentur, Religiosos tantum S. Mariæ de Mercede, Ordini S. Trinitatis de Mercede proximos, non Milites esse: se uerò Milites, & Religiosos simul. Adiuncta & diuersitatis ratio, armorum scilicet differentia: Illi enim qui Augustinum sequuntur ad armâ Regia, & crucem, fasciam auream in umbonis medio, umbonemq; prætexta aurea insignitum gestant: qui Benedictum uero, sola cruce candida in rubro, armis Regiis superposita contenti, Et ut fides dicto esset forma professionis

fectionis eorum, ab illis mihi relicta quæ dubitationem omnem ante conceptam de S. Augustini instituto, procul a me remouit. Hanc igitur sic accipe:

Ego Frater N. Miles, Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede, facio professionem, & promitto, obedientiam, paupertatem, castitatem obseruare Deo, viuere, & comedere secundum Regulam B. Benedicti, & in Saracenorum potestate, si necesse fuerit, ad redemptionem Christi fidelium, detentus manebo.

Eorum item opinioni fauere videtur ea, quæ habet Hieronymus Pauli in Prouinciali omnium Ecclesiarum, vbi hi Ordines sic distinguuntur, vt vnus, noster videlicet, vocetur Ordo B. Mariæ de Mercede, & redemptione captiuorum: alius verò, Ordo B. Mariæ de Mercede captiuorum simpliciter.

Cardinales, & Sancti, Ordinis Militum S. Mariæ de Mercede, & redemptione captiuorum.

Cap. LXXXVII.

RATER Sanctus Raymundus Nonat, Hispanus, Ordinis Sanctæ Mariæ de Mercede, & redempt. miles, à Gregorio Papa IX. in tertia Cardinalium creatione, anno Domini 1234. Pontificatus sui octauo, mense Decembri, Romæ facta, S.R.E. Diaconus Cardinalis, Tituli S. Eustachij renunciatus; ita uixit, ut post mortem Sanctorum Catalogo adscribi dignus fuerit. Quo tamen anno, & die obierit incertum.

ANNOTATIO.

Raymundi sanctitatem, simul & dignitatem Cardinaliam produunt Vo laterranus Antrop. li. 21. in Tract. Ord. Milit. & Petrus Bugu. nus diario. 1. Hist. Mon. Hi quamuis à quo Cardinalis creatus fuerit non dicant, arbitror tamen ex uerisimili coniectura eum esse, qui à Pauuino in epitome in 4. in tertia Gregorij IX. creatione notatur sub littera R. uocaturque Cardinalis TT. S. Eustachij; eo enim tempore uixit hic Raymundus, qui probationem sui Ordinis impetrauit à prefato Pontifice anno 1230.

Sanctus Petrus Armengol, Hispanus.

Sanctus Alphonsus, Hispalensis.

De Gulielmo Erilio Equite Fundatore Militum, Ordinis de Montefia. Cap. LXXXVIII.

ANNO Domini, millesimo trecentesimo decimosep-
 timo, ex bonis quæ Templarij Milites in Valenti-
 no tractu obtinere soliti erant, noua Militia exor-
 ta, Calatrauæ quidem subiecta, proprio tamen Ma-
 gistro, Gulielmo Erilio Ordinis auctore. Huius
 prototypus est, qui cucullo amictus, & Cruce pla-
 na & simplici ad pectus ornatus, quarto loco inter Stellaros Mili-
 tes stare cernitur. Vestis candida, Cruce rubra & plana insignita.
 Regula S. P. Benedicti addita, Cisterciensium instituto legibusque
 viuere mandatum est. Præcipua sedes Montefia, vnde Militiæ nom-
 en: tenuis census, virtus bellica aduersus Mauros qui Valentina
 littora infesta reddebant, cæteris non inferior. Ordinem probauit
 Ioannes Papa XXII.

ANNOTATIO.

Errant Volaterranus, Bugianus, Morigia, & alij eorum sequaces, qui
 Ordinis huius fundationem, ad Iacobi II. Fortunati Aragoniæ Regis
 tempora referunt, cum consequenti Iacobo I. Rege primi ex filio nepote,
 Ordinis fautore, regnante, anno quo prædiximus noscatur institutus: ut
 egregiè prodiderunt cum nonnulli Hispanici Scriptores, tum maxime
 Gonsalvus Argotes de Molina, lib. 1. c. 3. 2. partis 1. de nobilitate Hispani-
 e, & R. P. Ioannes Mariana in hist. Hisp. lib. 15. c. 18. ad annum 1317.
 Errorem peperit Iacobi equiuocum nomen, & quod secundo debebatur
 primo, sed malè, attributum. Ut tamen omnia fiant manifesta, verba Do-
 mini Gonsalvi de Illescas hic apponam, qui in historia sua Pontificali, lib. 2.
 c. 2. in vita Ioannis Papæ XXII. sic de fundatione huius Ordinis loquitur:
 En el tercero año de su Pontificado à requisicion del Rey Don
 Iayme de Aragon el II. instituyo el Papa Iuan, la Orden de caual-
 leria que se llama de Montefa, &c. Prositebantur olim omnes casti-
 tatem, primusq; qui illam infregit fuit Casar Borgias Magister Ordinis
 (vt intellexi) decimus uel vndecimus. In vexillis militaribus vtuntur
 Crucibus viridis & nigri coloris: sed in pectore habitu & scutis Crucem
 Rubram gerunt.

Filij Regum, Ordinis Militum de Montefia.

Cap. LXXXIX.

RATER Iacobus, Iacobi Aragoniæ Regis filius, coniuge Leonora, Alphonfi Castellæ Regis filia, intacta relicta, Miles, & Magister Ordinis Montefiæ factus est, circa annum Domini 1330. & cum aliquandiu Ordinem strenuè rexisset, migravit a seculo. eo magis ab omnibus desideratus, quo se affabilem, & benignum omnibus exhibuerat.

Scriptores Ordinis Militum de Montefiæ. Cap. XC.

RATER Iacobus Falco, Hispanus, Valentinus, Ordinis Montefiæ Miles, admirabilis ingenij vir, quod enim ante ignotum, suo nobis manifestavit ingenio, paucis namque ad hinc annis, Quadraturam circuli nouiter adinuenit, & de ea insignem tractatum scripsit, qui excusus est Antuerpiæ, apud Ioannem Bellerum, anno 1591. in quarto. Arbitror eum adhuc superstitem esse.

De Dionysio Perioca Portugalliæ Rege, fundatore Militum Ordinis Iesu Christi, alias de Portugallo.

Cap. XCI.

DIONYSIVS, cognomento Perioca, Portugalliæ Rex, qui quintum inter Stellaros locum occupat, Cucullo amictus, & corona redimitus aurea, proximo tempore, anno scilicet Domini millesimo trecentesimo uigesimo, nouam Militiam in Lusitania constituit, cui a Christo nomen est, eo Regni nobilissimam, cruce rubra, linea candida interfecante distinctam, in atro amictu. Ordinem eodem Ioanne XXII. confirmante, illi Templariorum oppida, prædia, ædes, attributæ, tantum ut essent, qui proximorum Maurorum irruptionibus resisterent. Normam Dini Benedicti, Cisterciensium Constitutiones sequuntur, sub Magistro, cuius uectigal

æstimal centum aureorum millia : hoc inde, quod huic Ordini omnes provinciæ inuentæ tam in Africa, quam in Asia, & Brasilia, cum omnibus Insulis, atque Orientalis Indiæ, annexæ sint. Castrum Marinum primum Ordini Domicilium, inde Tonarium migratum. Frater Gillius, sine Ægidius Martinus, quondam Militum Auiforū, primus Ordinis Magister, & post eum alij.

Filij Regum, Ordinis Militum Iesu Christi.

Cap. XCII.

RATER Henricus, Ioannis Portugalliæ Regis filius, infans Lusitaniæ, Miles primum, deinde Magister Equitum Ordinis Iesu Christi, de Portugallo vulgo nuncupatorum, ampliandi Regni Paterni desiderio Africæ littora classibus lustrare cœpit, & in Atlantico mari nouas, & ab hominibus nunquã habitatas reperit Insulas, inter quas est ea, quæ vulgo de Madera nuncupatur, saccharo proferendo aptissima. In perpetua uirginitate permanens, obiit anno Christi millesimo quadringentesimo sexagesimo. Totius autem itineris sui librum composuit, qui procurate doctissimo viro Ioanne Ramusio, impressus est Venetijs, Sermone Italico, cum aliis rerum noui Orbis scriptoribus.

De Cosmo Mediceo, Magno Hethruriæ Duce Ordinis Militum S. Stephani Papæ, fundatore.

Cap. XCIII.

ANO Domini 1561. excitatus est nouus Militū Ordo a Magno Hethruriæ Duce Cosmo, sub Regula Diui P. Benedicti, habitu candido, & cruce Rubra, ob victoriam de inimicis suis partam die secundo Augusti Diuo Stephano Papæ sacro, a quo nomen Religioni datū. Prima sedes in Insula Inuæ collocata, nunc Pisis habitant. Ordinem probauit, priuilegijsq; auxit Pius Papa IIII. cuius Ordinis Magister perpetuus est Dux Hethruriæ pro tempore, qui sexto loco inter Stellatos leuæ manus, habitu Monachi Cucullati, & Ducali corona redimiti conspicitur.

Magistri

Magistri perpetui Militum S. Stephani. Cap. XCIII.

OSMYS Medices Ioannis filius, magnus D. Hetruriæ, primus Ordinis Magister, anno 1561. præfuit annis plus minus 15. Obiit anno 1575. undecimo cal. Maii. ætatis suæ anno 55.

Franciscus Cosmi filius, magister II. præfuit annis 13. obiit anno 1589.

Ferdinandus, Cosmi filius, Francisci frater, S. R. E. Diaconus Cardin. & Magnus Hetruriæ Dux, Magister III. nunc præest felicissime.

Cardinales, & Archiepiscopi, Ordinis Militum Sancti Stephani. Cap. XCV.

RATER Alexander de Medicis, Florentinus Eques Militum, Ordinis S. Stephani, & Archiepiscopus Florentinus, a Gregorio Papa XIII. creatus est, S. R. E. Presbyter Cardinalis, Tituli Sanctorum Quirici, & Iulitæ, anno Domini 1583. Adhuc viuit.

De alijs Militarum Ordinibus, qui sub Regula S. P. N. Benedicti militasse dicuntur. Cap. XCVI.

ERVNTVR, & alij tres Ordines Militares olim sub Diui P. N. Benedicti Regula militasse; quorum primus est.

Ordo Militum S. Io. Baptiste, siue Eleemosynarij, vulgo Hierosolymitani, qui postmodum Rhodiani, nunc Melitenenses appellantur. Hi quauis nunc, sub auspicijs D. August. uitam agant, a Monachis tamen Benedictinis originem suam primariam habuisse manifestum est, ut testatur reliquit Dominus Gulielmus Episcopus Tyri in Hist. sua Sacra, lib. 18. c. 5. sic inquit; Amalphitani Monasterium erigunt in honorem Dei Genitricis ante ianuam Ecclesie Dominicæ Resurrectionis, simul cum ijs officinis,

nis, quæ ad usus Monachorum, & suæ gentis hospitium poterant ali-
quam præstare commoditatē. Quo factō de partibus suis, tã Mona-
chos, quã Abbatem transferentes locum regulariter instituunt; quæ
quia Latini habitabãt, Monasterium de Latina appellarunt: ibidem-
que Monasterium in honore Beatæ Magdalene Monialium erexe-
runt ad obsequium aduentantium mulierum peregrinantium. Qui-
bus omnibus Amalphantani singulis annis summam pecuniariam, ad
eorum alitionem supportabant. Hæc Tyrius. Huiusmodi autē Mo-
nachos, ex nullo alio cœnobio assumptos, quam a Cauensi, quod nõ
longè ab Amalphi situm, tunc temporis sub Regula D.P.N. Benedi-
cti, & Congregatione Cluniacensis, regulariter viuebat, ex multis pro-
bari posset, quorum duo tantummodo hic attingam. Vnum est Pri-
uilegium Balduini illius nominis IIII. cognomento Leprosi, Regis
Hierusalem VII. datum S. Benincasæ tunc temporis Abbati Cau-
ensi, in quo immunitatem Monasterij sui eidem concedit sub ta-
li tenore.

In nomine Sanctæ & indiuiduæ Trinitatis, Patris, & filij, & Spiri-
tus Sancti, Amen. Notum sit omnibus tam futuris, quam præsentibus,
quod Ego Balduinus, per Dei gratiam in Sancta ciuitate Hieru-
salem latinorum Rex VI. dono, & remitto pro remedio animæ meæ,
& inclytæ recordationis prædecessorum meorum tibi Benecasa, Ve-
nerabilis Abbas Cauensis Cœnobij, & Successoribus tuis, & prædi-
cto Monasterio in perpetuum, Ancoraticum Nauis tuæ, id est, Mar-
cham vnã Argenti, quam Naues accedentes, de consuetudine da-
re solent. Dono etiam vobis, & concedo nihilominus in perpetuum,
ut liberum ad terram meam habeatis accessum, & ex ea recessum,
ita quod accedentes de rebus Monasterij quas venales introduxerit-
is, nihil penitus alicuius occasione consuetudinis tribuatis. Ab-
euntes uero, de rebus quas ad opus Fratrum, & Monasterij usum, uo-
biscum detuleritis, nullam penitus exactionem ammodo reddere
teneamini. Vt huius igitur donationis & concessionis meæ pagina
rata uobis teneatur in æternum, & indissoluta, præsentem cartam
testibus subscriptis, & sigillo meo muniti præcepi. Factum est hoc
anno ab Incarnatione Domini M. C. LXXXI. Indictione XV. Hu-
ius rei sunt testes, Ioscelinus Regis Senescalcus, & N.....

A N N O T A T I O.

*Duo uidentur in præfato instrumento ueritati obnoxia; Vnum quod
uocatur hic Balduinus, Rex VI. cum VII. fuerit, primus enim fuit Go-
dofridus Bullonius; secundus Balduinus eius Frater, tertius Balduinus II.
eius*

eius Gener. quartus. Fulco eius quoque Gener; quintus Balduinus III. eius filius; sextus Almericus, eius Frater; & septimus hic Balduinus IIII. sed fortasse ex antiquitate ipsius instrumenti, punctus unus, siue Littera 7 a tineis corrosa, quæ hanc controuersiam peperit: Alterum quod datum dicitur anno 1181. Indictione 15. cum vt ex Indictionibus videre est, anno prædicto 1181. Indictio 44. fuerit non 15. At huic scrupulo facile occurritur, si dicamus tunc temporis Indictiones solere incipi computari, non a Calendis Januarij, ut nunc ex institutione Romanæ Ecclesiæ fit, sed ab VIII. calendas Octobris, & sic unus annus duabus quasi Indictionibus seruebat.

Alterum, quo probatur Monachos Cauenses fuisse horum Militum institutores, est testimonium R. P. D. Victorini ab Auersa, Abbatis nunc S. Senerini Neapoli, tunc uero sui Monasterij Cauensis, qui in Catalogo Sanctorum sui Monasterij ad me transmissio, sic de S. Petro Abbate tertio loquitur: Sanctus Petrus Salernitanus, Abbas tertius dicti Monasterij, Urbani II. Pontif. Max. institutor: & Militum Hierosolymorum Institutor primus.

Ab illis autem Monachi, qui Hierosolymis tunc habitabant, Milites Hierosolymitanos originem traxisse affirmant omnes serè, qui de eorum origine ex professo tractant, ut Vincentius, lib. 27. Antoninus in 2. part. Hist. tit. 15. capit. 20. Polydorus Virgilius de Inuent. rer. lib. 7. cap. 5. Raphael Volaterranus, lib. 21. Anthropologia; Paulus Morigia, de Origine Relig. & alii infiniti, ad quos curiosum Lectorem remitto, qui de eorum institutione plura cupit.

Secundus Ordo Militum, qui Diui P. N. Benedicti instituta sequuti sunt, est Militum Templariorum; qui ideo Benedicti normam sequi reputati sunt, quod à sancto Bernardo Clarenallensi Abbate, Regulam Bene uiuendi acceperint, ut claret ex eius Epistola ad Milites Templi.

Tertius Ordo, est Militum S. Georgij, de quibus sic scribit Hieronymus, Pauli in prou. omn. Eccles. Militia B. Mariæ de Montefia, & S. Georgij Cisterciensis Ordinis. Vtrum tamen hic Ordo Regulam Diui Benedicti seruet ignoro. Arbitrarer potius ideo Cisterciensis Ordinis appellari, non quod Regulam quæ seruât Cistercienses, sequantur, se quod, vel sub eorū correctione sint, vel eorum gaudeant priuilegijs. Sicut Ordo Militum SS. Mauritij, & Lazari à Pio Papa III. renouatus, scribitur Ordinis Cisterciensis a Paulo Morigia in vltima sua editione de Orig. Relig. hac sola cõsideratione, vt opinor, quod illius Ordinis Priuilegiorum sit particeps. De alijs verò Ordinibus
duobus

duobus præcedentibus, idè in præseptiarum pauca attuli, quod primus, S. Ioannis Hierosolymitani, scilicet, iam ab Ordine nostro discretus sit; secundus Templariorum ex toto abolitus.

Cur non omnes Viri illustres, & Sancti huic presenti libro appositi. Cap. XCVII.

Hæc, quæ de Ordinibus diuersi habitus, sub Regula Diui P. N. Benedicti viuentibus, eorumque Generalibus, & Viris illustribus, scriberem habui. Non ignoro tamen plures alios Viros sanctitate conspicuos, & doctrina venerabiles fuisse, qui ad meam notitiam non perueniunt, tum quod Historijs huiusmodi Ordinum destitutus fuerim, tum etiam quod nec litteris, nec amicitia, quod iuste & pie ab alijs optabam, extorquere potuerim. Quis enim adeo iudicij inops reperiatur, ut putet unum Cisterciensem Ordinem toto Orbe famosissimum, & sanctis Viris in illo feracissimo Sanctorum, Diui Bernardi, seculo repletum, cuius Virorum Monasteria quater mille, Mulierum sex mille numerum excedebant, ad tantam inopiam redactum, ut ad summum triginta aut quadraginta Sanctis (plures enim reperite non potui) contentus uideatur? De Scriptoribus Ecclesiasticis, aut Prelatis non loquor, quorum tanta fuit multitudo, ut beata illa Ecclesia reputaretur, quæ aliquem illius Ordinis Monachum Pastorem sibi deligere poterat, ut egregie prodit Franciscus Belforestius in magnis Annalibus Franciæ, lib. 4. cap. 5. Sufficiat mihi incepisse, alijsque uiam aperuisse felicius perficiendi, quod a me, ut opinor, nec infeliciter tentatum est.

FINIS LIBRI PRIMI.

I LIGNI